

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.

กองเทพ เคลือบพณิชกุล. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาไทย สถาบัน
ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2540.

กุหลาบ มัลลิกะมาส และ วิพุธ ไสยวงศ์. การเขียน 1 (หนังสือรายวิชา ท 041) ฉบับปรับปรุง
พ.ศ.2533. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, (ม.ป.ป.)

กุสุมา รัชชมนณี. ทักษะการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2536.

ขวัญดี อัตรารุฒิชัย และคณะ. การใช้ภาษาไทย 1. กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. บูรณาการ : วิธีการจัดการเรียนรู้ของครูยุค 2000.
เอกสารการปฏิรูปการเรียนรู้ ลำดับที่ 15 .กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว,
2542.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร, 2542

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540 – 2544. กรุงเทพมหานคร :
หจก.เม็ดทรายพรินติ้ง, 2540.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. กรอบวิสัยทัศน์
และทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 1 สิงหาคม
2543.(อัดสำเนา)

จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
2529.

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และ สร้อยสน สกลรักษ์. ประมวลบทความการเรียนการสอนและ
การวิจัยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2542.

จิตต์นิภา ศรีไสย์. ภาษาไทยระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสารวัตต์ศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

- จิตรลดา สุวัตติกุล. ใน ภาษากับการสื่อสาร. บรรณาธิการโดย ศักดา ปั่นเหนงเพ็ชร, หน้า 35 - 43. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2529.
- จินตนา นักบุญ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- จิราภรณ์ จันทา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบการเสริมต่อการเรียนรู้โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. ภาษากับการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.
- จุไรรัตน์ วรรณยิ่ง. 2532. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานผลการวิจัยสมรรถภาพในการใช้ภาษาไทยชั้นต่าง ๆ ของคนไทยโครงการปีที่ 1 : ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. ศิลปะการเขียน ว่าด้วยการเขียนชั้นสูงตามแนวนักเขียนนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงของไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2522.
- ฉัตรภา บุญนาค สุวรรณี อุดมผล และวรรณี พุทธเจริญทอง. ศิลปะการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ประกายพริก, 2529.
- ฉัตรศรุต มาลยมณฑล. กลวิธีการสื่อสารในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- เฉลียว เพชรแก้ว. การใช้ภาพสร้างสถานการณ์ในการสอนการเขียน. ใน วารสารวิชาการ. 3 : 4 (เมษายน 2543). 28 - 31.

- ชัยยา เปรมศักดิ์. การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.
- ชัยอนันท์ นันทพันธ์. ศิลปการเขียนเรียงความและรวมเรียงความรางวัลพระราชทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นันทพันธ์, 2534.
- ชูศรี ศรีแก้ว. การศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การฝึกสมรรถภาพทางสมองเพื่อพัฒนาคุณภาพการคิด. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2530.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. ภาษาไทยสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร, 2520.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การเขียน 2. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษร-เจริญทัศน์, 2540.
- ณ ภัทร เทพพรธนะ. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2541.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ดารณี สมบูรณ์อนุกุล. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหารและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจกับความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ดุขฎี สัตลวงค์. บูรณาการในหลักสูตรและการสอน. สารพัฒนาหลักสูตร. ปีที่ 4 อันดับที่ 120 มีนาคม. 2538.
- ตรีศิลป์ บุญจรรยา. การพัฒนาสมรรถภาพการเขียน. เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 9 - 15. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี : สำนักพิมพ์-มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.
- ตรีศิลป์ บุญจรรยา. การใช้ภาษาไทย. หน่วยที่ 9 - 15. เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย. สาขาวิชาศิลปศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 13. นนทบุรี : ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.

- ทองจันทร์ หงส์ลดาภรณ์. กระบวนการเรียนการสอนแบบสืบสอบ. (Inquiry Method) **สารพัฒนาอาจารย์. ปีที่ 4 ฉบับที่ 5 (เดือนกันยายน – ตุลาคม 2534).**
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. **วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :**
 ณะการพิมพ์, 2527.
- ทัศนพร เกตุถนอม. **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนภาษาแนวธรรมชาติโดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.**
- ทีศนา เขมมณี. **การจัดระบบหรือการสร้างรูปแบบ. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการพัฒนาและการใช้ระบบการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (ม.ป.ป.) (อัดสำเนา)**
- ทีศนา เขมมณี และคณะ. **การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด. เอกสารประกอบการนำเสนอแนวคิดและแนวทางโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน กลุ่ม "การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด" สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540. (อัดสำเนา)**
- ธิดา โมสิกรัตน์ และคณะ. **ภาษาไทย. หน่วย 9 - 15. พิมพ์ครั้งที่ 4. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534.**
- ธีระชัย ปุณฺณโชติ. **การเรียนการสอนแบบบูรณาการ : ทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ. วารสารโครงการพัฒนาศึกษากรรมนุษย์. ฉบับที่ 3 เมษายน-มิถุนายน 2540. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.**
- นพดล จันทร์เพ็ญ. **การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด, 2535.**
- นลินี บพิตรสุวรรณ. **การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและแรงจูงใจในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2537.**
- นิตยา คงเกษม. **ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่บูรณาการกับโยนิโสมนสิการที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.**

- นุสรา ขวัญศรี. การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- บังอร สว่างวโรต. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย. สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- บันลือ พุกชะวัน. แนวการสอนสำเร็จรูป คู่มือสอน ป.5. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- บุญยงค์ เกตุเทศ. เขียนไทย. กภาพสินธุ์: จินตทัศน์การพิมพ์, 2524.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล.. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2533.
- บุหงา คณาวรงค์. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้ภาษาชุมชนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประพีร์ อุ่นจิตติ. การเปรียบเทียบความสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสัมผัสและไม่สัมผัสกับชีวิต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ประไพพรรณ โกสัยสุนทร. ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับการบูรณาการในหลักสูตร. สารพัฒนาหลักสูตร. อันดับที่ 95 กุมภาพันธ์ หน้า 16 - 19. 2533.
- ประภาภรณ์ สุขดี. การเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบและแบบเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ประภาศรี สีห์อำไพ. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. การเขียนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. ชุดพื้นฐานของการใช้ภาษา เล่ม 2 : ศิลปะการเขียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิชาการ, 2525.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. เรือเอกหญิง. 2533. ภาษาไทย 6 (การเขียนสำหรับครู) หน่วยที่ 9 – 15 สาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- เปลื้อง ณ นคร. ภาษาวรรณคดี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่างจำกัด, 2542.
- ผกาศรี เย็นบุตร. ทักษะและความรู้ทางภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2526.
- ผอบ ไปชะกฤษณะ. ภาษาของเรามีเอกลักษณ์และการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ มหาวิทยาลัยสยาม, 2537.
- มุสดี ภูอินทร์. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). หน่วยที่ 1-8. สาขาศึกษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี : ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540.
- พณน้อย รอดชู. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยอรรถลักษณะแบบวิธีการกับการสอนคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และคณะ. การเขียนเรียงความ. ใน จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และคณะ. ภาษาไทย 3. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- พิมพ์พันธ์ เวสสะโกศล. การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของบัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- พิศवास แสงพลสิทธิ์. การใช้ภาษาไทย (ไทย 101). กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2522.

- เพลินใจ พุกษชาติรัตน์. การพัฒนาความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้าง
 สรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคณะ. ภาษาไทย 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. ภาษากับการสื่อสาร.
 นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน
 การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน
 กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- ภิญโญ กองทอง. เทคนิคการสอนการเขียน. เทคนิคการสอนภาษาไทยในระดับ
 อุดมศึกษา. รายงานการสัมมนาทางวิชาการ จัดโดย ทบวงมหาวิทยาลัย
 ร่วมกับสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัย
 หอการค้าไทย. กรุงเทพมหานคร, 2537. (อัดสำเนา)
- ภุชงค์ โจน์แสงรัตน์. ผลการบูรณาการการสอนโครงงานออกแบบในวิชาออกแบบ
 พาณิชยศิลป์โดยอินเทอร์เน็ตที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- มณฑนา วัฒนถนอม. การอธิบาย. ใน ภาษากับการสื่อสาร. บรรณาธิการโดย ศักดา
 ปั้นเหน่งเพชร. หน้า 44 - 49. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต
 พระราชวังสนามจันทร์, 2529.
- มลิวัลย์ ลับโพธิ์. ภาษาไทย 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- มาลินี เริ่มยินดี. การวิเคราะห์งานเขียนร้อยแก้วภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- โมรี ชื่นสำราญ. ทักษะความรู้ทางภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

- เย็นจิตต์ ศรีใจงาม. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนความเรียงและการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- รสริน วรธนะภัก. ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- รังสรรค์ จันดี๊ะ. เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท 130 ภาษาไทย. เชียงใหม่ : ภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2541.
- เรณูมาศ วิจิตรรัตน์. การบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2535.
- ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.5 เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- วรวรรณ วสุกุล. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วัลย์รัตน์ อติแพทย์. หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท041 การเขียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- วลี สุมิพันธ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับครูเป็นผู้สอน. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- วัชรภรณ์ สมองคุณ. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วัฒน์ บุญจับ. ศาสตร์แห่งการใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร : กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร, 2541.

- วัฒนา บุรกลีกร และ คณะ. **วิธีใช้ภาษา**. คำสอนวิชาภาษาไทย มธ 131 - 132.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.
- วัฒนา บั๊นงา. **ผลของการใช้กลวิธีการเรียนแบบไต่ตรองที่มีต่อความสามารถในการเขียน
ความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วันดี เหล่าเขตรกิจ. **การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษา
อังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับ
การสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. **การวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเขียนระดับอุดมศึกษา
โครงการวิจัยเฉลิมฉลอง 700 ปี ลายสือไทย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2527. (อัดสำเนา)**
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. **หลักการเขียนทั่วไป. ภาษาไทย 2. คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ; นนทบุรี : เอสพีพริ้นติ้ง, 2541.**
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ. **การเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตามทัศนะของอาจารย์และนักเรียน**. โครงการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการ-
การวิจัยแห่งชาติ , 2528. (อัดสำเนา)
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. **การใช้ภาษาไทย (ไทย 101)**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2522
- วิชา เพชรเกษม. **การศึกษาเมื่อถึงปี 2000 : คำตอบไม่ได้อยู่ที่โรงเรียน . จุลสารสำนักงาน
สภาสถาบันราชภัฏ , 2542. (อัดสำเนา)**
- วิชาการ, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. **การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของ
เด็กไทย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. **การเขียนใบงานส่งเสริม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ :
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้, 2531.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. **การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในเชิงพัฒนาการของ
การเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนด้วยวิธีสอนเขียนตามแนวอรรถฐาน
กับวิธีสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535.

- วิรุฬห์เกียรติ คงกลาง. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเองและของเพื่อน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- วิศัลย์ศยา รุดดิษฐ์. การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ศักดิ์ดา ปั่นแห่งเพชร และคณะ. ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย-ศิลปากร, 2529.
- ศิริวรรณ ฉากแก้ว. ผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยที่มีต่อความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ศึกษาศิการ, กระทรวง. หนังสือชุดความรู้ภาษาไทย อันดับที่ 5 การเรียนการสอนภาษาไทย : ปัญหาและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.
- ศึกษาศิการ, กระทรวง. หน่วยศึกษานิเทศก์. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือการจัดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภา, 2542.
- ศึกษาศิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา, 2534.
- สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529.
- สนิท ตั้งทวี. ศิลปะการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, 2529.
- สมชาย อบรม. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2528.
- สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2540.

สมพร มั่นตะสูตร. สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : พีระพัณา, 2525.

สมพร มั่นตะสูตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.

สมพร เพ็งคำ. การศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดหลักสูตรประกาศนียบัตร
พยาบาลศาสตร์แบบบูรณาการโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของวิทยาลัยพยาบาล
ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สายทิพย์ นุกุลกิจ. ปัญหาและข้อบกพร่องในการเขียนยุคโลกาภิวัตน์. ใน สารสถาบัน
ภาษาไทย. 2 : 3 (กรกฎาคม - กันยายน 2538). 75.

สาธิต ตุ่นวงษ์วิวัฒน์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนความเรียง
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถต่างกัน
โดยได้รับการสอนแบบเน้นกระบวนการและแบบวิจารณ์งานเขียน. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

สายใจ อินทร์พรรณ์ และ วลัย อารุณี. การเรียนการสอนการเขียนความเรียงระดับ
มัธยมศึกษา. โครงการวิจัยเนื่องในโอกาส 700 ปี ลายสือไทย ฝ่ายวิจัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527 (อัดสำเนา)

สิทธิ พิณีจิวอดลและคณะ. การเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2535.

สิริชัย เอี่ยมสอาด. ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
ความสามารถในการเขียนความเรียงและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2541

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. การเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2537

สุนันท์ ศลโกสม. รูปแบบการสอนเขียนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น. รายงานการวิจัยประกอบการศึกษา รายวิชาหลักสูตร 773.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. (อัดสำเนา).

สุพรรณิ ลือเกียรติไพศาล. การเปรียบเทียบกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้
ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงและต่ำในสถาบันอุดมศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

- สุวินา โชติช่วง. ความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย
ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุคนธ์ทิพย์ ตาสังค์. การพัฒนาโปรแกรมบูรณาการคณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ด้วยวิธี
สอนแบบโครงการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถ
พิเศษทางคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุจิตต์ บัวผัน. การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการฟัง และกิจกรรม-
การอ่าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร
: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุธรรม อารีกุล. การอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, 2541.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 3.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- โสภณา แจ่มยวง. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน และ
ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- อมรวิชัย นาคทรพรพ. ความฝันของแผ่นดิน. โดยคณะศึกษา "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์".
กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน), 2540.

- อลิสา วานิชดีและปรียา หิรัญประดิษฐ์. **หลักการเขียน**. ใน เอกสารคำสอนชุดวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสารธุรกิจ. หน้า 35 - 98. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2539.
- อัศรา บุญทิพย์. **การเขียน**. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2535.
- อััจฉิมา เกิดผลและคณะ. **ภาษาไทย 1**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- อััจฉิมา เกิดผล, ม.ล. และ อรทัย วิมลโนธ. **ภาษาไทย 2**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อัฉฉรา ชีวพันธ์. **กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- อัมพร สุขเกษม. **การเขียน 2**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- อัมพร สุขเกษม. **หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท 042 การเขียน 2 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- อิงอร อมาตยกุล. **การศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. ปริญญาโท** การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.

ภาษาอังกฤษ

- Alamitas, Los. **Textual Features in the Description and Fictional Narratives of Young Writers**. Southwest Regional Laboratory for Educational Research and Development, 1983.
- Albano, Theresa Ann. **The effect of interest on reading comprehension and Written discourse**. Dissertstion Abstrcsts International 53, 1. (July 1992) : 111-A.
- Arapoff, Nancy. **Writing : A Thinking Process**. In **Teaching English as a Second Language**. Edited by Itarold B. allen and Russell N. Campbell 2nd. Ed. New York : McGraw – Hill, 1972.
- Arndt, Valerie. **Writing in First and Second Language : Contrusta and Comparison**. n.p.Longman, 1987.

- Austin, Doris Edna. Reading to Write ; The effect of the analysis of essays on writing skills in college composition classes. **Dissertation Abstracts International** , 1984 .
- Byrne, Donn. **Teaching Oral English**. London : Longman,1984.
- Byrne, Donn. **Teaching Writing Skill**. n.p. Longman, 1988.
- Casty, Alan. **Improving Writing Skill**. 3 rd ed. New York : McGraw-Hill, 1987.
- Donald, Robert B. **Writing Clear Paragraphs**. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1995.
- Duncan, Jeffrey L. **Writing from Start to Finish : A Rhetoric with Reading**. New York : Harcourt Brance Jovanovich, Publishers, 1985.
- Engelhard, George, Jr. "The Influences of Mode of Discourse, Experimental Demand, and Gender on the Quality of Student Writing" *Research in the Teaching of English*. Vol, 26 No.3 (October 1992) : 315-336.
- Frances , Christie. **Writing in Schools : Generic Structures as ways of Meaning. In Functional Approaches to Writing to Writing Research Perspectives**. London : Frances Pinter, 1986.
- Frances, Christie. **Language Education**. Hong Kong : Oxford University Press,1989.
- Frances, Christie. and Others. **Language Resource for Meaning Exploring Procedures**. Northern Territory University, Australia, 1990.
- Halliday, M.A.K. and R. Hasan. **Language , Context , and Text Aspects of Language in a Social-Semiotic Perspective**. Victoria : Deakin University,1985
- Hayes, Ruth. "A comparative Analysis of Traditional and Process of Grunted Approach to the Teaching of Writing in an Elementary School Population in Paterson,New Jersey" **Ph.D. Dissertation**, The union for Experimenting College and Universities, 1987.
- Heaton, J.B. **Writing English Language Tests**. London : Longman Group,1977.
- Heaton, J.B. **Classroom Testing**. London : Longman Group UK , 1990.
- Heffernan, James A.W., and Lincoln, John E. **Writing : A College Handbook**. New York : W.W. Norton & Company, 1982.

- Hill, Margaret Hawkins. The Evaluation of a twelve week instructional program in primary trait scoring upon writing quality of ninth grade expressive narrative, informative and persuasive writing samples, Dissertation Abstracts International. 49,7 (Jan 1989) : 1778-A.
- Hyland , Ken. "Effect of Genre Descript in Argumentative Eassay", in Research in the Teaching of English. 23(3) : June ,1990.
- Irmscher, William F. Teaching Expositorg Writing. New York : Holt, Rinehart and Winston,1981.
- Jacobs H.L. et. al. Teaching ESL Composition : A Practical Approach. Rowley, Mass : Newbury House Publishers, Inc, 1981.
- Joyce, B., and Weil, M. Models of Teaching. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice – Hall, 1986.
- Keith, Johnson and Keith, Morrow. . Writing. in Communication in the Classroom. London : Longman Group, 1981.
- Krashen, Stephen D. Writing : Research ; Theory and Application. Oxford Pergamon Press, 1984 .
- Kwah, Poh Foong. "The Relationship between reading and Writing in English as a Second Language". Dissertation Abstracts International. 27 (January 1988) : 25-A.
- Langer, Judith. Reading , Thinking , Writing ... and Teaching. Language Art 59 : 4 (April 1982) .
- Lado, Robert. Language Testing. London : McGraw Hill book Company, 1964.
- Lee, Sy-Ying. "The Relationship of Pleasure Reading to Writing Proficiency And Academic Achievement Among Taiwanese Senior High School Students". Dissertation Abstracts International. 57 (September 1996) : 1067-A.
- Lewis,Richard B. , James W. Brown and Fred F. Harelerood . AV instruction : technology, media and method. 6 th ed. New York : Mc Graw-Hill Book,1983
- Marshall,James D. The Effect of Writing on students understanding of litray Texts. Research in the Teaching of English.21(Feb.1987) : 30-60 .

- Mac Millan, Mary-Ellen. "A Study of Children's Reading, Writing Relationships in a Gradeive Classroom". *Dissertation Abstracts International* 51 (November 1990) : 1502-A.
- Martin, J.R. and Rothery, J. *Writing Report No.1 ; Working Papers in Linguistics*. Department of Linguistics, Sydney University, Sydney, 1980.
- Murray, Donald M. *Learning by Teaching*. Montclair : Boynton / Cook Publishers, 1982.
- Nunan, David. *Language Teaching Methodology : A Textbook for Teachers*. London : International Book Distributors Ltd., 1995.
- O'Looney, John Anthony. *The Role of engagement in the persuasive writing of twelfth-grade students*. *Dissertation Abstracts International*. 48,11(May.1988) : 2824-A.
- Patricia, Johnson. *Acquisition of Schema for Comprehension and Communication : A Study of the Reading - Writing Relationship in ESL*, *RELC Journal*. ; June ,1986.
- Paulston, Christina Bratt and Burder, Mary N. *Teaching English as a Second Language : Techniques and Proceduces*. Cambridge : Winston,1976.
- Prater,D.L. and W.Padia. *Effect of Mode of Discourse on Writing performance on Grade Four and Six*. *Research in the Teaching English*.17(1983) : 127-134.
- Raimes, Ann . *Technique in Teaching Writing* . New York : Oxford University Press, 1983.
- Reid, Stephen. *The Prentice Hall Guide For collage Writers*. New Jersey : Prentice Hall. 2000.
- Shecter, Myrian and Sandra R. Schecter. *Children's Acquisition of Literary Genre : Science Fiction Versus Fantasy*. Toronto : Ontraio Institute for Studies in Education : Toronto Board of Education, 1987.
- Slater, Wayne H. *Discourse structure and College Freshmen s recall and production of expository Text*. *Research in the Teaching of English*. 22 (Feb 1988) : 45-58.
- Swales, J. (1990). *Genre analysis : English in academic and research settings*. Cambridge : Cambridge University Press.

- Valette, Rebecca M. and Renee S. Disick. **Modern Language Performance objectives and Individualization : A Handbook**. New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1972.
- White, Ronald V. **Teaching Written English**. Great Britain , London : George Allen & Unwin (Publishers), 1980.
- White, Susan J. **The effects of computer-assisted instruction in prewriting on the persuasive writing of tenth grade students** .Dissertation Abstracts, 1994.
- Widdowson, Henry G. **Teaching Language as Communication**. 4th ed. Oxford : Oxford University Press, 1983.
- Zamel, Vivian. **Writing : The process of discovering meaning** in Michael H. Long and Jack C. Richards. **M Methodology in TESOL : A Books of Reading**. New York : Newbury House Publishers, 1987.
- Zamel, V. "The Composing Process of Advanced ESL. Students : Six Case Studies." *Tesol Quarterly* 17 (1983) 165 - 187.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ช่วยวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

- 1) ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต เพียรชอบ
ข้าราชการบำนาญ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) รองศาสตราจารย์ จวีร์ สุวัตดี
ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนาธิป พรกุล
ข้าราชการบำนาญ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

2. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสามารถในการเขียนความเรียงร้อยแก้ว เกณฑ์การประเมินผล

- 1) ศาสตราจารย์ ปรีชา ช้างขวัญยืน
ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสม
ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- 3) รองศาสตราจารย์ ธิดา โมสิกรัตน์
สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบทักษะทางภาษา

- 1) ศาสตราจารย์ ปรีชา ช้างขวัญยืน
ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) รองศาสตราจารย์ ธิดา โมสิกรัตน์
สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- 3) อาจารย์ ดร.ศุภวรรณ เล็กวิไล
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร

4. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแผนการสอน

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลจิตต์ เขาวงกิตพงษ์
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุนีย์ ศรณรงค์
โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

5. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจให้คะแนนแบบสอบถามเขียนความเรียงร้อยละ
 - 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดวงฤดี โอบษฐ์จันทิก
โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
 - 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วนิดา พิเศษพงษา
โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
 - 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปณิธาน บรรณารธรรม
โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
6. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานิเวศวิทยา
 - 1) อาจารย์ ดร.วิเชษฐ คนชื้อ
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 2) อาจารย์ ดร.อาจอง ประทัดสุนทรสาร
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนิษฐา ธิติปวัฒน์
โปรแกรมวิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
7. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักการสื่อสารมวลชน
 - 1) รองศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ ดีสมโชค
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 - 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติ กันภัย
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 3) อาจารย์ นารีนารถ ปานบุญ
โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
8. ผู้ช่วยวิจัย
 - 1) อาจารย์ปาริชาติ รัตนบรรณสกุล
โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
 - 2) อาจารย์พิมพ์พันธ์ วิมุขตายน
โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงร้อยแก้ว

ในการวิจัย เรื่อง "การบูรณาการการสอนเขียนแบบอรรถฐานในรายวิชาการระดับอุดมศึกษา : รูปแบบการเรียนการสอน" ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีแบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงร้อยแก้ว เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) รวม ๒ ชุด

แบบทดสอบทั้ง ๒ ชุด มีข้อกำหนดเหมือนกัน ดังนี้

๑. ไม่กำหนดหัวข้อเรื่องให้

๒. ใช้ **สื่อคือ ภาพเขียนหรือภาพถ่ายที่มีความเป็นนามธรรม (Abstract) เป็นตัวสร้างเงื่อนไขและกระตุ้นให้เกิดความคิด**

๓. ให้ผู้เรียนถ่ายทอดความคิดที่เกิดขึ้นจากการกระตุ้นของสื่อออกมาเป็นงานเขียนความเรียงร้อยแก้ว ๑ เรื่อง

๔. ให้ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่องที่ตนเองเขียนเอง

๕. กำหนดให้ความเรียงที่เขียนมีความยาวไม่ต่ำกว่า ๒๐ บรรทัด หรือ ประมาณ ๔๐๐ คำ ในเวลา ๕๐ นาที

๖. ให้ผู้เรียนเขียนโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของความเรียงที่ดี คือมี ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา ส่วนลงท้าย ตลอดจนการจัดย่อหน้าและวรรคตอนที่เหมาะสม

๗. ลักษณะงานเขียนอาจเป็นแบบใดก็ได้ คือ แบบบรรยาย แบบอธิบาย แบบแสดงความคิดเห็น แบบอภิปราย แบบเล่าเรื่อง ฯลฯ หรือผสมผสานกัน

๘. มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินให้ผู้เรียนรู้ก่อนการเขียน

เกณฑ์การตรวจความเรียงร้อยแก้ว

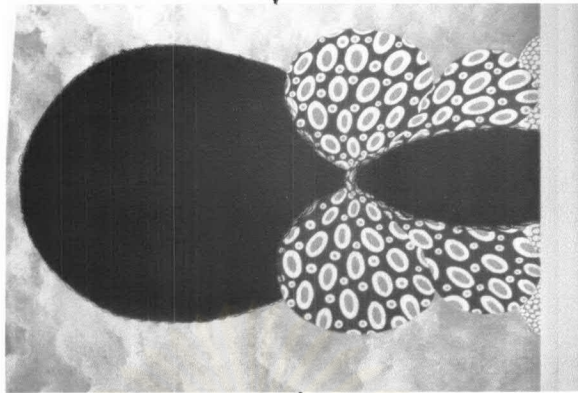
เกณฑ์การตรวจความเรียงร้อยแก้ว ที่กำหนดใช้ในงานวิจัยนี้ได้ดัดแปลงมาจากผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์เกณฑ์ที่นักวิชาการด้านทักษะการเขียนของไทยและต่างประเทศได้นำเสนอไว้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์ของการวิจัยเป็นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดรายการที่เป็นเกณฑ์ไว้ดังนี้

๑. เนื้อเรื่อง (Content)	๒๕	คะแนน
๒. การเรียบเรียง/จัดลำดับความคิด (Organization)	๒๕	คะแนน
๓. การใช้ภาษา (Language use)	๒๕	คะแนน
๔. กลไกในการเขียน (Writing Mechanics)	๑๕	คะแนน
๕. การตั้งชื่อเรื่อง (Title)	๑๐	คะแนน

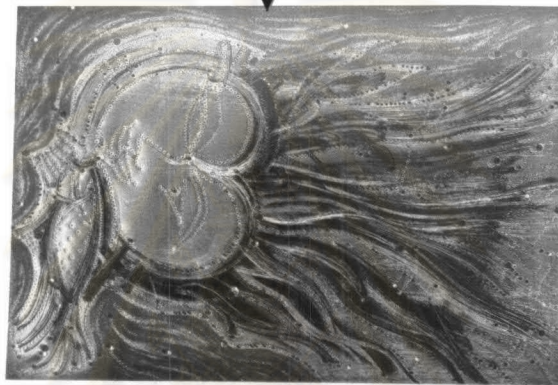
รวม ๑๐๐ คะแนน

ภาพเขียนถึงนามธรรมที่ให้เลือกเป็นสื่อสิ่งเ้าในการเขียนความเรียงร้อยแก้ว 4 ภาพ

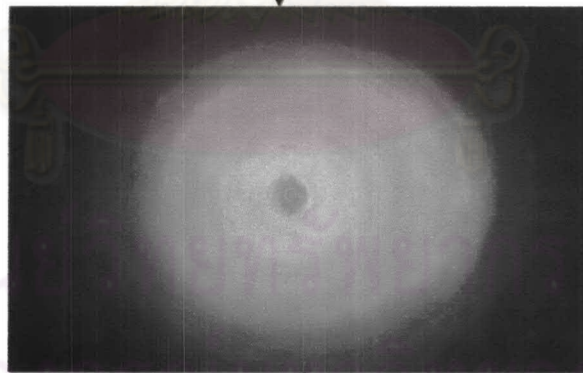
ภาพที่ 1

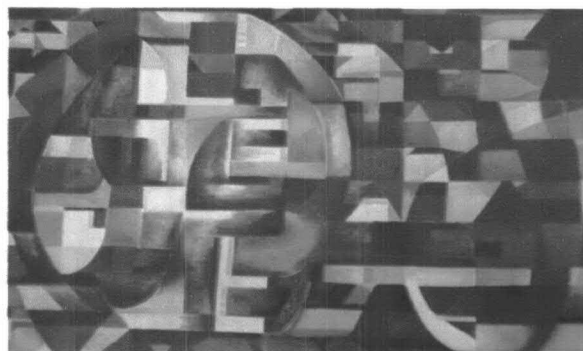
ภาพที่ 2

ภาพที่ 3

ภาพที่ 4

ภาพที่เลือกใช้ในงานวิจัย

ภาพที่ใช้เป็นสื่อสิ่งเร้าสำหรับทำแบบสอบถามความเรียงร้อยแก้วก่อนการเรียน

ภาพที่ใช้เป็นสื่อสิ่งเร้าสำหรับทำแบบสอบถามความเรียงร้อยแก้วหลังการเรียน

ตารางสรุปวิธี เกณฑ์แสดงคุณภาพ

เกณฑ์	คุณลักษณะ ระดับคะแนน	การสื่อความเข้าใจ	ความชัดเจนของ เนื้อเรื่อง	ความเป็นเอกภาพ	ความยาวของเรื่องตามเวลา ที่กำหนดให้เขียน	คุณค่าของเรื่อง
๑. เนื้อเรื่อง	๕	มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สามารถสื่อความเข้าใจได้ดีมาก	สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการตลอดจนวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ชัดเจนมาก	เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพมากที่สุด	มีความยาวของเรื่องไม่น้อยกว่า ๒๐ บรรทัด หรือ ๔๐๐ คำ ภายในระยะเวลา ๕๐ นาที	เป็นเรื่องที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ ทันสมัย และน่าสนใจมาก
	๔	มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สามารถสื่อความเข้าใจได้ดี	สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการตลอดจนวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ชัดเจน	เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพมาก	มีความยาวของเรื่องไม่น้อยกว่า ๑๗ บรรทัด หรือ ๓๕๐ คำ ภายในระยะเวลา ๕๐ นาที	เป็นเรื่องที่ ทันสมัย และน่าสนใจมาก แต่ไม่ปรากฏความคิดสร้างสรรค์
	๓	มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สามารถสื่อความเข้าใจได้พอควร	สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการตลอดจนวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้พอควร	เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพพอควร	มีความยาวของเรื่องไม่น้อยกว่า ๑๕ บรรทัด หรือ ๓๐๐ คำ ภายในระยะเวลา ๕๐ นาที	เป็นเรื่องที่ ค่อนข้างทันสมัย และมีความน่าสนใจพอควร
	๒	มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สื่อความเข้าใจได้ยาก	สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการตลอดจนวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ไม่ชัดเจน	เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพน้อย	มีความยาวของเรื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ บรรทัด หรือ ๒๐๐ คำ ภายในระยะเวลา ๕๐ นาที	เป็นเรื่องที่ ไม่ทันสมัย และมีความน่าสนใจน้อย
	๑	ไม่สามารถสื่อให้เกิดความเข้าใจได้	ไม่สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือจินตนาการของผู้เขียน	เนื้อเรื่องโดยรวมไม่มีความเป็นเอกภาพ	มีความยาวของเรื่องน้อยกว่า ๑๐ บรรทัด หรือ ๒๐๐ คำ ภายในระยะเวลา ๕๐ นาที	เป็นเรื่องที่ ไม่ทันสมัย และไม่มี ความน่าสนใจ

เกณฑ์	คุณลักษณะ ระดับคะแนน	ประสิทธิภาพของ การจัดลำดับความคิด	ความคิดหลัก ความคิดรอง	การเชื่อมโยงความคิด	การขยายความคิด	การสื่อสารความคิด
๒. การจัดลำดับ ความคิด	๕	เรียบเรียงความคิดได้อย่าง ครอบคลุม เหมาะสมกับ ลักษณะของเรื่องและมีเนื้อ หาดีมาก	ปรากฏความคิดหลักและความ คิดรองที่ชัดเจนและสอดคล้อง กันมากที่สุด	เชื่อมโยงความคิดได้ดีมาก เรื่องราวมีความต่อเนื่องดีมาก	ขยายความคิดหลักด้วยความคิดรอง ได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมมากที่สุด	สามารถถ่ายทอดเรื่อง ราวให้เข้าใจเรื่องได้ง่าย มากที่สุด
	๔	เรียบเรียงความคิดได้อย่าง ครอบคลุม เหมาะสมกับ ลักษณะของเรื่องและมีเนื้อ หาดี	ปรากฏความคิดหลักและความ คิดรองที่ชัดเจนและสอดคล้อง กันมาก	เชื่อมโยงความคิดได้ดี เรื่อง ราวมีความต่อเนื่องดี	ขยายความคิดหลักด้วยความคิดรอง ได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมมาก	สามารถถ่ายทอดเรื่อง ราวให้เข้าใจเรื่องได้ง่าย มาก
	๓	เรียบเรียงความคิด ได้ เหมาะสมกับลักษณะของ เรื่อง และมีเนื้อหา เกือบดี	ปรากฏความคิดหลักและความ คิดรองที่ชัดเจนและสอดคล้อง กันพอสมควร	เชื่อมโยงความคิดและเรื่องราว มีความต่อเนื่อง พอสมควร	ขยายความคิดหลักด้วยความคิดรอง ได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมพอควร	สามารถถ่ายทอดเรื่อง ราวให้เข้าใจเรื่องได้ง่าย พอควร
	๒	เรียบเรียงความคิดยังไม่ เหมาะสมกับลักษณะของ เรื่อง และมีเนื้อหาไม่ ดี	ปรากฏความคิดหลักที่ชัดเจน พอควรแต่ความคิดรองไม่ชัด เจน และไม่สอดคล้องกัน	เชื่อมโยงความคิดได้บ้าง แต่ เรื่องราวขาดความต่อเนื่อง	การขยายความคิดหลัก มีความชัด เจนและความเหมาะสมน้อย	สามารถถ่ายทอดเรื่อง ราวให้เข้าใจเรื่องได้น้อย
	๑	การเรียบเรียงความคิดยังไม่ ดี สับสน ไม่เหมาะสมกับ ลักษณะของเรื่องและมีเนื้อ หาไม่ดี	ไม่ปรากฏความคิดหลักและ ความคิดรอง	ขาดการเชื่อมโยงความคิดและ ความต่อเนื่องของเรื่องราว	การขยายความคิดหลัก ไม่มีความชัด เจนและไม่มีความเหมาะสม	ไม่สามารถถ่ายทอดเรื่อง ราวให้เข้าใจเรื่องได้

เกณฑ์	คุณลักษณะ ระดับคะแนน	การใช้คำ	การผูกประโยค	การใช้สำนวนโวหาร	ระดับภาษา	ความถูกต้อง
๓. การใช้ภาษา	๕	ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความได้ เหมาะสมกับเนื้อความ ตรง ความหมาย ดีมาก	ผูกประโยคได้เหมาะสมมี ใจความสมบูรณ์ กระชับรัด และชัดเจนดีมาก	ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสมกับแนว เนื้อเรื่องมีความคมคายและน่าสนใจมากที่สุด	ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้อย่างดี มาก	เขียนสะกดคำได้ถูกต้องทั้งหมด
	๔	ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความได้ เหมาะสมกับเนื้อความ ตรง ความหมาย ดี	ผูกประโยคได้เหมาะสมมี ใจความสมบูรณ์ กระชับรัด และชัดเจนดี	ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสมกับแนว เนื้อเรื่องมีความคมคายและน่าสนใจมาก	ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้อย่างดี	เขียนสะกดคำผิด ๒-๓ คำ
	๓	ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความได้ เหมาะสมกับเนื้อความ ตรง ความหมาย พอควร	ผูกประโยคได้เหมาะสมมี ใจความสมบูรณ์ กระชับรัด และชัดเจนพอควร	ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสมกับแนว เนื้อเรื่องมีความคมคายและน่าสนใจพอควร	ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้พอควร	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๑๐ คำขึ้นไป
	๒	ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความไม่ เหมาะสมกับเนื้อความ และมี ความหมาย กำกวม	ผูกประโยคไม่เหมาะสม ใจความมีความสมบูรณ์บ้าง ไม่สมบูรณ์บ้าง	ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสมบ้าง แต่ไม่น่าสนใจ	ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่ไม่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้ยาก	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๑๐ คำขึ้นไป และทำให้เสียความ
	๑	ใช้คำไม่เหมาะสมกับเนื้อความ และมีความหมาย กำกวมมาก	ผูกประโยคไม่เหมาะสม และมีใจความไม่สมบูรณ์	สำนวนภาษาและโวหารที่ใช้ในการเขียนไม่เหมาะสมและไม่ น่าสนใจ	ระดับภาษาที่ใช้ไม่เหมาะสมกับแนว เนื้อหา ทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๑๕ คำ และทำให้ไม่เข้าใจเนื้อความ

เกณฑ์	คุณลักษณะ ระดับคะแนน	องค์ประกอบ	วรรณคดี	ย่อหน้า	ความสะอาดเรียบร้อย	ลายมือ
๔. กลไกในการเขียน	๓	มี องค์ประกอบกรเขียนครบถ้วนและมีสัดส่วนที่เหมาะสม คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป	แบ่งวรรคตอน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสมมาก	จัดแบ่งข้อความเป็นย่อหน้าได้อย่างถูกต้อง ได้สัดส่วนและเหมาะสมมาก	มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสะอาดมาก	เขียนลายมือที่อ่านง่าย ตัวอักษรชัดเจน และสวยงามมาก
	๒	มี องค์ประกอบกรเขียนครบถ้วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป แต่การแบ่งสัดส่วนไม่เหมาะสม	แบ่งวรรคตอน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง เหมาะสมพอควร	จัดแบ่งข้อความเป็นย่อหน้าได้อย่างถูกต้อง ได้สัดส่วนและเหมาะสมพอควร	มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสะอาดพอควร	เขียนลายมือที่อ่านง่าย ตัวอักษรชัดเจน พอควร
	๑	องค์ประกอบกรเขียนไม่ครบถ้วน และไม่จัดแบ่งไว้ให้เห็นว่าเป็นคำนำ เนื้อเรื่อง หรือสรุป	เว้นวรรคตอนบ้าง ไม่เว้นบ้าง หรือไม่เว้นวรรคตอนเลยและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด	ไม่มีการจัดแบ่งข้อความเป็นย่อหน้า หรือจัดไว้ไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสม	ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสกปรก	เขียนลายมืออ่านยาก ตัวอักษรไม่ชัดเจน ทำให้ยากต่อการเข้าใจเนื้อความ

เกณฑ์	คุณลักษณะ ระดับคะแนน	ความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	ความสอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่อง	ความกะทัดรัดชัดเจน	สร้างอารมณ์ความรู้สึก	ความสร้างสรรค์
๕. การตั้งชื่อเรื่อง	๒	มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เขียนมาก	มีความสอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่เขียนมาก	ใช้ถ้อยคำไม่กะทัดรัด ฟุ่มเฟือย เยิ่นเย้อ	คำที่ใช้ตั้งชื่อเรื่อง สามารถแสดงอารมณ์ ความรู้สึก การกระทำ หรือกระตุ้นความสนใจได้ดี	แปลกใหม่ ทันสมัย โฉมใหม่ นำไปในทางที่ดีและสร้างสรรค์
	๑	มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เขียน น้อยหรือไม่สอดคล้อง	มีความสอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่เขียนน้อย หรือไม่สอดคล้อง	ใช้ถ้อยคำไม่กะทัดรัด ฟุ่มเฟือย เยิ่นเย้อ	ใช้คำธรรมดา ๆ ฟุ้ง ๆ ในการตั้งชื่อ ไม่สามารถสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก หรือกระตุ้นความสนใจได้	ไม่สามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์จากชื่อเรื่องได้

ตารางการตรวจให้คะแนนความเรียงร้อยแก้ว

๑. เนื้อเรื่อง	๒. การจัดลำดับความคิด					๓. การใช้ภาษา	๔. กลไกในการเขียน					๕. การตั้งชื่อเรื่อง	๖. คะแนนที่ให้				
	๕	๔	๓	๒	๑		๕	๔	๓	๒	๑		๕	๔	๓	๒	๑
๑.๑ การสื่อความเข้าใจ						๓.๑ การใช้คำ						๕.๑ ความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	-	-	-		
๑.๒ ความชัดเจนของเนื้อเรื่อง						๓.๒ การผูกประโยค						๕.๒ ความสอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่อง	-	-	-		
๑.๓ ความเป็นเอกภาพ						๓.๓ การใช้สำนวนโวหาร						๕.๓ ความกะทัดรัดชัดเจน	-	-	-		
๑.๔ ความยาวของเรื่องและเวลาที่ให้ในการเขียน						๓.๔ ระดับภาษา						๕.๔ สร้างอารมณ์/ความรู้สึก	-	-	-		
๑.๕ คุณค่าของเรื่อง						๓.๕ ความถูกต้อง						๕.๕ สร้างสรรค์	-	-	-		

(โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนที่ให้) รหัสผู้เรียน.....รหัสผู้ตรวจ.....ครั้งที่.....คะแนนรวม.....

แบบสอบทักษะทางภาษา

(คะแนนเต็ม รวม 100 คะแนน)

แบบสอบทักษะทางภาษาประกอบด้วย แบบสอบ 4 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบทักษะการฟัง 20 คะแนน
 - 1.1 แบบสอบทักษะการฟัง 1 ฟังบทสนทนาสั้น ๆ 3 ช่วง และตอบคำถามปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน
 - 1.2 แบบสอบทักษะการฟัง 2 ฟังบทความที่มีความยาว 5 นาที แล้วตอบคำถามปรนัย แบบคำตอบสั้น ๆ จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน
2. แบบสอบทักษะการพูด มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์ แล้วให้คะแนนตามแบบให้คะแนน คะแนน 20 คะแนน
3. แบบสอบทักษะการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน
4. แบบสอบทักษะการเขียน เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบทักษะการฟัง ๑

(๑๐ คะแนน)

คำชี้แจง

๑. แบบสอบการฟังนี้ ประกอบไปด้วย บทสนทนา ระหว่างบุคคล ๒-๓ คน จำนวน ๓ รายการ ซึ่งมีขนาดความยาวต่างกันเล็กน้อย

๒. ให้ผู้สอบฟังเสียงสนทนาจากแถบบันทึกเสียงจนจบในแต่ละช่วง แล้วตอบคำถาม ช่วงที่ ๑ จำนวน ๓ ข้อ คือข้อ ๑ - ๕ , ช่วงที่ ๒ จำนวน ๓ ข้อ คือข้อ ๖ - ๘ และ ช่วงที่ ๓ จำนวน ๒ ข้อ คือข้อ ๙ - ๑๐ ทั้งนี้ จะเปิดเสียงให้ฟังเพียง ๑ เทียบเท่านั้น ไม่เปิดซ้ำในทุกช่วง

๓. แต่ละช่วงของการตอบคำถาม กำหนดให้เวลาในการตอบ ไม่เกินข้อละ ๓๐ วินาที เมื่อหมดเวลาแล้ว จะเปิดเสียงช่วงต่อไปทันที โดยเริ่มนับเวลาการตอบตั้งแต่เสียงสนทนาจบลงในช่วงนั้น ๆ

๔. เมื่อหมดเวลาผู้กำกับสอบจะบอกให้ทราบ ผู้เข้าสอบต้องหยุดทำข้อสอบทันที

๕. วิธีตอบให้ทำเครื่องหมาย X ลงในข้อที่เลือกในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ช่วงที่ ๑ ฟังเสียงสนทนาจากแถบบันทึกเสียงแล้วตอบคำถาม ข้อ ๑ - ๕

๑. เหตุการณ์นี้ ควรเกิดที่ใดมากที่สุด

ก. หน่วยเลือกตั้ง

ข. รัฐสภา

ค. ศาลสถิตยุติธรรม

ง. ศูนย์ประชุมแห่งชาติ

๒. "ทำไมไม่กด-บัตร(เสียงพูด)"

จากเสียงพูดนี้ กด-บัตร ควรหมายถึงการกระทำใด

ก. ใช้บัตร เอ ที เอ็ม เบิกเงิน

ข. ปฏิบัติตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ

ค. ยื่นบัตรเครดิตให้เจ้าหน้าที่แทนการชำระเงินสด

ง. นำบัตรประจำตัวสมาชิกระบบอิเล็กทรอนิกส์เสียบเข้าเครื่องรับแปลงสัญญาณ

๓. กิจกรรมที่เกิดขึ้นตามบทสนทนา นี้ คือกิจกรรมใด

ก. การประชุม

ข. การลงมติเรื่องการประชุม

ค. การหยั่งเสียง

ง. การลงคะแนนเลือกตั้ง

๔. ปัญหาสำคัญที่เป็นข้อสังเกตจากการสนทนา นี้ คืออะไร

ก. ในสถานที่แห่งนี้ น่าจะมีจำนวนผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

ข. สมาชิกมีมารยาทในการประชุมมากเกินไป

ค. เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไฮเทค ก่อให้เกิดปัญหาได้

ง. ผู้นำควรเป็นคนพูดจาไพเราะ

๕. คำพูดของ ชายคนที่ ๒ เป็นไปในลักษณะใด

- ก. ชี้แจงแนวทางปฏิบัติ ข. ตำนานสมาชิก
ค. โกล่เกลี่ยปัญหา ง. ให้ความสำคัญกับเจ้าหน้าที่

ช่วงที่ ๒ ฟังเสียงสนทนาจากแถบบันทึกเสียงแล้วตอบคำถาม ข้อ ๖ - ๘

๖. น้ำเสียง ของผู้พูดคนที่ ๑ เป็นไปในลักษณะใด

- ก. เห็นด้วย ข. ชัดแย้ง
ค. อะลุ่มอล่วย ง. ประนีประนอม

๗. คำพูดว่า "ฟังให้ดี" ควรมีที่มาอย่างไร

- ก. ผู้พูดมีเสียงพูดที่แผ่วเบา
ข. เกิดจากปัญหาการไม่ตั้งใจฟัง
ค. ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำผิดไปจากที่ควรเป็น
ง. เรื่องที่พูดมีความยาวของเนื้อหาควรตั้งใจฟังโดยตลอด

๘. สถานะของคู่สนทนา ควรเป็นไปตามข้อใด

- ก. ผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา
ข. ผู้ให้สัมภาษณ์กับผู้สัมภาษณ์
ค. พ่อเมื่องกับราษฎร
ง. อาจารย์กับศิษย์

ช่วงที่ ๓ ฟังเสียงสนทนาจากแถบบันทึกเสียงแล้วตอบคำถาม ข้อ ๙ - ๑๐

๙. จากบทสนทนา มีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น

- ก. โจรปล้น ข. ตึกถล่ม
ค. น้ำท่วม ง. ไฟไหม้

๑๐. ผู้ชายในบทสนทนา ควรเป็นใคร

- ก. ผู้สื่อข่าว ข. ผู้เสียหาย
ค. เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย ง. ไทยมุง

แบบสอบการฟัง 1

บทสนทนา 1

- ชาย 1 ทำไม ไม่กดบัตร
- ชาย 2 บัตรขาดของครับผม
- ชาย 1 ครับ เดี่ยวเติมที่หลังนะครับ เพราะตัวเลขจะออกมาจากบัตรก่อน
เชิญลงคะแนน นะครับ เจ้าหน้าที่ส่งคะแนนด้วยนะครับ
- ชาย 3 ท่านประธานครับ ไฟไม่ติด
- ชาย 1 เอาอย่างนี้นะครับ หลังจากที่คะแนนตามบัตรออกมาแล้วเนี่ยนะครับ ใครจะ
ลงเพิ่มเติม ผมจะอนุญาตนะครับ
- หญิง 1 ขออนุญาตลงคะแนนด้วยค่ะ
- ชาย 1 เดี๋ยว ๆ นะฮะ ให้ประกาศคะแนนก่อนนะครับ
- หญิง 1 ยังไม่ได้ลงคะแนนค่ะ ท่านประธาน
- ชาย 1 อ้อ ลงตามเลขนะเหวอครับ เดี่ยวลงที่หลังนะครับ เพราะยอดคอมพิวเตอร์เขา
ออกมาแล้วนะครับ เห็นด้วย 341 นะครับ ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ ท่านจะ
ลงเพิ่มเติมนะครับ บอกชื่อด้วยนะครับ เจ้าหน้าที่ที่จะได้บันทึกถูก

บทสนทนา 2

- ชาย 1 ฟังให้ดี เขาบอกว่ามันเป็นคอมเพล็กซ์ ๆ
- ชาย 2 ครับ
- ชาย 1 มันอาจจะอยู่ที่เกาะล้านแห่งหนึ่ง อาจจะอยู่ที่ภูเก็ตแห่งหนึ่ง เชียงใหม่แห่งหนึ่ง
อะไรอย่างเงี้ย มันจะอยู่ทั่วเมือง แล้วก็ชอบเรียกกันว่า บ่อนเสรี บ่อนเสรี
เขาเป็นสถานคาสิโน แปลว่า คนธรรมดา ชาวบ้านธรรมดา เข้าไม่ได้หรอกครับ
- ชาย 2 เวลาหมดครับ ท่านผู้ว่าครับ

บทสนทนา 3

- ชาย ไหม้ไม่หมดหลังครับ เหลือไว้เพียงบางส่วน
- หญิง ค่ะ แล้ว คุณจินตนาอยู่บ้านหรือเปล่าคะ ช่วงที่ไฟไหม้
- ชาย ครับอยู่ครับ ตอนนี้อยู่ครับ
- หญิง อ้ออยู่ด้วยนะคะ
- ชาย ครับ ครับผม
- หญิง ตอนนี้เจ้าหน้าที่ เคลื่อนย้ายข้าวของออกมาแล้วหรือคะ
- ชาย ครับ ช่วงนี้หมดแล้วดับไปหมดแล้ว สำหรับแก๊ส แก๊สที่ว่าอาจจะลุกไหม้ก็นำ
ออกมาไว้ด้าน นอกหมดแล้วครับผม
- หญิง ค่ะ
- ชาย ส่วนแสงไฟดับหมดแล้ว ครับผม
- หญิง งั้นช่วงนี้ขอบคุณค่ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบทักษะการฟัง 2

คำชี้แจง

แบบสอบทักษะการฟังสำหรับใช้ในการสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน มีลักษณะดังนี้

1. กำหนดให้ผู้เรียนฟัง แถบบันทึกเสียง ซึ่งเป็นบทความ 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 5 นาที โดยให้ฟังพร้อมกันทุกคนทั้งห้องเรียน และมีการแจ้งวัตถุประสงค์ของการฟังให้ผู้เรียนรับรู้อีก่อนการฟัง
2. วัตถุประสงค์ในการฟังคือ ให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังด้วยการเขียนตอบเป็นลายลักษณ์อักษร
3. ข้อคำถาม ที่ใช้ถามผู้เรียนมีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ เป็นคำถามสั้น ๆ และให้ผู้เรียนตอบสั้น ๆ พอได้ความ ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 10 คะแนน
4. บทความที่เลือกมา คือ บทความเรื่อง รื้อจิตไร้สำนึกแบบ 'ผู้ตาม' ของ พระธรรมปิฎก

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบสอบทักษะการฟัง 2

การตรวจให้คะแนน กำหนดเกณฑ์การตรวจดังนี้

- ◆ ตอบตรงคำถาม เนื้อความถูกต้องชัดเจน สื่อความเข้าใจได้ หรือพอสื่อความเข้าใจได้บ้าง ให้ 1 คะแนน
- ◆ ตอบไม่ตรงคำถาม ทำให้ผิดความ ให้ 0 คะแนน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อคำถามการฟังบทความจากแถบบันทึกเสียง

1. บทความที่ได้ฟัง มีขึ้นในโอกาสใด
(แนวตอบ บทความที่ได้ฟังมีขึ้นในโอกาสที่ สมเด็จพระสังฆราช เจริญพระชนมายุครบ 90 พรรษา)
2. จากบทความ ใครมีสภาพจิตแบบผู้ตาม
(แนวตอบ ผู้ที่มีสภาพจิตแบบผู้ตาม ที่กล่าวในบทความคือ ประชาชนชาวไทยที่อยู่ในสังคมไทย)
3. นักสร้างสรรค์ มองความเจริญอย่างฝรั่ง ว่าเป็นอย่างไร
(แนวตอบ นักสร้างสรรค์มองความเจริญอย่างฝรั่ง ว่าเป็นการทำได้หรือมีความรู้ความสามารถอย่างฝรั่ง ไม่ใช่การมีกินมีใช้อย่างฝรั่ง)
4. การเจริญอย่างฝรั่งแบบมีกินมีใช้อย่างฝรั่ง มีผลดี หรือผลเสียอย่างไร
(แนวตอบ การมีกินมีใช้อย่างฝรั่ง เป็นการเอาอย่างความเจริญที่เป็นผลเสียมากกว่าผลดี กล่าวคือ คนไทยจะกลายเป็นผู้รับหรือผู้ตามเรื่อยไป)
5. สังคมตะวันตก ในบทความนี้ควรหมายถึงอะไร
(แนวตอบ สังคมตะวันตก ในที่นี้ หมายถึงประเทศในภูมิภาคยุโรป และอเมริกา)
6. การที่นักวิชาการคอยดูและคอยรับความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ ของสังคมตะวันตกเป็นการเจริญอย่างฝรั่งแบบใด
(แนวตอบ พฤติกรรมของนักวิชาการดังกล่าว เป็นการเจริญอย่างฝรั่งแบบมีกินมีใช้อย่างฝรั่ง ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นผู้ตาม)
7. ผู้ถ่ายทอดความคิด ในบทความที่ได้ฟัง เป็นใคร
(แนวตอบ ผู้ถ่ายทอดความคิดในบทความที่ได้ฟัง เป็นพระนักปราชญ์ไทย รูปหนึ่ง คือ พระธรรมปิฎก)
8. ผู้ถ่ายทอดความคิดในบทความนี้ มีเจตนาอะไรเป็นสำคัญ
(แนวตอบ ผู้ถ่ายทอดความคิดในบทความนี้ มีเจตนาเพื่อปลุกจิตสำนึกของคนไทยให้มีสภาพจิตที่จะเป็นผู้นำ)
9. จากบทความที่ได้ฟัง การกระทำใดที่แสดงสภาวะการเป็นผู้นำ
(แนวตอบ จากบทความที่ได้ฟัง การแสดงที่สะท้อนสภาวะการเป็นผู้นำคือ การเป็นผู้ให้ ไม่ใช่เป็นผู้รับแต่เพียงอย่างเดียว)
10. เมื่อฟังบทความจบแล้ว ท่านได้เกิดแนวความคิดอะไรบ้าง(แนวตอบ เมื่อฟังบทความจบแล้ว ข้าพเจ้า ได้แนวคิดว่า สังคมไทยจะเจริญก้าวหน้าได้ คนไทยและสังคมไทยต้องมีความเป็นผู้นำ ต้องรู้จักคิดนำเอาส่วนดีของคนที่มืออยู่เป็นของเราเองและชาติอื่นไม่มีเสนอให้แก่เราบ้าง)

แบบสอบทักษะการฟัง 2

ร้อยจิตไร้สำนึกแบบ "ผู้ตาม"

โดย พระธรรมปิฎก

ในวโรกาส สมเด็จพระสังฆราช เจริญพรชนมายุครบ 90 พรรษา เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก ได้รวบรวมสัมมาทรรศนะพระนักปราชญ์ไทย ในจำนวนนี้มีพระธรรมปิฎกรวมอยู่ด้วย อันทรรศนะของท่านนั้นยังคงความร่วมมืออยู่เสมอ

...ปัจจุบัน สังคมไทยของเรามีสภาพจิตอย่างหนึ่งที่ได้สั่งสมมานานเป็นร้อยปี จนกลายเป็นสิ่งที่ฝังแน่นเข้าไปอยู่ในจิตไร้สำนึกเลยทีเดียว คือ ภาวะของความเป็นผู้ตาม สภาพจิตแบบผู้ตามนี้ กล่าวได้ว่า กำลังครอบงำจิตสำนึกของสังคมไทย จนกระทั่งมีพฤติกรรมของผู้ตามไปโดยไม่รู้ตัว

ประการหนึ่ง เรายอมตะวันตกว่าเป็นสังคมที่เจริญ มีอะไรดีกว่าเรา เจริญกว่าเรา แต่เวลาเรามองความเจริญ เรามักจะมองในความหมายแบบนักบริโภครว่า เจริญอย่างฝรั่งคือมีกินมีใช้อย่างฝรั่ง แทนที่จะมองแบบนักสร้างสรรค์ว่า เจริญอย่างฝรั่งคือทำได้อย่างฝรั่งขอให้พิจารณาดูว่าเป็นอย่างจริงหรือไม่

วัฒนธรรมที่จะเจริญนั้น ต้องเป็นวัฒนธรรมของนักทำ หรือนักสร้างสรรค์และสามารถสืบสานได้ นักสร้างสรรค์ ผู้จะมีความเจริญที่แท้ และพัฒนาตนขึ้นจากผู้ตามสู่ความเป็นผู้นำ จะมองความหมายของความเจริญว่า เจริญอย่างฝรั่งคือทำได้อย่างฝรั่ง แต่เวลานั้นคนของเราส่วนมากมองว่า เจริญอย่างฝรั่งคือมีกินมีใช้อย่างฝรั่ง ถ้าอย่างนี้เราก็ต้องคอยรอผลิตภัณฑ์ รอสิ่งบริโภค รอเทคโนโลยีจากเมืองตะวันตก เราตั้งตามองตั้งหูฟังว่าฝรั่งมีอะไร แล้วก็คอยดู คอยตาม เพื่อที่จะรับเอา ถ้าอย่างนี้ก็ต้องเป็นผู้รับและเป็นผู้ตามอยู่เรื่อยไป

ประการที่สอง เมื่อเป็นอย่างนี้นานเข้า เราก็จะมีนิสัยที่ฝังลงไปในสภาพจิต ในการที่จะคอยดูว่าในสังคมตะวันตกมีอะไรเกิดขึ้นใหม่ ๆ บ้างแม้แต่นักวิชาการก็จะมองว่า เวลานี้สังคมตะวันตกมีความคิดและการค้นคว้าทางวิชาการอะไรใหม่ ๆ บ้าง เราคอยตามดู แล้วก็คอยรับ คอยดูคอยรับ ๆ อยู่เรื่อย ๆ

พอเป็นผู้ดูผู้รับนานเข้า ก็เลยกลายเป็นผู้ตามไปโดยไม่รู้ตัวนาน ๆ เข้า สภาพจิตของผู้ตามนี้ก็กลายเป็นจิตนิสัยของสังคม แล้วก็ตามไปรับเอามา และภูมิใจที่ได้รับสิ่งใหม่จากเขา จนกลายเป็นการแข่งขันในหมู่พวกเราเองว่า ใครจะรับได้ไวกว่า แทนที่จะคิดว่าเราก็มีดีที่จะให้แก่

เขาเหมือนกัน แทนที่จะคิดกันสืบสวนและสืบสาวกันดูว่า เรามีอะไรดีบ้างในตัวของเราที่จะเอาไปแสดงออกเพื่อแผ้วให้คนอื่น เขายอมรับและได้ประโยชน์บ้าง

ที่ว่า มิใช่หมายความว่า จะไม่ให้ติดตามความก้าวหน้าเคลื่อนไหวและไม่ให้รับสิ่งใหม่จากตะวันตก ตรงข้าม วัฒนธรรมจะเจริญงอกงามได้ก็ต้องทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางปัญญา สิ่งที่พิจารณาในที่นี้คือทำที่ต่อสิ่งใหม่นั้น ซึ่งหมายความว่า เราจะต้องตามให้ทันความรู้ความคิดที่นำหน้าที่สุดในโลก แต่การตามและการรับเอานั้นจะต้องดำเนินไปด้วยทำที่แห่งความรู้เท่าทันของผู้มีดีของตนเอง ที่มองหาเอาสิ่งแปลกใหม่มาใช้ประโยชน์ ไม่ใช่ตามและรับด้วยทำที่ของผู้ที่รอการให้ของผู้อื่นหรือรอรับของแจก

เวลานี้จะต้องปลูกจิตสำนึกของคนไทยให้มีสภาพจิตแบบที่จะเป็นผู้นำบ้าง ไม่ใช่เป็นแต่ผู้ตามเรื่อยไป ในการที่จะเป็นผู้นำได้นั้น จะต้องเป็นผู้ให้คือต้องมีอะไรที่จะให้แก่เขา ถ้าเรามีอะไรที่จะให้แก่เขาแล้ว เราก็จะเป็นผู้นำไปเองโดยอัตโนมัติ เพราะผู้ให้จะไปไหน ผู้ที่จะรับเขาก็ต้องตามไป เพราะฉะนั้น ถ้าเรามีอะไรที่จะให้เราก็จะเป็นผู้นำไปเอง

ฉะนั้นสังคมไทยจะต้องสร้างจิตสำนึกใหม่ คือ สร้างจิตสำนึกแห่งความเป็นผู้นำ และเป็นผู้ให้ไม่ใช่แค่คอยตามและรอรับเอา เรื่องนี้จะต้องพูดกันให้ชัดและคิดกันให้จริงจัง เป็นเรื่องสำคัญชั้นสุดยอด...

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบทักษะการพูด (สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม

1. กล่าวทักทาย.....

ชื่อ.....สกุลอายุ..... ภูมิลำเนา.....

คุณพ่อทำงานอะไร.....คุณแม่ทำงานอะไร.....

พักอาศัยอยู่ที่ใด.....

2. ทำไมจึงเลือกเรียนในโปรแกรมวิชานี้

3. เมื่อเรียนมาแล้ว ระยะเวลาหนึ่ง คิดว่าตัดสินใจถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด

4. การเรียนในโปรแกรมวิชานี้มีปัญหาอะไรบ้าง และได้แก้ปัญหาดังกล่าวอย่างไรหรือไม่

5. นักศึกษาต้องการประกอบอาชีพอะไร

6. นักศึกษาคิดว่า จะนำความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างไร

7. การศึกษาระดับปริญญาตรีเพียงพอต่อการประกอบอาชีพหรือไม่ อย่างไร

8. นักศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

9. นักศึกษาคิดว่า พฤติกรรมใดของนักศึกษาเอง ที่ควรต้องปรับปรุงแก้ไขบ้าง

10. นักศึกษามีคติประจำใจหรือไม่ และคืออะไร

เกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูด

การให้คะแนนทักษะการพูด เป็นการประเมินโดยใช้แบบให้คะแนนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามหัวข้ออันเป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการพูด และมีรายละเอียดเพื่อการให้คะแนนที่สะดวก หัวข้อสำคัญได้แก่ ความสามารถในการพูดตอบโต้ สารเนื้อหา การใช้ถ้อยคำ ภาษา ความสามารถในการสื่อความหมาย จังหวะและลีลา คุณภาพเสียง เป็นต้น ระดับคะแนน คือ 2 , 1 , 0 ตามลำดับ

แบบประเมินผลการพูด

คะแนนเต็ม 20 คะแนน

เกณฑ์	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
การพูดตอบ	ทันทีทันใด	ใช้เวลาคิดพอดควร	ใช้เวลาคิดนาน
เนื้อหาในการตอบ	ตรงคำถาม	ไม่ตรงคำถาม	ไม่เข้าใจคำถาม
บุคลิกภาพ -ท่าที	สร้างสรรค์	มีภูมิความรู้	ไม่มีเอกภาพ
การใช้ภาษา	สุภาพ	ธรรมดา	แข็งกระด้าง
	แบบแผน	กึ่งแบบแผน	ภาษาปาก
	อักขระดี	ผิดเล็กน้อย	ผิดมาก(ร,ควบ)
	เหมาะกับเรื่อง ที่พูดมาก	พอเข้ากับเรื่อง ที่พูดได้บ้าง	ไม่เหมาะกับเรื่อง และผู้พูด
การสื่อความหมาย	เข้าใจได้ดี	พอเข้าใจ	เข้าใจได้ยาก(ไม่เข้าใจ)
ลีลา จังหวะ	คล่องแคล่ว	ปานกลาง	ติด ๆ ขัด ๆ
เสียง	ดังชัดเจน	ดังพอใช้	เบามาก

แบบสอบทักษะการอ่าน จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 1 -3

การตีความเอาประโยชน์จากการอ่านตำราให้ได้มากที่สุด ท่านควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างรอบคอบดังนี้ ประการแรก ท่านควรสำรวจเนื้อหาโดยทั่วไปในหนังสือก่อนว่ามีอะไรบ้าง ประการที่สอง ท่านควรอ่านซ้ำ ๆ เพื่อทำความเข้าใจ และตั้งคำถามควบคุมกันไปกับการอ่าน ประการที่สาม ท่านก็ทำบันทึกย่อเรื่องสำคัญ ๆ ในแต่ละบทแล้วทดสอบความรู้ของท่านจนเชื่อแน่ว่าสามารถตอบคำถามที่คล้ายคลึงกันกับในชั้นเรียนหรือในเวลาสอบได้ ประการสุดท้าย ควรตรวจวิจารณ์บันทึกย่อและอ่านทบทวนเรื่องที่ยังไม่เข้าใจให้แจ่มแจ้งเสียใหม่

1. ข้อใดสอดคล้องกับข้อความข้างต้น

1. สังเกต สะสม จดจำ นำมาดัดแปลง
2. สังเกต ตอบคำถาม ทำความเข้าใจ ให้เวลาศึกษา
3. สำรวจ ตรวจสอบความถูกต้อง ลองตอบคำถาม ทำบันทึก นึกให้ออก
4. สำรวจ ตรวจสอบให้เข้าใจ ตั้งและตอบคำถาม ย่อและทำบันทึก ลุ่มลึกด้วยการทบทวน

2. "เวลานี้คนไทยเราเองก็ดูจะเป็นเช่นนั้น คือ ตกเป็นทาสของการเสพ การบริโภคอย่างไม่ลืมหูลืมตา เช่น ตกเป็นทาสมือถือ เป็นต้น เขาพัฒนามาบ้านหัวจนเราต้องพลาญตามแทบไม่ทันกันอยู่แล้ว จริงหรือไม่ โทรศัพท์มือถือนี้แหละจะเป็นตัวอย่างให้เราได้เห็นถึงการตกเป็นเหยื่อหรือทาสของมันในที่สุด เมื่อใช้มันอย่างไร้สติ"

สาระของข้อความข้างต้นที่ผู้เขียนต้องการบอกคืออะไร

1. คนไทยตกเป็นทาสของการเสพ การบริโภค
 2. โทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคมไทย
 3. การใช้โทรศัพท์มือถือต้องใช้อย่างมีสติ
 4. คนไทยควรเสพการบริโภคอย่างมีสติ
3. "อะไรที่ไปในทางบู้ ยกให้เป็นเรื่องของผู้ชาย ถึงขนาดมีคำกล่าวที่รู้ ๆ กันว่า "ฆ่าได้ หยามไม่ได้" ยอมตายดีกว่ายอมให้คนเหยียดหยาม และจริง ๆ ผู้ชายก็ตายกันมาเสียเนิ่น เพราะถือคตินี้ ไม่ยกใช้สมองคิดเพื่อที่จะไม่ต้องตาย "

สารของผู้เขียนข้อความข้างต้นคือข้อใด

1. เป็นชายวิสัยชาย สิบชอบใช้พลังตน
2. ควรหรือที่เป็นคน แต่ชอบใช้กำลังกาย
3. "ฆ่าได้บ่หยามได้" ก็มีแต่จะวันตาย
4. ปัญญาก็มีหลาย ก็ควรจะใช้แรง

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 4 - 7

(1) ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงฟอสซิลที่สะอาดที่สุด เพราะทุกหน่วยพลังงานที่ได้จากก๊าซธรรมชาติทำให้เกิดการแพร่กระจายของคาร์บอนไดออกไซด์เพียงครึ่งหนึ่งของถ่านหินและหนึ่งในสี่ของน้ำมันเท่านั้น (2) นอกจากนั้น ก๊าซธรรมชาติยังปลอดภัยจากสารกัมมันตรังสีซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดฝนกรดเช่นเดียวกับถ่านหินและน้ำมัน (3) และข้อสำคัญ ในทุก ๆ ปี จะมีการค้นพบแหล่งก๊าซมากกว่าปริมาณการเผาผลาญ (4) การค้นพบเท่าที่ปรากฏทุกวันนี้จะทำให้มีก๊าซธรรมชาติพอใช้ไปอีก 58 ปี ในอัตราการใช้โดยปกติในปัจจุบัน

4. ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร

1. แสดงข้อเท็จจริง	2. ชักชวนให้ตั้งข้อสงสัย
3. ชี้ให้เห็นสิ่งที่ถูกมองข้าม	4. โนมน้าวเพื่อประโยชน์ทางการค้า
5. ข้อความข้างต้นควรใช้หัวข้ออย่างไร
1. ลักษณะของก๊าซธรรมชาติ	2. พลังงานก๊าซธรรมชาติ
3. ประโยชน์ของก๊าซธรรมชาติ	4. ข้อดีของก๊าซธรรมชาติ

6. ข้อใดไม่ถูกต้องตามข้อความข้างต้น

1. ก๊าซธรรมชาติทำลายสิ่งแวดล้อมน้อยมาก
2. ถ่านหินและน้ำมันถูกเผาผลาญเป็นปริมาณมากกว่าการค้นพบ
3. ก๊าซธรรมชาติจะยังคงมีใช้ต่อไปอีกกว่าครึ่งศตวรรษถ้าใช้ในอัตราเท่าเดิม
4. การใช้พลังงานน้ำมันทำให้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แพร่กระจายมากกว่าการใช้พลังงานจากถ่านหิน

7. ข้อความส่วนใดมีความกำกวม

1. ส่วนที่ 1	2. ส่วนที่ 2	3. ส่วนที่ 3	4. ส่วนที่ 4

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 8-10

มดแดงที่มาอาศัยต้นส้มจะกินเพลี้ยซึ่งชอบกินยอดอ่อนของต้นส้ม / เพราะเราไม่ฉีดยามดแดงจึงอยู่ได้ / ต้นส้มจึงแข็งแรงและมีผลดกอย่างนี้ / ที่โคนต้นส้มก็ปกคลุมด้วยหญ้า ดินมีความชุ่มชื้นพอแล้ว เราจึงไม่ต้องรดน้ำเลย

8. ข้อความใดแสดงความสัมพันธ์กันในลักษณะ "ผลลัพธ์-สาเหตุ" ตามข้อเท็จจริงข้างต้น

1. มดแดงกินเพลี้ย - เพลี้ยกินยอดอ่อนของต้นส้ม
2. มดแดงอยู่ได้ - มดแดงอาศัยต้นส้ม
3. ต้นส้มมีความชุ่มชื้น - เราปลูกหญ้าคลุมดิน
4. เราไม่ต้องรดน้ำต้นส้ม - หญ้าคลุมดินที่โคนต้น

9. ข้อใดเป็นสารสำคัญที่สุดของข้อความข้างต้น
1. ควรปลูกส้มโดยอาศัยธรรมชาติให้มากที่สุด
 2. ควรรักษาความชื้นที่โคนต้นส้ม
 3. ไม่ควรพ่นยาฆ่าแมลงที่ต้นส้ม
 4. ไม่ต้องรดน้ำต้นส้ม
10. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความข้างต้น
1. ผู้พูดมีประสบการณ์ในการปลูกส้ม
 2. ผู้พูดมีความเอาใจใส่ต่องานของตน
 3. ผู้พูดเป็นเจ้าของสวนส้ม
 4. ผู้พูดภูมิใจในผลงานของตน

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 11-14

แม้ว่าเด็กวัยรุ่นจะต้องการอิสระ/อยากเป็นตัวของตัวเอง/ก็ยังคงต้องการความอบอุ่นและคำแนะนำบางประการจากพ่อแม่ / หากพ่อแม่ไม่มีวิธีการสื่อสารในครอบครัวที่ดีพอ / ลูกก็อาจจะเติบโตไปเชื่อฟังเพื่อนมากกว่า / เมื่อมีปัญหา ก็จะปรึกษากันเอง / อาจทำให้ตัดสินใจผิดพลาดได้ เพราะขาดประสบการณ์

11. ข้อความคู่ใดแสดงความสัมพันธ์ของเหตุผลในลักษณะ "สาเหตุ-ผลลัพธ์" ตรงตามข้อเท็จจริงข้างต้น
1. เด็กวัยรุ่นอยากทำอะไรเอง - เด็กวัยรุ่นต้องการเป็นอิสระ
 2. เด็กวัยรุ่นต้องการความอบอุ่น - เด็กวัยรุ่นต้องการคำแนะนำจากพ่อแม่
 3. เด็กวัยรุ่นเข้าใจคำสั่งสอนของพ่อแม่ - เด็กวัยรุ่นไม่หลงเชื่อเพื่อน
 4. เด็กวัยรุ่นตัดสินใจผิดพลาด - เด็กวัยรุ่นปรึกษากันเอง
12. ข้อใดแสดงความสัมพันธ์ของข้อความได้ถูกต้องที่สุด
1. ข้อความที่ 2 ขยายความข้อความที่ 1
 2. ข้อความที่ 3 คล้อยตามข้อความที่ 1
 3. ข้อความที่ 5 แย้งกับข้อความที่ 4
 3. ข้อความที่ 7 ขยายความข้อความที่ 6
13. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความข้างต้น
1. ผู้พูดเชื่อว่าลูกอยากทำอะไรได้ตามใจ
 2. ผู้พูดไม่เชื่อว่าเพื่อนจะให้คำแนะนำแก่ลูกได้
 3. ผู้พูดเชื่อว่าลูกอยากเชื่อฟังพ่อแม่
 4. ผู้พูดไม่เชื่อว่าลูกจะตัดสินใจเองได้เสมอ

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 14-15

อุดมการณ์ของอุดมศึกษาคือ การสอน การวิจัย การบริการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมดังที่กล่าวไว้ แต่มหาวิทยาลัยก็ควรคำนึงถึงการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่นักศึกษาด้วย หากไม่แล้ว มหาวิทยาลัยย่อมมีค่าเป็นเพียงโรงงานผลิตเครื่องมือให้แก่สังคม หรือเป็นโรงฝึกอบรมนักวิชาชีพชั้นสูงเท่านั้น มิใช่แหล่งสร้างคนดีที่มีความสามารถ

14. ข้อใดเป็นประเด็นของการโต้แย้ง

1. ควรแก้ไขเพิ่มเติมอุดมการณ์ของการศึกษาหรือไม่
2. มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งสร้างคนดีหรือคนเก่งจริงหรือไม่
3. คุณธรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือไม่
4. มหาวิทยาลัยควรหลีกเลี่ยงจากการเป็นโรงงานผลิตเครื่องมือให้แก่สังคมหรือไม่

15. ข้อความคู่ใดมีความสัมพันธ์กันตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

1. การบริการสังคม - การผลิตเครื่องมือให้แก่สังคม
2. การสอนการวิจัย - การฝึกอบรมนักวิชาชีพ
3. การทำนุบำรุงวัฒนธรรม - การปลูกฝังจริยธรรม
4. การให้การศึกษา - การกล่อมเกลาคิดใจ

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 16-17

เราต้องการให้เราเปิดตลาดให้แก่บุหรีที่ต่างประเทศมากขึ้น เพราะเท่าที่เป็นอยู่นั้นยังไม่เป็นธรรม เราตอบเขาว่าไม่ใช่เรื่องความเป็นธรรมทางการค้าอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของคุณธรรมและมนุษยธรรมด้วย เพราะบุหรีทำลายสุขภาพมนุษย์

16. ข้อใดไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในข้อความข้างต้น

1. เขาพูดถึงความยุติธรรมทางการค้า
2. เราพูดถึงสุขภาพของประชาชน
3. เขาต้องการขยายตลาดบุหรี
4. เราต้องการปิดตลาดบุหรี

17. ข้อใดแสดงเหตุผลผิดจากข้อเท็จจริงในข้อความข้างต้น

1. บุหรีทำลายสุขภาพมนุษย์ การค้าบุหรีจึงเข้าขั้นอาชญากรรม
2. เขาขายบุหรีให้เราได้น้อย เขาจึงว่าการค้ากับเราไม่เป็นธรรม
3. เราเห็นว่าชีวิตมนุษย์สำคัญ เราจึงยอมสละรายได้บางอย่าง
4. ควรจำกัดการจำหน่ายบุหรี เพราะบุหรีทำลายสุขภาพ

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 18-20

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงมหาดไทยให้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสาระสำคัญของคุณสมบัติของปลัดอำเภอ ทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งเปิดโอกาสให้สตรีเข้าศึกษาวิชาการปกครองและสำเร็จการศึกษามาแล้วเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยคงจะไม่มีนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นสตรีได้เลย ถ้ามีปลัดอำเภอสตรีไม่ได้

18. ประเด็นของการโต้แย้งข้างต้นนี้คืออะไร

1. ควรเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของปลัดอำเภอหรือไม่
2. ควรเปิดโอกาสให้สตรีเป็นปลัดอำเภอหรือไม่
3. ควรเปลี่ยนแปลงมติของคณะรัฐมนตรีหรือไม่
4. ควรเปิดโอกาสให้สตรีเป็นนายอำเภอหรือไม่

19. ข้อเสียที่ผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นคืออะไร

1. การว่างงานของบัณฑิตวิชาการปกครอง
2. ความสูญเปล่าของการศึกษา
3. การขาดบุคลากร
4. การจำกัดสิทธิ์

20. ข้อใดแสดงความสมเหตุสมผล และตรงตามข้อเท็จจริงในข้อความข้างต้น

1. ผู้หญิงเป็นนายอำเภอไม่ได้ เพราะผู้หญิงเป็นปลัดอำเภอไม่ได้
2. ผู้หญิงเป็นปลัดอำเภอไม่ได้ เพราะผู้ชายเท่านั้นที่เคยเป็นปลัดอำเภอ
3. ผู้หญิงน่าจะเป็นนายอำเภอได้ เพราะกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ห้าม
4. ผู้หญิงน่าจะเป็นปลัดอำเภอได้ เพราะผู้หญิงเรียนวิชาการปกครองเหมือนผู้ชาย

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 21-22

มหาวิทยาลัยจะต้องมีเสรีภาพในการกำหนดหลักสูตรการศึกษา นักศึกษาไม่มีสิทธิ์และหน้าที่ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเสรีภาพนี้หรือจำกัดเสรีภาพนี้ การลาออกทั้งคณะเพื่อเอาชนะมหาวิทยาลัยให้ได้นั้นเป็นการกระทำอย่างเด็ก ๆ เหตุผลของเด็กที่ทำร้ายของตนเองเพื่อจะเอาชนะผู้ใหญ่เป็นเหตุผลที่รับฟังไม่ได้

21. ประเด็นของการโต้แย้งคืออะไร

1. นักศึกษาควรลาออกทั้งคณะหรือไม่
2. การประท้วงของนักศึกษาถูกต้องหรือไม่
3. เด็กควรทำร้ายตนเองเพื่อเอาชนะผู้ใหญ่หรือไม่
4. มหาวิทยาลัยมีเสรีภาพในการกำหนดหลักสูตรหรือไม่

22. ข้อใดไม่ใช่เรื่องและผู้เขียนต้องการกล่าวถึงโดยตรง

1. เด็กที่ทำร้ายตนเอง
2. เหตุผลของเด็กที่เรียกร้องสิทธิ
3. มหาวิทยาลัยซึ่งมีหน้าที่กำหนดหลักสูตร
4. นักศึกษาที่จำกัดเสรีภาพของมหาวิทยาลัย

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 23-24

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ การพิจารณาการขยายตัวทางเศรษฐกิจเน้นการควบคุมทางเศรษฐกิจด้านกายภาพจากภายนอก แต่สำหรับอนาคตอันใกล้นี้ขีดจำกัดจากภายในซึ่งได้แก่กระบวนการทางการเมือง สถาบันทางสังคม และความสามารถในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอาจมีความสำคัญมากกว่า ตัวอย่างเช่น ผู้นำทางการเมืองที่มีสายตาสั้นและมีชีวิตอยู่ในปีหนึ่ง ๆ หรือวาระหนึ่ง ๆ จะไม่สนใจกับเป้าหมายทางสังคมในระยะยาว ซึ่งใช้เวลานาน เช่น การปลูกป่า การสงวนพลังงาน หรือการทำให้จำนวนประชากรคงที่ เราไม่อาจจะเลยข้อจำกัดทางด้านกายภาพที่จับต้องและวัดได้ แต่ข้อจำกัดทางสังคมที่มนุษย์กำหนดขึ้นยิ่งเห็นได้ชัดและวัดลำบากยิ่งขึ้น อาจจะยากลำบากเท่า ๆ กับการผลักดันการควบคุมธรรมชาติหรือควบคุมทางกายภาพออกไป

23. จากข้อเขียนข้างต้น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

1. กระตุ้นนักการเมืองให้แก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม
2. กระตุ้นผู้อ่านให้ตระหนักถึงปัญหาการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต
3. บอกข้อจำกัดทางสังคมที่มนุษย์สร้างขึ้นว่าวัดได้ยาก
4. บอกถึงความสามารถของมนุษย์ในการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต

24. ข้อใดคือใจความสำคัญของข้อเขียนนี้

1. การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีข้อจำกัดด้านกายภาพจากภายนอก
2. การขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคตมีข้อจำกัดด้านการเมืองและสังคม
3. นักการเมืองสายตาสั้นไม่สนใจอนาคตนุรักษ์ทรัพยากร
4. นักการเมืองไม่สนใจเป้าหมายทางสังคมในระยะยาว

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 25-27

เมื่อเราสอบตกเราย่อมเสียใจ บางคนเกิดความรู้สึกว่าชีวิตนี้ไร้ค่า การสอบตกเป็นความอับอายที่จะติดตัวไปจนตลอดชีวิต มองหน้าใครไม่ได้อีกแล้ว ฉันเป็นคนโง่ คนไร้ความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้ไม่มีประโยชน์อะไร นอกจากจะทำให้เราจมอยู่ในความทุกข์ และไม่มีวันแก้ตัวได้ตลอดชีวิต บางคนอาจคิดว่าเล็กรู้สึกเช่นนั้นไม่ได้ แต่นั่นเป็นเพราะไม่พยายามเลิกความเป็นคนจิตใจไม่เข้มแข็งของตนเองต่างหากที่ทำให้ทำลายตนเอง หากใช้การสอบตกไม่ การสอบตกเป็นเพียงเหตุเล็กน้อย แต่เรากลับทำลายตนเองเสียราวกับเป็นมหันตทุกข์

25. เจตนาสำคัญของผู้เขียนคือข้อใด

1. อธิบายให้เข้าใจ
2. เตือนให้คิด
3. บอกให้ทราบ
4. แนะนำให้ทำ

26. สาระสำคัญของผู้เขียนคือข้อใด

1. จิตใจที่ไม่เข้มแข็งทำให้ชีวิตล้มเหลว
2. ความรู้สึกผิดหวังและเสียใจทำให้เกิดทุกข์
3. การสอบตกไม่ใช่สาเหตุใหญ่ที่ทำให้ชีวิตของเรา
4. เราจะไม่สามารถทำอะไรให้ดีขึ้นได้ถ้าเราจมอยู่ในความทุกข์

27. ผู้เขียนมีน้ำเสียงอย่าง

1. เยาะเย้ย
2. ประชด
3. ตำหนิ
4. สงสาร

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 28-29

"ทุกวันนี้บ้านเมืองของเรากำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนาทุกด้าน สตรีซึ่งมีจำนวนเกือบครึ่งหรือว่าครึ่งของจำนวนพลเมืองทั้งหมด จะคิดอยู่แต่ว่าจะทำตัวเป็นเพียงดอกไม้อย่างที่เคยคิดหรือเคยได้ยินไม่ได้อีกแล้ว"

28. ข้อความที่ว่า "ทำตัวเป็นเพียงดอกไม้" หมายความว่าอย่างไร

1. ทำตัวให้คนที่พบเห็นชื่นชมอยู่เสมอ
2. ทำตัวเป็นหญิงใจง่ายใคร ๆ ก็เซยชมได้
3. ทำตัวเป็นคนอ่อนแอที่ต้องทะนุถนอมเป็นพิเศษ
4. ทำตัวให้สวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็น

29. เหตุใดจึงกล่าวว่า "ผู้หญิงจะทำตัวเป็นเพียงดอกไม้ไม่ได้อีกแล้ว"

1. เพราะผู้หญิงมีฐานะทางสังคมเท่าเทียมกับผู้ชายแล้ว
2. เพราะพลเมืองของประเทศเป็นผู้หญิงจำนวนเกือบครึ่งหรือกว่าครึ่ง

3. เพราะประเทศกำลังพัฒนาผู้หญิงจึงจำเป็นต้องช่วยรับภาระของสังคม
 4. เพราะบ้านเมืองกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจฝืดเคืองผู้หญิงจึงต้องช่วยทำงาน
30. "ผมไม่เข้าใจเลย ทำไมคุณต้องร้องไห้เป็นวัฏเป็นเวรให้กับละครน้ำเน่า เรื่องที่เขาสมมติขึ้นมา เรื่องของใครก็ไม่รู้" คุณสามีรำคาญภรรยาเต็มทีที่เอาแต่ร้องไห้สะอึกสะอื้นกับ "ดาวพระศุกร์" เวอร์ชันที่ล้านแปด
- "ฉันไม่เข้าใจเหมือนกันแหละ ทำไมคุณต้องดีใจตะโกนให้ร้องระงมเสียงขนาดนั้นกะอีแค่เวลาที่ใครคนหนึ่งที่คุณไม่รู้จักด้วยดันเตะบอลเข้าประตูได้"

จากบทสนทนาข้างต้นพอจะวิเคราะห์บุคลิกของคู่สนทนา เป็นจำนวนได้อย่างไร

1. ชิงกีร์ชาก็แรง	2. ขมื่นกับปุ่น
3. ขนมหอสมน้ำยา	4. ลิ่นกับพัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบทักษะการเขียน จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมาย X ในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดใช้คำผิดความหมาย
 1. คุณพุดจายออกย่อนอย่างนี้ผมไม่อย่างฟัง
 2. บ้านหลังนี้พังโย้เย้จากถูกพายุใหญ่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
 3. เธอควรแยกแยะเรื่องที่จะเขียนออกเป็นประเด็น ๆ เสียก่อน
 4. อย่ามัวโยกโย้อยู่เลย รีบช่วยกันทำงานนี้ให้เสร็จเร็ว ๆ จะได้พักผ่อน
2. ข้อใดใช้ภาษาได้กะทัดรัด
 1. กลัวยสุกนั้นนำมาทำเป็นขนมได้หลายชนิด
 2. ที่ผมเป็นห่วงคืออาหารถุงที่ขึ้นราคาจากเดิม 10 บาท ขึ้นไปเป็น 20 บาท
 3. พบศพชายไทยไม่ทราบชื่อถูกยิงตามลำตัวนอนตายอยู่ที่ริมถนนวิภาวดีรังสิต
 4. ศาลพิเคราะห์คำสารภาพของจำเลยแล้วเห็นว่าจำเลยกระทำผิดด้วยความจำเป็น จึงตัดสินให้จำคุก 4 ปี
3. ข้อใดไม่กำกวม
 1. ที่จังหวัดเชียงใหม่ผลการตรวจเลือดของเจ้าหน้าที่ปรากฏว่ามีผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นจำนวนมาก
 2. เจ้าหน้าที่แจ้งผลการตรวจเลือดว่ามีผู้ติดเชื้อเอดส์ในจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก
 3. เจ้าหน้าที่พบว่าผลการตรวจเลือดมีผู้ติดเชื้อเอดส์ในจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก
 4. ที่จังหวัดเชียงใหม่เจ้าหน้าที่แจ้งผลการตรวจเลือดว่ามีผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นจำนวนมาก
4. ข้อใดใช้คำตรงตามความหมาย
 1. งานเลี้ยงอย่างน้อย่าไปให้เน้นนักเลย
 2. เขาเดินเตร่เข้ามาหาฉันทันทีที่รถไฟจอดสนิท
 3. รู้ว่าเขาเจ็บไข้ก็ควรจะไปดูคายน่าบ้าง เป็นการแสดงน้ำใจ
 4. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ผู้อ่านจะอ่านอย่างวางมือไม่ลงทีเดียว

5. ข้อใดใช้คำเชื่อมผิด

1. นักพูดที่ดีต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะแก่ผู้ฟังและโอกาส
2. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนช้ากว่ากำหนดต้องยื่นคำร้องกับเจ้าหน้าที่ก่อนสิ้นเดือนมิถุนายน
3. บานประตูพระอุโบสถหลังนี้มีลวดลายวิจิตรพิสดารมากเพราะแกะสลักด้วยฝีมือช่างชั้นครู
4. ในเทศกาลสงกรานต์คนไทยมีประเพณีทำบุญอุทิศแต่บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว

6. ประโยคใดสื่อความหมายชัดเจนที่สุด

1. พวกเราจะไปเยี่ยมเพื่อนที่บาดเจ็บเพราะถูกรถชนที่โรงพยาบาล
2. เด็กชั้นนี้เป็นฝีมือแต่งหน้าของน้องที่สวยมาก
3. คนในหมู่บ้านไม่นิยมซื้อสินค้าที่พ่อค้าเร่ขาย
4. ปัจจุบันเฟอร์นิเจอร์ไม่เป็นสินค้าส่งออกของประเทศที่ทำรายได้สูง

7. ข้อความในข้อใดยังไม่สมบูรณ์

1. วันมาฆบูชาเป็นวันที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์แก่พระภิกษุที่มาชุมนุมกัน โดยมีได้นัดหมาย
2. สาเหตุของการว่างงานที่ค้นพบจากการวิจัยก็ไม่ต่างไปจากที่เราู้กันอยู่ทั่วไป
3. นักศึกษาที่คิดว่าการเรียนในมหาวิทยาลัยปิดเป็นกิจกรรมที่ซ้ำซากจำเจจนรู้สึกเบื่อหน่าย
4. งานปราบยาเสพติดที่เจ้าหน้าที่ตรวจกำลังพยายามทำอยู่ได้รับเงินสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกา

8. ข้อความคู่ใดเมื่อเรียงคำต่างกันแล้วยังมีความหมายคงเดิม

1. ก. ย่อเรื่องกำเนิดนามสกุลของ สมศรี จำปูน ในวารสารครูไทย
ข. ย่อเรื่องกำเนิดนามสกุลในวารสารครูไทยของ สมศรี จำปูน
2. ก. น้ำมันจะเป็นพลังงานหลักของโลกตลอดศตวรรษนี้
ข. ตลอดศตวรรษนี้น้ำมันจะเป็นพลังงานของโลก
3. ก. ขอให้นักศึกษาทุกคนทำตามครู
ข. ขอให้นักศึกษาทำตามครูทุกคน
4. ก. หนังสือพิมพ์วันนี้ขายดี
ข. วันนี้หนังสือพิมพ์ขายดี

9. ข้อใดใช้คำถูกความหมาย
- เขาได้ตั้งปฏิญาณไว้ว่าต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้
 - การตัดสินใจครั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหารระดับสูง
 - เราควรช่วยกันรณรงค์ให้ชาวต่างประเทศมาเที่ยวประเทศไทยให้มากขึ้น
 - ภาวะเศรษฐกิจของประเทศสัมพันธ์กับสวัสดิภาพของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง
10. คำว่า "ดอกไม้" ในข้อใดมีความหมายตายตัว
- พุดจากภาษาดอกไม้
 - ขอมอบดอกไม้ให้ด้วยใจรัก
 - ดอกไม้จากสรรวสวรรณคดี
 - ขอมอบดอกไม้ในสวนไว้เพื่อมอลประชา
11. คำในข้อใดสะกดถูกทุกคำ
- นายสุรชัย ใจงาม ชอบ.....เสื้อผ้าที่มี.....ดงาม เพื่อช่วยให้เกิดความคิด....
- เลือกสรรค์ สีสรรพ์ สร้างสรร
 - เลือกสรร สีสัน สร้างสรรค์
 - เลือกสรร สีสรรพ์ สร้างสรรค์
 - เลือกสรรค์ สีสัน สร้างสรร
12. คำในข้อใดเติมลงในช่องว่างได้เหมาะสม
- ท่านอธิการบดีจะเป็นผู้มอบรางวัลให้.....ผู้ชนะเลิศ.....ตนเอง ทุกท่านกรุณาไปให้ตรง
...กำหนดนัด
- แก่ ด้วย ตาม
 - สำหรับ ด้วย ตาม
 - กับ โดย ต่อ
 - สำหรับ โดย กับ
13. คำในข้อใดเติมลงในช่องว่างได้เหมาะสม
- การที่เราจะ.....ว่าผู้ใดเป็นขโมย เราควรมีหลักฐานพยาน มิฉะนั้นอาจถูกฟ้องฐาน...ได้
- กล่าวหา หมิ่นประมาท
 - ใส่ความ ดูหมิ่น
 - ฟ้องร้อง ใส่ความ
 - กล่าวโทษ สบประมาท
14. คำว่า "ฝากฝัง" ในประโยคใดใช้ได้ถูกต้อง
- เรื่องท่อน้ำอุดตันหน้าสถานทูตจีน ขอฝากฝังให้ กทม. ช่วยจัดการด้วย
 - ขอฝากฝังครูทั้งหลายช่วยอบรมศิษย์ให้รู้จักทิ้งขยะให้ถูกที่ด้วย
 - เขาอยากให้ลูกเข้าโรงเรียนดี ๆ แต่ไม่รู้จะฝากฝังกับใครดี
 - ก่อนตายเขาฝากฝังลูกสาวคนเดียวของเขาไว้ให้ฉันดูแล
15. ข้อใดไม่ใช่สำนวนต่างประเทศ
- ผมเต็มใจให้ความช่วยเหลือเต็มที่
 - ผลงานของคุณเป็นที่น่าพอใจมาก
 - ฉันเสียใจอย่างยิ่งที่ทราบข่าวอุบัติเหตุครั้งนี้
 - มันเป็นการยากที่คนเราจะเห็นข้อบกพร่องของตนเอง

16. ในการเขียนรายงานทางวิชาการ เมื่อได้ข้อมูลและร่างโครงเรื่องแล้ว ควรทำอย่างไรต่อไปตามลำดับ
1. แก้ไขภาษา พิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อ และเรียงลำดับหัวข้อที่ควรอธิบายก่อนหลัง
 2. เรียงลำดับหัวข้อที่ควรอธิบายก่อนหลัง พิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อและแก้ไขภาษา
 3. เรียงลำดับหัวข้อที่ควรอธิบายก่อนหลัง แก้ไขภาษา และพิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อ
 4. พิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อ แก้ไขภาษา และเรียงลำดับหัวข้อที่ควรอธิบายก่อนหลัง
17. ข้อใดใช้ระดับภาษาเหมาะสมในการเขียนรายงานทางวิชาการ
1. มีข้อนำสังเกตว่าเขาชอบขายอาหารกันตามถนนหรือบาทวิถี ฝูงผองในอากาศก็ลอยลงไปในการดังกล่าว
 2. พ่อค้าบางคนนำถุงพลาสติกที่ใช้แล้วมาล้างใหม่ จึงอยากจะขอแนะนำอย่าไปเสียดายของ เพราะถุงนั้นมีเชื้อโรคติดอยู่
 3. การเอ่ยอ้างคำว่า "แม่บ้านถุงพลาสติก" ขึ้นมานั้น ไม่ใช่เพราะเห็นชั้นหรือเห็นว่าเสียหายอะไร
 4. เราควรรับประทานอาหารขณะร้อนควันฉุยหรืออุ่น ๆ มิใช่ทิ้งไว้จนเย็นซืด ถ้าเป็นผลไม้ก็ต้องสด
18. การเขียนเรียงความเรื่อง "เทคโนโลยีกับการศึกษา" ควรเน้นเรื่องใด
1. การเรียนการสอนเกี่ยวกับเทคโนโลยี
 2. การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเรียนการสอน
 3. การชี้ให้เห็นความสำคัญของเทคโนโลยีในการเรียนการสอน
 4. การพัฒนาเทคโนโลยีช่วยพัฒนาการเรียนการสอนด้วย
19. ในการวางโครงเรื่อง "โทษของบุหรี่" การจัดกลุ่มข้อมูลที่ได้มาข้างล่างนี้ ควรตรงกับข้อใด
1. ฟันดำ	2. โรคเหงือก	3. เล็บเหลือง
4. ไอเรื้อรัง	5. มะเร็งที่ปอด	6. หน้าเหี่ยวย่น
1. กลุ่ม 1 ฟันดำ โรคเหงือก
กลุ่ม 2 เล็บเหลือง ไอเรื้อรัง มะเร็งที่ปอด
 2. กลุ่ม 1 ฟันดำ หน้าเหี่ยวย่น
กลุ่ม 2 โรคเหงือก เล็บเหลือง ไอเรื้อรัง มะเร็งที่ปอด
 3. กลุ่ม 1 ฟันดำ โรคเหงือก หน้าเหี่ยวย่น
กลุ่ม 2 เล็บเหลือง ไอเรื้อรัง หน้าเหี่ยวย่น

4. กลุ่ม 1 พันด้า เล็บเหลือง หน้าเหี่ยวย่น
 กลุ่ม 2 โรคเหือก ไอเรื้อรัง มะเร็งที่ปอด
20. ข้อความต่อไปนี้ควรเรียงลำดับตามข้อใด
- ก ข ค ง
- ราคาพืชผลในแต่ละปี / น่าจะเป็นปัญหา / ปัญหาหลักของเกษตรกร / ด้านการตลาด /
- จ
- ไม่มีความแน่นอน
1. ก ข ง ค จ 2. ก จ ค ข ง 3. ค ข ง ก จ 4. ง ข ก ค จ
21. ข้อใดเรียงลำดับคำสื่อความหมายได้ชัดเจนที่สุด
1. การประชุมครั้งนั้นสมาชิกได้กล่าวถึงเกาะสมุยในทศวรรษของชาวยุโรปต่าง ๆ กัน
 2. ครูควรสอนให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยอย่างมีเหตุผล
 3. การกินอาหารมือเย็นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เธอลดความอ้วนไม่ได้
 4. ในนิทรรศการครั้งนี้มีศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงรูปจำลองมาตั้งไว้ให้ชมด้วย
22. ข้อใดใช้ภาษากระทัดรัดชัดเจน
1. เขาได้รับความพอใจในการที่ได้รับเลือกเป็นประธาน
 2. อาจารย์ทำการสอนหนังสืออย่างเอาใจใส่และมีความสุข
 3. วันนี้นับเป็นวันพิเศษเพราะน้องใหม่มาประชุมครบทุกคน
 4. เขาจัดประชุมขึ้นเพื่อกระชับความสัมพันธ์ไมตรีอันดีระหว่างเยาวชน
23. การเรียงลำดับความในข้อใดที่ไม่สื่อความหมาย
- ก ข ค
- พื้นที่จะมีโอกาสสูงมากขึ้น / เมื่อพื้นที่นั้นมม / โอกาสที่พื้นที่นั้นจะเรียบสวยงามเหมือนนางแบบ-
 นายแบบยาสีฟันหลาย ๆ ยี่ห้อ ก็จะต้องหายไป / ผลลัพธ์ที่ตามมาก็คือว่า
1. ก ข ง ค 2. ข ก ง ค 3. ข ง ก ค 4. ค ง ข ก
24. ข้อความต่อไปนี้ควรเรียงลำดับตามข้อใด
- ก ข ค ง
- ซึ่งเป็นวิธีคิดของการทำเกษตรกรรมแผนใหม่ / เขาจะไม่ค่อยได้คำนึงถึงพิษภัยอันอาจ-
 จะเกิดจากสิ่งเหล่านี้เท่าใดนัก / คนที่ใช้ปุ๋ยหรือยาฆ่าแมลง / เขาจะมุ่งหวังเพียงว่าทำ-
 อย่างไม่รู้จะจะให้ผลผลิตต่อไร่สูงสุด
1. ค ง ก ข 2. ค ข ก ง 3. ค ข ง ก 4. ค ง ข ก

25. ข้อความต่อไปนี้ควรเรียงลำดับให้เป็นประโยคตามข้อใด

ก ข ค
การพัฒนาในส่วนที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ / ได้มาศึกษาเรียนรู้ / เปิดให้ประชาชนและ
ง จ

ข้าราชการ / โคนมการเกษตรและการบริหารการประมง / ศูนย์ศึกษาพัฒนานี้

1. ก ค ข ง จ 2. จ ค ข ก ง 3. ง ค ข ก จ 4. ก ง ค ข จ

26. ข้อใดสะกดถูกทุกคำ

1. ถึงรูปร่างเขาจะอัปลักษณ์ แต่เขาก็มีอัธยาศัยดี
2. นอกจากจะเป็นคนล้มเหลวแล้ว เขายังเป็นคนหยิ่งหยั่งอีกด้วย
3. พายุฝนฟ้าคะนองเมื่อคืนก่อนทำให้ต้นไม้ล้มระเนระนาด
4. ประตูอาคารอเนกประสงค์ของเราเป็นประตูอัตโนมัติทุกประตู

27. ในการเขียนจดหมายสมัครงาน ควรลงท้ายจดหมายอย่างไรจึงจะเหมาะสม

1. ดิฉันหวังว่าผู้จัดการคงจะมีความเมตตารับดิฉันเข้าทำงานในแผนกนี้ ดิฉันจะทำงานให้อย่างซื่อสัตย์สุจริต
2. ดิฉันหวังว่าผู้จัดการคงจะรับดิฉันเข้าทำงานในแผนกนี้ เพราะดิฉันมีความสามารถที่จะทำให้อำนาจก้าวหน้าได้
3. ดิฉันหวังว่าผู้จัดการคงจะสนใจ และเรียกดิฉันเข้าสัมภาษณ์ในเร็ววันนี้ กรุณาติดต่อดิฉันได้ตามที่อยู่ข้างบนนี้
4. ดิฉันขออาราธนาให้คุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้ผู้จัดการและครอบครัวมีความสุข ความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไปค่ะ

28. ข้อใดผูกประโยคได้ถูกต้อง

1. ข้อสอบเหล่านี้มันเป็นเครื่องวัดที่จำเป็น
2. ข้อสอบที่ข้าพเจ้ากำลังทำนี้มันช่างยากเสียเหลือเกิน
3. ข้าพเจ้าคิดถึงคนออกข้อสอบที่กำลังทำอยู่นี้อย่างเหลือเกิน
4. ข้าพเจ้านึกถึงคนออกข้อสอบที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่นี้อย่างเหลือเกิน

29. เรื่อง"เมื่อมีโรคแล้วต้องมีการรักษา" ควรจัดลำดับความตามข้อใด

- ก. เราจะเห็นได้ว่าเมื่อสัตว์ได้รับบาดเจ็บจนเกิดแผลขึ้นสัตว์นั้นจะรีบเสียบาดแผลทันที
- ข. ซึ่งสามารถทำลายเชื้อโรคได้
- ค. อย่างไรก็ตามแต่มนุษย์เลยที่ชวนช่วยหายารักษาโรค
- ง. เพราะสัญชาตญาณบอกว่าในน้ำลายมีสารเคมี
- จ. แม้แต่สัตว์ก็อดสำหรับหายารักษาตัวเอง

1. ก ค ง จ ข 2. ข ก จ ง ค 3. ก ง ข ค จ 4. จ ค ข ง ก

30. เรื่อง "ต้นราตรี" ควรจัดลำดับความตามข้อใด
- ก. จะช่วยรักษาอาการเกร็งของกล้ามเนื้อและโรคลมบ้าหมูได้
 - ข. ใบของต้นราตรีถ้าใช้ในขนาดน้อย
 - ค. เช่น ทำให้ประสาทหลอน ตกใจง่าย ชีพจรเต้นเร็ว ปากและคอแห้ง
 - ง. แต่ถ้าใช้เกินขนาดก็จะทำให้เกิดพิษต่อระบบประสาท
 - จ. ราตรีเป็นไม้ประดับที่ให้ทั้งคุณและโทษ

1. ก ค ง จ ข

2. ข ก จ ง ค

3. ก ง ข ค จ

4. จ ข ก ง ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

คู่มือผู้สอน

คู่มือผู้เรียน

ตัวอย่างแผนการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับผู้สอน

คู่มือการสอนตามรูปแบบบูรณาการการสอนเขียนแบบวรรณฐานในรายวิชาระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง

เอกสารฉบับนี้เป็นคำแนะนำแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแก่ผู้เรียน ในรายวิชาต่าง ๆ ที่ผู้สอนรายวิชาได้นำ "รูปแบบบูรณาการการสอนเขียนแบบวรรณฐานในรายวิชาระดับอุดมศึกษา" ไปใช้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบแนวปฏิบัติเป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ โปรดศึกษา ทำความเข้าใจในแต่ละหัวข้อ และปฏิบัติตามคำแนะนำ

ความสำคัญของทักษะการเขียน

"การเขียน มีความสำคัญต่อมนุษย์และพัฒนาการของโลกอย่างมากมายมหาศาล เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง จากคนกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง และจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

การเขียน เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ที่สำคัญของมนุษย์ ข้อเขียนที่ทรงพลังของนักเขียนหลายคนในโลกนี้มีอิทธิพลต่อผู้คน สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงชีวิต สังคม และโลกได้อย่างน่าอัศจรรย์ใจ" (คมสัน หุตะแพทย์)

คำแนะนำ

1. โปรดศึกษาทำความเข้าใจเบื้องต้น ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร รูปแบบบูรณาการการสอนการเขียนแบบอรรถฐานในรายวิชาระดับอุดมศึกษา (เอกสารหมายเลข 1)
2. ศึกษาเอกสาร 2 แนวคิดสำคัญ
3. ศึกษาเอกสาร 3 อรรถลักษณะแบบต่าง ๆ
4. ศึกษาเอกสาร 4 ตัวแบบอรรถลักษณะ
5. ศึกษาเอกสาร 5 แบบฝึกการเขียน

2. เมื่อศึกษาทำความเข้าใจแล้ว ผู้สอนสามารถนำเอกสาร 4 และเอกสาร 5 ไปใช้ในการดำเนินการสอนได้

บทบาทผู้สอน

1. ดำเนินการสอนตามเอกสารแบบฝึกการเขียน
2. ให้ความรู้ตามประเด็นหัวข้อที่ กำหนดตามเอกสารประกอบการเรียน
3. มอบหมายหรือสั่งงานให้ผู้เรียนเขียนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
4. แนะนำ ช่วยเหลือผู้เรียนในระหว่างการฝึกปฏิบัติการเขียน
5. ตรวจสอบแก้ไขงานเขียนของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่เลือกใช้
6. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม
7. ให้กำลังใจแก่ผู้เรียนในการฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนตลอดเวลา

เอกสาร 2 แนวคิดสำคัญ

การเขียน เพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มี จุดมุ่งหมายหลัก คือ ให้ข้อมูลหรือแสดงข้อเท็จจริง

การเขียน ตามแนวคิดการสอนเขียนแบบบรรทัดฐาน (Genre - Based Approach)

มีจุดเน้นที่สำคัญคือนี้

- **อรรถลักษณะ(Genre)** เน้น แสดง "**จุดมุ่งหมาย**" ของการสื่อความในแต่ละครั้ง (จุดมุ่งหมายของผู้เขียนจะปรากฏใน ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง)
- **อรรถลักษณะต่างชนิดกัน** จะมี **จุดมุ่งหมายของการสื่อความ**ต่างกัน
- **อรรถลักษณะ** ต่างชนิดกัน จะมี **โครงสร้างของการดำเนินเนื้อความ** ต่างกัน
- **อรรถลักษณะ** ต่างชนิดกันจะมีการ **ใช้ถ้อยคำ ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ**ต่างกัน

การนำหลักของ **อรรถลักษณะ** มาใช้ฝึกการเขียน มีจุดเน้นหลัก คือ

1. ใช้บทความตัวอย่างของ Genre แบบที่ต้องการศึกษา มาเป็นสื่อให้อ่าน
2. วิเคราะห์ จุดมุ่งหมาย ของผู้เขียน
3. วิเคราะห์ โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ
4. วิเคราะห์การใช้ถ้อยคำภาษา
5. ฝึกเขียนตามแบบ/โครงสร้างต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ได้

ความแตกต่างอย่างเด่นชัด ของอรรถลักษณะ ที่มีความคล้ายคลึงกัน บางอรรถลักษณะ

อรรถลักษณะแบบ อภิปราย (Discussion) & แสดงความคิดเห็น (Prosedure)

แสดงความคิดเห็น (Prosedure) เป็นการแสดงความเห็นในประเด็นต่าง ๆ

ในทิศทางเดียว

อภิปราย (Discussion) เป็นการแสดงความเห็นในประเด็นต่าง ๆ สองทางหรือมากกว่าขึ้นไป เห็นด้วย หรือขัดแย้งก็ได้

รายงาน (Report) เป็นการให้ข้อมูลทั่ว ๆ ไป

อธิบาย (Explanation) เป็นการตอบคำถาม "ทำไม" "อย่างไร" หรือ "เพราะเหตุใด"

ตารางแสดงตัวอย่างความสัมพันธ์ของการเขียนแบบต่าง ๆ

วิธีการเขียน	รูปแบบการเขียน	วัตถุประสงค์การเขียน
๑. การเขียนบรรยาย (หรือพรรณนา)	ก. จดหมาย ข. เรียงความ ค. สารคดี ง. รายงานการศึกษาค้นคว้า ฯลฯ	ก. เพื่อบอกเล่า ประสบการณ์ ข. เพื่อแสดงข้อเท็จจริง ค. เพื่อบันทึกความรู้ ฯลฯ
๒. การเขียนอธิบาย	ก. รายงานทางวิชาการ ข. ตอบคำถามแบบอัตนัย ค. เรียงความ ง. สารคดี จ. ตำราวิชาการ ฯลฯ	ก. เพื่อทำความเข้าใจใน ปัญหาหรือข้อคำถาม ข. เพื่อถ่ายทอดความรู้ ค. เพื่อให้ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ฯลฯ
๓. การเขียนแสดงความคิด เห็น	ก. บทความ ข. สารคดี ค. เรียงความ ง. ตอบคำถามแบบอัตนัย ฯลฯ	ก. เพื่อโน้มน้าวใจ ข. เพื่อปลุกใจ ค. เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ฯลฯ
๔. การเขียนโน้มน้าวใจ	ก. คำโฆษณา ข. แผ่นป้ายหาเสียง ค. บทความ ง. สารคดี ฯลฯ	ก. เพื่อบริหารสินค้าน้ำ ข. เพื่อหาเสียงเลือกตั้ง ค. เพื่อเปลี่ยนแปลงค่านิยม ง. เพื่อเชิญชวน

ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่าง ๆ

อรรถลักษณะ	ลำดับของคำถามในการดำเนินเรื่อง
1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์	ใคร-ทำอะไร-ที่ไหน-อย่างไร แล้วอย่างไรต่อไป ต่อไปจะสรุปเป็นอย่างไร เกิดอะไรขึ้น กับใคร ที่ไหน อย่างไร แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก อย่างไร (ให้ลำดับความของเรื่องที่เกิดขึ้นตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง)
2. เรื่องรายงาน	เรื่องเกี่ยวกับอะไร เป็นอย่างไร มีลักษณะเฉพาะอย่างไร มีประโยชน์-โทษ อะไรบ้าง มีลักษณะอย่างไร โดยทั่วไป เป็นอย่างไร สรุปสั้น ๆ ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร สำคัญอย่างไร
3. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ	ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร แล้วเกิดอะไรขึ้น (ลำดับเรื่องก่อนหลัง) ปัญหาคืออะไร แก้ไขได้อย่างไร สรุปแล้วเรื่องนี้มีความน่าสนใจอย่างไรบ้าง
4. เรื่องแสดงความคิดเห็น	เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เป็นความคิดเห็นของใคร มีเหตุผลอย่างไร (ลำดับเหตุและผล) จะสรุปการแสดงความคิดเห็น (จากประเด็นที่ตั้งนี้ไว้)อย่างไร
5. เรื่องอภิปราย	เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญ หรือจำเป็น อย่างไร มีเหตุผล เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างไร (ลำดับเหตุผลที่เห็นด้วยที่ละตอน และไม่เห็นด้วยที่ละตอน) สรุปเรื่องนี้จะสนับสนุนเรื่องกล่าวมาแต่ต้นอย่างไร
6. เรื่องอธิบาย	เรื่องอะไรที่จะพูดถึง สำคัญอย่างไร ทำได้อย่างไร ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุใดจึงเกิดขึ้นได้
7. เรื่องวิธีการ	เป็นวิธีการทำอะไร มีอุปกรณ์อะไรบ้าง ทำอย่างไร (ลำดับการกระทำที่ละตอน)
8. เรื่องเกี่ยวกับการสังเกต	จะ พูด-เขียน เกี่ยวกับอะไร ที่ไหน มีลักษณะอย่างไร ลำดับลักษณะของสิ่งนั้นที่ละตอน สรุปผู้สังเกตคิดว่าอย่างไร

ตารางแสดงตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่าง ๆ

(เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2534 : 36)

เอกสาร 3 อรรถลักษณะแบบต่าง ๆ

การเขียนรายงาน (Report)

การเขียนรายงาน คือแบบแผนการเขียนชนิดหนึ่งที่มีลักษณะเป็นข้อความเชิงบรรยาย แสดงวิถีความเป็นมา-เป็นไปของสิ่งต่าง ๆ เป็นการจัดลำดับ หรือจัดหมวดหมู่ของสิ่งต่าง ๆ ทั้งสิ่งที่เป็นธรรมชาติ เกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือปรากฏการณ์ทางสังคม

วัตถุประสงค์ในการเขียนแบบรายงาน คือเพื่อ บรรยายให้เห็นความเป็นลำดับและหมวดหมู่ของสิ่งต่าง ๆ แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าสิ่ง ๆ นั้นแตกต่างจากสิ่งอื่น ๆ หรือมีลักษณะเฉพาะที่เด่นชัดเช่นไร

โครงสร้างในการดำเนินเนื้อความ

1. เริ่มต้นหรือเปิดเรื่องด้วยข้อความที่เป็นนิยาม(แสดงความหมาย)หรือแสดงความเป็นหมวดหมู่ของสิ่งนั้น (จำแนกให้เห็นความแตกต่างจากสิ่งอื่นอย่างชัดเจน)
2. ตามด้วย ลำดับของเนื้อความที่เกี่ยวข้องถึงสาระสำคัญของเรื่องอย่างต่อเนื่อง
3. จบด้วย การสรุปเนื้อความที่เป็นสาระสำคัญเพื่อย้ำความเข้าใจ
4. ความบรรยาย เป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่อาจเป็นการแสดงให้เห็นความเป็นไป การแสดงคุณภาพ แสดงส่วนหรือองค์ประกอบต่าง ๆ แสดงนิสัยหรือพฤติกรรม แสดงประโยชน์หรือคุณค่า ของสิ่งที่น่าสนใจ

ลักษณะการใช้ภาษาของการเขียนแบบรายงาน

1. ใช้ภาษาแบบแผนหรือกึ่งแบบแผน
2. คำที่ขยายความ เช่น คำวิเศษณ์ต่าง ๆ ทั้งที่ขยายนามและ ขยายกริยาในประโยค
3. ใช้คำกริยาที่แสดงการกระทำ
4. ใช้คำนามทั่วไปที่เป็น "คำศัพท์วิชาการเฉพาะทาง"
5. คำมีแสดงข้อเท็จจริง
6. ใช้วลีแสดงความ "มี...." "เป็น...." หรือ "คือ...."
7. ใช้ ประพันธสรรพนาม "ที่ ซึ่ง อัน ผู้ " เพื่อเชื่อมต่อขยายเนื้อความ
8. มุ่งเน้นความเป็น"ภาพรวม" ทั่ว ๆ ไปของสิ่งที่เขียน
9. อาจเขียนเป็นแบบต่าง ๆ เช่น รายงานสารสนเทศ ,รายงานวิชาการ ,รายงานทางวิทยาศาสตร์,รายงานผลการศึกษาวิจัย หรือรายงานข่าว ฯลฯ

การเขียนอธิบาย

วัตถุประสงค์เฉพาะ

เป็นการเขียนเพื่อแสดงความกระจ่างชัดในเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับความจริง หรือความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ธรรมชาติ, ปรากฏการณ์ทางสังคม รวมทั้ง การทำงานของสิ่งต่าง ๆ ว่า

- "ทำไม" จึงเกิดขึ้น, มีขึ้น หรือเป็นไป
- เกิดขึ้น, มีขึ้น หรือเป็นไป ด้วย "เหตุใด" หรือ "อย่างไร"
- สิ่งต่าง ๆ ทำงาน หรือ ดำเนินไป ได้ "อย่างไร"

ฉะนั้น การเขียนอธิบาย จึงมีแนวการดำเนินเนื้อหาความ ในลักษณะเป็นข้อเขียนที่มีเนื้อความที่ตอบคำถาม "ทำไม" เพราะ "เหตุใด" หรือ "อย่างไร" เป็นหลัก

หมายเหตุ **ปรากฏการณ์ธรรมชาติ** คือ สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

ปรากฏการณ์ทางสังคม คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างหรือทำให้ปรากฏขึ้น รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์เกี่ยวข้องอยู่

โครงสร้างการดำเนินเนื้อหาความของการเขียนอธิบาย

- ขั้นเริ่มต้น** - ระบุถึงปรากฏการณ์ หรือสิ่งที่ต้องการอธิบาย
- ขั้นต่อมา** - ลำดับของข้อความที่แสดง "การเกิด, มี, เป็น" ของปรากฏการณ์ หรือแสดง "เหตุผล" หรือ "สาเหตุ" และ "ผลลัพธ์" ให้เห็นว่า "ทำไม" ปรากฏการณ์ หรือสิ่งต่าง ๆ จึง เกิดขึ้น, มีขึ้น, เป็นไป หรือ ปรากฏการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้น, มีขึ้น, เป็นไป ด้วย "เหตุใด" หรือ ได้ "อย่างไร"
- ดำเนินการในขั้นนี้ไปจนกว่าจะทำให้เข้าใจได้ชัดเจน เป็นความอธิบายที่สมบูรณ์

(ในขั้นนี้ อาจใช้กลวิธีการเขียนอธิบายได้อย่างหลากหลาย เช่น การลำดับความตามการเกิด ก่อน-หลัง หรือตามลำดับเวลา, การใช้ตัวอย่าง, การเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง, การชี้สาเหตุและผลลัพธ์ที่สัมพันธ์กัน, การนิยาม เป็นต้น)

ลักษณะพิเศษเฉพาะทางการใช้ภาษาเพื่อการเขียนอธิบาย

1. คำานามที่ใช้ ส่วนใหญ่เป็น คำานามทั่วไป
2. มักมีคำ ศัพท์เทคนิค (คำเฉพาะของแต่ละศาสตร์หรือสาขาวิชา)
3. ใช้คำสันธานที่เกี่ยวกับช่วงเวลา สันธานแสดงความคล้อยตามกัน และสันธานแสดงเหตุผลหรือสาเหตุและผลลัพธ์ เพื่อเชื่อมโยงข้ออื่นได้แก่ คำว่า ถ้า, เมื่อ, เมื่อไรก็ตาม, จากนั้น, แล้วก็, ต่อไป, หลังจาก, จนกระทั่ง, ดังนั้น....จึง, เช่นเดียวกับ, เพราะว่า, เพราะ....จึง เป็นต้น
4. เรียบเรียงเป็นประโยคบอกเล่าธรรมดาที่เป็นปัจจุบันกาล
5. มีข้อมูลอ้างอิง เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ
6. ใช้สรรพนามกริยา(กริยาต้องการกรรม)เชื่อมโยงให้เกิด ความสัมพันธ์ด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นหลัก

การเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)

วัตถุประสงค์ เพื่อนำเรื่องราว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีขึ้น ปรากฏขึ้นมาแล้วในอดีตตามที่ผู้เขียนมีประสบการณ์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมมาเขียนบรรยายเรียบเรียงเป็นเรื่องราวตามลำดับของการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ให้ผู้อ่านได้รับรู้ เข้าใจ และได้ประโยชน์จากสิ่งที่เขียนขึ้น

โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ

๑. เริ่มต้นด้วย “ความนำ” ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐาน ให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน แสดงทิศทางของเรื่องและสะท้อนจุดประสงค์ รวมทั้งมีความน่าสนใจ
๒. ตามด้วย “ลำดับเหตุการณ์” เป็นการบรรยายเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ตามลำดับการเกิด หรือตามลำดับเวลา จำนวนเหตุการณ์มี มาก-น้อย ตามความเป็นจริง
๓. จบลงด้วย “บทลงท้าย” ที่เป็นการกล่าวย้ำเรื่องสำคัญ ประเด็นสำคัญที่ได้บรรยายมาทั้งหมด เป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญ หรือประโยชน์และ คุณค่า ที่ได้จากการเขียนเล่าเรื่องราว อาจมีการแทรกความคิดเห็นส่วนบุคคลต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บรรยายมา

ลักษณะเฉพาะทางการใช้ภาษา

๑. มักใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ หรือ นามเฉพาะของบุคคล เป็นผู้เล่าเรื่อง
๒. ใช้คำที่แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต หรือเป็นอดีตกาล เช่น

กริยา+ ...แล้ว, ได้+กริยา หรือการใช้คำบอกเวลาแสดงความเป็นอดีต เช่น เมื่อวานนี้, สัปดาห์ที่แล้ว, ปีที่ผ่านมา เป็นต้น

๓. ใช้คำเชื่อมที่เกี่ยวกับเวลา ได้แก่ ไม่นานมานี้, เมื่อ, หลังจาก..., ก่อนอื่น, อันดับแรก และคำเชื่อมแสดงความคล้อยตามกัน เช่น และ, แล้ว...จึง, อีกด้วย เป็นต้น

๔. มีคำวิเศษณ์ขยายกริยา หรือวิเศษณ์ขยายวิเศษณ์ เพื่อให้รายละเอียดที่มากกว่า

๕. ใช้กริยาที่แสดงการกระทำเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ขับรถ, ซื้อของ, ดื่มน้ำ, สอบถาม, เดินทาง, ช่วยเหลือ เป็นต้น

๖. ใช้คำนาม หรือ นามวลีเพื่อบอกชื่อสถานที่ เช่น วัด, องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เป็นต้น

การเขียนอภิปราย (Discussion)

วัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอความคิดเห็นและข้อมูลจากมุมมองที่แตกต่างและหลากหลาย เป็นการพิจารณาปัญหาหรือประเด็นที่น่าสนใจร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะหรือการลงความเห็นร่วมกัน

โครงสร้างการดำเนินเนื้อหา

๑. เริ่มต้นด้วย “ความนำ” ซึ่งประกอบด้วยประเด็นหรือปัญหาที่น่าสนใจที่มักจะกล่าวถึงข้อมูลพื้นฐานที่บ่งชี้ให้เห็นลักษณะสำคัญ ๆ ของประเด็นหรือปัญหาเหล่านั้น

๒. ตามด้วย “ลำดับข้อโต้แย้ง” เป็นการแสดงให้เห็นความคิดที่โต้แย้งและหรือมุมมองที่กลับกัน ข้อโต้แย้งต่าง ๆ ต้องมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุน หรือมีการอธิบายพร้อมยกตัวอย่างประกอบเป็นการให้รายละเอียดเสริมความชัดเจนในความคิดที่นำเสนอ (งานเขียนอภิปราย จึงมักมี การเขียนแบบอธิบายExplanation ผสมผสานอยู่ด้วย)

๓. จบลงด้วย “บทลงท้าย” ที่เป็นการกล่าวย้ำข้อโต้แย้งต่าง ๆ โดยย่อ และแสดงให้เห็นข้อเสนอแนะหรือข้อตกลงร่วมกัน

ลักษณะเฉพาะทางการใช้ภาษา

๑. มักใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนหรือกึ่งแบบแผน

๒. ใช้คำเชื่อมที่แสดงความเป็นเหตุเป็นผล หรือแสดงเหตุผลมากกว่าคำเชื่อมที่เกี่ยวกับเวลา เช่น เพราะว่า, ด้วยเหตุนี้ เป็นต้น, คำเชื่อมที่แสดงความเปรียบเทียบ ทั้งเปรียบเทียบและเปรียบเทียบต่าง เช่น ในทางตรงกันข้าม, แน่นนอน, ปัจจัยอื่น ๆ คือ ... เป็นต้น

๓. เน้นการกล่าวในลักษณะทั่ว ๆ ไป มากกว่าการเจาะจงเฉพาะเป็นรายบุคคล

การเขียนแสดงวิธีการ (Procedure)

วัตถุประสงค์ เพื่อแสดงวิธีการ กระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน จนสามารถอ่านแล้วปฏิบัติตามได้

โครงสร้างการดำเนินเนื้อหา

๑. เริ่มต้นด้วย “ความนำ” ซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของวิธีการ
๒. ตามด้วย “รายละเอียด” ที่เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และเวลา (ถ้ามี)
๓. ตามด้วย “ขั้นตอน” ต่าง ๆ ที่ชัดเจน เรียงลำดับไว้เป็นอย่างดี และเหมาะสม

ลักษณะเฉพาะทางการใช้ภาษา

๑. มักใช้ประโยคคำสั่ง
๒. ใช้คำกริยานำหน้าคำหรือวลีที่เป็นขั้นตอนการปฏิบัติ
๓. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ไม่อ้างอิงตัวบุคคล

การเขียนบันทึกจากการสังเกต (Observation)

วัตถุประสงค์ เพื่อแสดงรายละเอียดของสิ่งที่ได้จากการสังเกต เห็นมากับตา ได้ยินด้วยหู หรือ ได้สัมผัสด้วยมือ/ลงมือกระทำ ในทางสังคมศาสตร์อาจแทรกความเห็นของผู้บันทึกลงไปได้บ้างเล็กน้อย ๆ

โครงสร้างการดำเนินเนื้อหา

๑. เริ่มต้นด้วย “ความนำ” ซึ่งประกอบด้วย การระบุถึงสิ่งที่สังเกต สถานที่และเวลาที่สังเกต
๒. ตามด้วย ลำดับของรายละเอียดต่าง ๆ ที่สังเกตได้
๓. จบลงด้วย ความคิดเห็นของผู้บันทึก ต่อสิ่งที่สังเกตได้

ลักษณะเฉพาะทางการใช้ภาษา

๑. มักใช้ภาษาที่เป็นกึ่งแบบแผน
๒. ใช้คำวิเศษณ์บอกสถานที่ และเวลา รวมทั้งคำสันธานเชื่อมประโยคที่บอกเวลา เชื่อมความคล้ายตามกันเป็นส่วนมาก และคำบุพบทบอกสถานที่
๓. เน้นการกล่าวในลักษณะกลาง ๆ

การเขียนโน้มน้าวใจ (Persuasive Writing)

วัตถุประสงค์ เพื่อจูงใจ ชี้แนะ และชักชวนจนทำให้ผู้อ่านคล้อยตาม เชื่อ จนถึงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือเปลี่ยนความคิด ตามเจตนาของผู้เขียน

ลักษณะเฉพาะ เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง ที่มีจุดเน้นให้ผู้อ่านคล้อยตามอย่างเด่นชัดกว่าการเขียนแสดงความคิดเห็นทั่วไป ซึ่งต้องการให้ผู้อ่านรับรู้ยอมรับ หรือเชื่อในความคิดของผู้เขียนเท่านั้น และต่างจากการเขียนอภิปราย เพราะการเขียนอภิปรายเป็นการเสนอมุมมองหรือแนวความคิดที่หลากหลาย

โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ ประกอบด้วย

1. เริ่มต้นด้วย แนวความคิดหรือข้อความที่แสดงสภาพ /สภาวะของสิ่งที่ต้องการโน้มน้าว (คำนาม/นามวลี + กริยา "เป็น" ... "คือ"+...) รวมทั้งข้อมูลพื้นฐานหรือเบื้องหลังความเป็นมา
2. ตามด้วย ข้อความสนับสนุนประเด็นหลัก ด้วยหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ และให้ตัวอย่างที่แสดงรายละเอียดต่าง ๆ
3. จบลงด้วย ข้อสรุปที่เน้นย้ำแนวความคิดหลักที่สำคัญโดยย่อ หรือให้นิยามสภาพของสิ่งที่กล่าวถึงอย่างกะทัดรัดชัดเจน

ลักษณะการใช้ภาษา

1. ใช้ถ้อยคำที่มีชีวิตชีวา ชวนอ่านและติดตาม
2. ใช้ประโยคไม่ซับซ้อนแต่เข้มข้นด้วยความหมายของถ้อยคำที่สะท้อนเจตนาของการเขียน
3. เรียบเรียงเนื้อความด้วยการเชื่อมต่อประโยค โดยใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผลหรือแสดงเหตุ และผล มากกว่าคำเชื่อมที่แสดงช่วงเวลา
4. เน้นการแสดงปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อ่าน และแสดงให้เห็นถึงความรอบรู้ของผู้เขียน

เอกสาร 4 ตัวแบบอรรถลักษณะ

(ตัวอย่าง)

อรรถลักษณะ อธิบาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ห่วงโซ่อาหาร (Food Chain)

ท่านเคยสงสัยบ้างไหมว่า ทำไมมนุษย์เราจึงต้องกินอาหาร และอาหารที่มนุษย์เรากินเข้าไปนั้นมีความเป็นมาอย่างไรหรือเกิดขึ้นมาได้อย่างไร คำถามที่ว่า "ทำไมมนุษย์เราต้องกินอาหาร" นั้น ตอบอย่างง่าย ๆ ก็คือ มนุษย์ต้องกินอาหารเพราะอาหารทำให้ร่างกายเกิดพลังงาน เนื่องจากในการดำรงชีวิตและการดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้น ร่างการต้องใช้พลังงานในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เดิน วิ่ง เขียนหนังสือ ทำงาน ฯลฯ นอกจากนี้อาหารยังสร้างให้ร่างกายมนุษย์เจริญเติบโตอีกด้วย

ความรู้ทางด้านนิเวศวิทยาเป็นวิทยาการแขนงหนึ่งที่ทำให้คำตอบได้ว่าอาหารที่มนุษย์กินเข้าไปนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไรหรือมีความเป็นมาอย่างไร กล่าวคือ มนุษย์เราได้ค้นพบว่าการที่สิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่ง ต้องกินสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่งนั้น ทำให้สิ่งมีชีวิตหลาย ๆ ชนิดเหล่านั้นต้องอยู่ร่วมกัน เกิดการถ่ายทอดพลังงานต่อกันเป็นทอด ๆ ที่เรียกว่าเป็น "ห่วงโซ่อาหาร(Food Chain)" ในห่วงโซ่อาหารหนึ่ง ๆ มีสิ่งมีชีวิตอยู่น้อยกว่า 6 ชนิด ถ้าเราไปศึกษาระบบนิเวศต่าง ๆ เช่น ในทุ่งหญ้า ป่าเขตร้อน หรือในสระน้ำ เราจะพบว่าในระบบนิเวศเหล่านั้นมีหลายห่วงโซ่อาหาร เมื่อมองต่อไปเราจะพบว่าสิ่งมีชีวิตในห่วงโซ่อาหารหนึ่งอาจไปกินสิ่งมีชีวิตในอีกห่วงโซ่อาหารหนึ่งได้ ทำให้ห่วงโซ่อาหารต่าง ๆ มีความเชื่อมโยงกันอย่างสลับซับซ้อน เกิดเป็น "สายใยอาหาร (Food Web)" ในสายใยอาหารอาจมีสิ่งมีชีวิตมากกว่า 1,000 ชนิด เนื่องจากสิ่งมีชีวิตในแต่ละห่วงโซ่อาหารมีความเกี่ยวเนื่องกัน ลองนึกดูซิว่าถ้าสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งถูกทำลาย จะเกิดอะไรขึ้นกับสิ่งมีชีวิตที่เหลืออยู่

จุดกำเนิดแรกของห่วงโซ่อาหาร คือ "ผู้สร้าง (Producer)" หรือ ผู้ผลิตอาหาร ซึ่งก็คือ พืชสีเขียว หรือ สาหร่ายนั่นเอง ผู้ที่กินผู้สร้าง เรียกว่า "ผู้บริโภค (Consumer)" ซึ่งมีหลายระดับ เช่นผู้บริโภคอันดับหนึ่ง อันดับสอง หรืออันดับสาม เป็นต้น สิ่งมีชีวิตหนึ่งอาจเป็นผู้บริโภคได้หลายระดับ ขึ้นอยู่กับชนิดของอาหารที่สิ่งมีชีวิตนั้นกิน เช่น ถ้าคนกินถั่ว คนเป็นผู้บริโภคอันดับหนึ่ง แต่ถ้าวัวกินถั่วแล้วคนกินเนื้อวัว วัวจะเป็นผู้บริโภคอันดับหนึ่ง คนเป็นผู้บริโภคอันดับสอง

ผู้บริโภคที่กินพืชเป็นอาหารเรียกว่า "Herbivore" ถือเป็นผู้บริโภคอันดับหนึ่ง ผู้บริโภคที่กินสัตว์เป็นอาหาร เรียกว่า "Carnivore" ซึ่งเป็นผู้บริโภคตั้งแต่อันดับที่สองลงไป ผู้บริโภคอีกพวกหนึ่งกินทั้งพืชและสัตว์ เช่น มนุษย์ พวกนี้เรียกว่า "Omnivore"

ห่วงโซ่อาหารมี 2 แบบ แบบที่หนึ่งเริ่มจากพืชไปยังสัตว์กินพืช และสัตว์กินสัตว์ ส่วนอีกแบบหนึ่งเริ่มจากสิ่งมีชีวิตที่ตายลงเป็นซากพืช ซากสัตว์ มูลสัตว์ จะถูกย่อยสลายโดย ผู้ย่อยสลาย (Decomposer) เช่น ไส้เดือน และจุลินทรีย์ ได้แก่ แบคทีเรีย เห็ด รา ธรรมชาติได้สร้างผู้ย่อยสลายเพื่อปิดวงจรให้อาหารหมุนเวียนไปไม่รู้จบ ส่วนซากพืช ซากสัตว์ ที่ถูกย่อยสลายจะให้ธาตุอาหารเช่น แอมโมเนีย ฟอสฟอรัสกลับลงไปในดินเพื่อเป็นอาหารของพืช แล้วกลับเข้าไปในห่วงโซ่อาหารแรก หมุนเวียนต่อไปไม่รู้จบ

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องห่วงโซ่อาหารที่ชัดเจนสามารถช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตและดำเนินชีวิตโดยไม่ทำลายความสมดุลในระบบนิเวศอันจะนำมาซึ่งความอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนพื้นโลกไปนานแสนนาน

บทบาทของสื่อมวลชนในการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมไทย

โดย ภาตรี ธีวเจริญ

ความขัดแย้งโดยทั่วไปถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคม ทางสังคมวิทยาถือว่าความขัดแย้งทางสังคมเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปกติในทุกสังคมมนุษย์ ความขัดแย้งทางสังคมเป็นรูปแบบหนึ่งของการปะทะสังสรรค์ทางสังคมของบุคคลหรือกลุ่มชน ความขัดแย้งดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ทักษะสติ ลัทธินิยม รวมทั้งเรื่องของผลประโยชน์

สื่อมวลชนเป็นสถาบันทางสังคมประเภทหนึ่งที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่สังคม บทบาทของสื่อมวลชนในปัจจุบันสามารถนำมาเป็นสื่อในการสร้างความเข้าใจอันดีของมวลชนมนุษย์ ช่วยลดความแตกต่างอันเป็นต้นเหตุของความขัดแย้งได้ เมื่อกล่าวถึงสื่อมวลชนอันได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และนิตยสารนั้น ต่างล้วนเป็นสื่อถ่ายทอดข่าวสารไปยังผู้รับจำนวนมากได้พร้อม ๆ กันในระยะเวลาอันสั้นและรวดเร็ว

สื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นผู้รายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ในสังคม ให้ความรู้ ให้ความบันเทิง ถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมให้แก่สมาชิกใหม่ สร้างสถานภาพให้แก่บุคคลหรือเหตุการณ์ เป็นแหล่งกลางสำหรับเสนอข้อโต้แย้งต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งชี้นำประชาชนให้เกิดมิตรร่วมกัน

จากลักษณะของสื่อมวลชนที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนสามารถมีส่วนในการชักนำสังคมไปสู่การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถกำหนดแนวทาง ความรู้ที่นึกคิดต่อสังคม ซึ่งนับว่ามีอิทธิพลต่อสังคมมาก ด้วยเหตุนี้เองสื่อมวลชนย่อมต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมได้เช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสาร 5 แบบฝึกการเขียน
(ตัวอย่าง)

แบบฝึกเขียน 1

แบบฝึกเขียน 3

แบบฝึกเสริม 2 ส

แบบฝึกเสริม 2 ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกการเขียน 1

คำชี้แจง

นักศึกษาอ่านเอกสารที่กำหนดให้ (ในเวลา 5 นาที) แล้วดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้
(ร่วมกับอาจารย์และเพื่อน)

1. ตอบคำถาม (10 นาที)

1.1 ข้อความที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับ.....

1.2 จากข้อความที่อ่าน ผู้ส่งสาร คือ.....ผู้รับสาร คือ.....

1.3 วัตถุประสงค์ในการเขียนเรื่องนี้ คือเพื่อ

(หมายเหตุ ให้เลือกใช้ข้อความต่อไปนี้เป็นคำตอบ เพียงข้อความเดียว)

ก. ทำความกระจ่างชัดในประเด็นข้อสงสัยจากคำถาม ทำไม เหตุใด หรืออย่างไร (อธิบาย)

ข. บันทึกความเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ตามที่สังเกตได้ (สังเกต)

ค. บรรยายข้อเท็จจริงของสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะจัดลำดับหรือแบ่งเป็นหมวดหมู่(รายงาน)

ง. นำเสนอแนวความคิดจากมุมมองที่หลากหลายอันจะนำไปสู่การสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน ต่อประเด็นปัญหาหรือประเด็นที่น่าสนใจและการตัดสินใจร่วมกัน (อภิปราย)

จ. กระตุ้นให้เห็นความสำคัญของแนวความคิดหรือประเด็นที่น่าสนใจ (โน้มน้าว)

1.4 สรุปว่า แบบแผนการดำเนินการเขียนของข้อความนี้ เป็นแบบ

1.5 "คำนามทั่วไป" ที่ปรากฏในข้อความที่อ่าน ได้แก่.....

1.6 "คำศัพท์เทคนิค" ที่ปรากฏในข้อความที่อ่าน ได้แก่

1.7 "คำสันธาน เชื่อมความแสดงช่วงเวลา" ได้แก่

1.8 "คำสันธานเชื่อมความแสดง เหตุผล หรือ สาเหตุ และ ผลลัพธ์" ได้แก่.....

1.9 "ใจความสำคัญ" ของเรื่องที่อ่าน คือ

2. วิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความที่อ่าน (10 นาที)

2.1 ปรากฏการณ์ หรือ ประเด็น ที่นำมาอธิบาย คือ

2.2 ลำดับของเนื้อความ ที่อธิบายขยายความปรากฏการณ์หรือประเด็น ในข้อ 2.1

2.2.1 ลำดับที่ 1 คือ

.....

2.2.2 ลำดับที่ 2 คือ

.....

2.2.3 ลำดับที่ 3 คือ

.....

2.2.4 ลำดับที่ 4 คือ

.....

2.2.5 ลำดับที่ 5 คือ

.....

2.2.6 ลำดับที่ 6 คือ

.....

2.2.7 ลำดับที่ 7 คือ

.....

2.2.8 ลำดับที่ 8 คือ

.....

2.2.9 ลำดับที่ 9 คือ

.....

2.2.10 ลำดับที่ 10 คือ.....

.....

3. วางแผนการเขียนร่วมกัน (10 นาที)

คำชี้แจง นักศึกษาจับคู่ ช่วยกันคิดวางแผนการเขียนร่วมกัน ในแบบการเขียนที่ได้ศึกษามา
ในคาบเรียนนี้ (การเขียนอธิบาย) โดยปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 กำหนดเรื่องที่จะเขียนใหม่

(เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิชาที่นักศึกษาเรียนนี้ โดยอาจกำหนดเป็นชื่อเรื่อง หรือ แนวเรื่องก็ได้ อาจเขียนในลักษณะตั้งเป็นคำถาม ด้วยคำวิเศษณ์แสดงคำถาม เช่น ทำไม ,เหตุใด หรือ อย่างไร)

เรื่อง

3.2 วางโครงเรื่อง

(กำหนดประเด็นที่จะเขียน สัก 4-5 ประเด็น หรือมากกว่า เขียนเป็นวลีหรือประโยคก็ได้ พร้อมกับจัดลำดับประเด็นให้เหมาะสม)

- ประเด็นที่ 1
- ประเด็นที่ 2
- ประเด็นที่ 3
- ประเด็นที่ 4
- ประเด็นที่ 5
- ประเด็นที่ 6
- ประเด็นที่ 7
- ประเด็นที่ 8

3.3 ปรีกษาหาหรือผู้สอน หรือ เพื่อนร่วมชั้นเรียน คู่อื่น เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

3.4 ตกลงร่วมกันในกลุ่มของตน เพื่อ แก่ไข หรือ ยืนยัน ชื่อเรื่อง และโครงเรื่องที่คิดวางแผนไว้ ก่อนนำไปเขียนฉบับร่าง

4. ฝึกปฏิบัติการเขียน ฉบับร่างครั้งที่ 1 เป็นรายบุคคล ตาม โครงเรื่องที่ตกลงกันไว้ในกลุ่มของตน (ใช้กระดาษที่ผู้สอนแจกให้) ใช้เวลา 20 นาที
5. นักศึกษาแต่ละคน ทบทวนตรวจสอบงานเขียนของตน ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ เช่น เรื่อง การเขียนสะกดคำ, ประโยค, วรรคตอน, ย่อหน้า ฯลฯ แล้วปรับแก้งานเขียนของตนให้เสร็จสมบูรณ์ (ในกลุ่มมือการฝึกทักษะการเขียนสำหรับผู้เรียน ที่แจกให้ไว้แล้ว) ใช้เวลา 5 นาที
6. นักศึกษาแต่ละคน นำงานเขียนของตนที่ได้ปรับแก้แล้วตามข้อ 5. สลับกันตรวจให้คะแนนกับเพื่อนซึ่งเป็นผู้ทำงานของตน เป็นคู่ ๆ ไป ตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ (ในกลุ่มมือฯ) ใช้เวลา 5 นาที
7. นักศึกษาแต่ละคน แก้ไขงานเขียนของตนให้สมบูรณ์มากที่สุดแล้วนำเสนอผู้สอน ใช้เวลา 10 นาที
8. ผู้สอน สุ่มนำผลงานการเขียนของผู้เรียน มาอภิปรายในชั้นเรียน เพื่อย้ำความเข้าใจ และชี้แนะแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนแก่ผู้เรียนให้ชัดเจนขึ้น (ตามเวลาที่มี)

แบบฝึกการเขียน 3

ขั้นตอนที่ 1 นักศึกษาอ่าน เรื่อง ที่กำหนดให้ (5 นาที)

ขั้นตอนที่ 2 นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้ ไปพร้อม ๆ กัน โดยมีผู้สอนช่วยนำ (10 นาที)

1. ข้อความที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับ.....
2. ผู้ส่งสาร คือ ผู้รับสาร คือ
3. วัตถุประสงค์ในการเขียนเรื่องนี้ คือเพื่อ.....

(ใช้ตัวเลือกข้างล่างนี้ ตอบคำถามข้อ 3. โดยเขียนข้อความทั้งหมดลงในช่องว่าง)

- ก. ชักชวน จูงใจ ชี้แนะ ให้ผู้อ่านมีความเห็น คิดคล้อยตามหรือทำตาม (โน้มน้าวใจ)
- ข. บรรยายข้อเท็จจริงของสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะจัดลำดับหรือจัดหมวดหมู่ (รายงาน)
- ค. แสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ต่อประเด็นที่น่าสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (แสดงความคิดเห็น)

4. แบบแผนของการดำเนินการเขียน ของบทความนี้ สรุปเรียกว่าเป็นการเขียนแบบ.....
.....(นำข้อความในวงเล็บท้ายข้อ ก- ค ข้างบนมาตอบ)

5. ระบุคำหรือวลีที่แสดงความมีชีวิตชีวา แสดงอารมณ์ หรือความรู้สึก.....

6. ระบุคำที่ใช้เชื่อมความแสดงเหตุผล หรือความเป็นเหตุ เป็นผล.....

7. ใจความสำคัญของบทความความที่อ่านคือ.....

ขั้นตอนที่ 3 นักศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ ของบทความที่อ่าน (10 นาที)

1. ประเด็นหลัก ที่นำมาเป็นแกนในการเขียน คือ

2. ระบุสาระสำคัญในแต่ละย่อหน้า ตามลำดับ

ย่อหน้า 1

ย่อหน้า 2

ย่อหน้า 3

ย่อหน้า 4

ย่อหน้า 5

ย่อหน้า 6

ย่อหน้า 7

ขั้นตอนที่ 4 นักศึกษาวางแผนการเขียนร่วมกัน (เรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชน ในแบบ
การเขียน “โน้มน้าวใจ” เวลา 10 นาที)

ก. วางโครงเรื่อง

1. ประเด็นหลักเรื่องที่จะเขียนใหม่ คือ.....

2. ประเด็นรอง สนับสนุนความคิด ได้แก่

ลำดับที่ 1

ลำดับที่ 2

ลำดับที่ 3

ลำดับที่ 4

ลำดับที่ 5

ลำดับที่ 6

ลำดับที่ 7

ลำดับที่ 8

ข. ปรีกษา เพื่อนคู่ร่วมกิจกรรม เพื่อนในชั้นเรียน ผู้สอน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

ค. แก้ไข และสรุปลงความเห็นเพื่อตัดสินใจร่วมกันกับเพื่อนคู่ร่วมกิจกรรม ในการนำโครง
เรื่องไปสู่การลงมือเขียน

ขั้นตอนที่ 5 นักศึกษาฝึกปฏิบัติการเขียน เป็นรายบุคคล โดยใช้โครงเรื่องที่วางแผนร่วมกัน ในคู่
ของตน เป็นฉบับร่าง ครั้งที่ 1 แล้วตรวจแก้ไขของตนเอง ก่อนส่งให้เพื่อนคู่กิจกรรมช่วยตรวจ

ขั้นตอนที่ 6 นักศึกษาสลับกัน ตรวจงานเขียนของเพื่อนคู่กิจกรรม แล้วนำกลับมาแก้ไขให้
สมบูรณ์ที่สุด

ขั้นตอนที่ 7 นักศึกษานำงานเขียนที่สมบูรณ์ ส่งอาจารย์ผู้สอนเพื่อตรวจให้คะแนนและให้ข้อมูล
ย้อนกลับ

แบบฝึกเสริม ๒ ส

การเขียนอภิปราย (Discussion)

วัตถุประสงค์การฝึกเขียน เพื่อให้นักศึกษาสามารถ

๑. เขียน อภิปราย ประเด็นที่เกี่ยวกับเนื้อหารายวิชา หลักการสื่อสารมวลชนได้
๒. ได้เรียนรู้แบบการเขียน "อภิปราย" ที่ถูกต้องเหมาะสม
 - ๒.๑ เข้าใจโครงสร้างการดำเนินเนื้อหาของ การเขียน "อภิปราย"
 - ๒.๒ จัดลำดับความคิดเห็นที่น่าเสนอหรือข้อโต้แย้งได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
 - ๒.๓ ใช้คำแสดงเหตุผล ได้อย่างเหมาะสมและอ่านเข้าใจได้ง่าย

คำชี้แจงวิธีการฝึกเขียน

ให้นักศึกษานำความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนรายวิชา "หลักการสื่อสารมวลชน" บทใดก็ได้ที่เรียนผ่านไปแล้วมาเขียนให้เป็นเรื่องราวได้ใจความ ตามกรอบการเขียนที่มีให้ เป็นแนวไว้ เพื่อสะดวกในการฝึกทั้งนี้ นักศึกษาควรศึกษาทำความเข้าใจเรื่องการเขียนอภิปราย จากเอกสารใบความรู้และจากตัวอย่างงานเขียนอภิปรายที่แจกให้ไว้แล้วด้วย รวมทั้งนักศึกษาควรทำความเข้าใจกับ ชื่อเรื่อง คำ หรือข้อความ ที่ปรากฏอยู่ในกรอบการเขียนเพื่อเป็นเครื่องช่วยในการนำคำ หรือข้อความ เดิมต่อ ขยายความ ได้อย่างเหมาะสมเป็นเรื่องเดียวกัน

เมื่อเขียนเรียบร้อยแล้วให้นักศึกษา ตรวจสอบและประเมินผลงานตนเอง แล้วให้เพื่อนประเมินผลงานตามแบบประเมินที่มีให้ แล้วจึงนำผลงานส่งผู้สอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารประกอบแบบฝึกเสริม ๒ ส

การเขียนอภิปราย (Discussion)

วัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอความคิดเห็นและข้อมูลจากมุมมองที่แตกต่างและหลากหลาย เป็นการพิจารณาปัญหาหรือประเด็นที่น่าสนใจร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะหรือการลงความเห็นร่วมกัน

โครงสร้างการดำเนินเนื้อหา

๑. เริ่มต้นด้วย “ความนำ” ซึ่งประกอบด้วยประเด็นหรือปัญหาที่น่าสนใจที่มักจะกล่าวถึงข้อมูลพื้นฐานที่บ่งชี้ให้เห็นลักษณะสำคัญ ๆ ของประเด็นหรือปัญหาเหล่านั้น
๒. ตามด้วย “ลำดับข้อโต้แย้ง” เป็นการแสดงให้เห็นความคิดที่โต้แย้งและหรือมุมมองที่กลับกัน ข้อโต้แย้งต่าง ๆ ต้องมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุน หรือมีการอธิบายพร้อมยกตัวอย่างประกอบเป็นการให้รายละเอียดเสริมความชัดเจนในความคิดที่น่าเสนอ (งานเขียนอภิปราย จึงมักมี การเขียนแบบอธิบาย Explanation ผลสมผสานอยู่ด้วย)
๓. จบลงด้วย “บทลงท้าย” ที่เป็นการกล่าวย้ำข้อโต้แย้งต่าง ๆ โดยย่อ และแสดงให้เห็นข้อเสนอแนะหรือข้อตกลงร่วมกัน

ลักษณะเฉพาะทางการใช้ภาษา

๑. มักใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนหรือกึ่งแบบแผน
๒. ใช้คำเชื่อมที่แสดงความเป็นเหตุเป็นผล หรือแสดงผลมากกว่าคำเชื่อที่เกี่ยวข้องกับเวลาเช่น เพราะ, ด้วยเหตุนี้ เป็นต้น , คำเชื่อมที่แสดงความเปรียบเทียบ ทั้งเปรียบเทียบ และเปรียบเทียบต่าง เช่น ในทางตรงกันข้าม, แนนอน, ปัจจัยอื่น ๆ คือ ... เป็นต้น
๓. เน้นการกล่าวในลักษณะทั่ว ๆ ไป มากกว่าการเจาะจงเฉพาะเป็นรายบุคคล

ตัวอย่างงานเขียนอภิปราย

ชื่อเรื่อง

ควรมีโฆษณาสุราทางโทรทัศน์หรือไม่

ความนำ

เป็น

หรือ

สุราหรือเหล้าซึ่งหมายรวมถึงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทั้งหลายกำลังเรื่องที่เกี่ยวข้องกันในการโฆษณาทางสื่อมวลชน เช่นโทรทัศน์เพราะรัฐบาลมีนโยบายห้ามโฆษณาขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนเวลาสี่สิบสองนาฬิกาสี่ทุ่ม ในเรื่องนี้มีทั้งความคิดที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย บางคนคิดว่าการโฆษณาขายสุราทางโทรทัศน์เป็นการส่งเสริมให้มีการดื่มสุรามากขึ้นโดยเฉพาะในหมู่เยาวชน แต่บางคนมองว่าการโฆษณาเป็นเพียงให้ข้อมูลแก่ประชาชนเท่านั้น

ลำดับข้อโต้แย้ง ๑

ผู้ที่ศึกษาข้อมูลข่าวสารในการโฆษณาเห็นว่า ในประเทศที่มีการห้ามโฆษณาขายสุราทางโทรทัศน์ไปกันแล้วนั้นต่างก็มียอดการจำหน่ายสุราต่ำลงซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ผลิตซึ่งเคยมียอดจำหน่ายสูง กลุ่มผู้ประกอบการเหล่านี้จึงไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ของรัฐบาล

ลำดับข้อโต้แย้ง ๒

กลุ่มผู้นิยมสุราให้ข้อสังเกตว่าเราไม่จำเป็นต้องไปทำตามใคร การพิจารณาว่าจะมีโฆษณาในช่วงเวลาใดที่เหมาะสมเราควรจะต้องตัดสินใจกันเอง คนเหล่านี้แสดงทัศนคติว่าคนที่ดื่มเหล้าอยู่ไม่ได้ดื่มเพราะมีการโฆษณาเหล้า แม้ไม่มีโฆษณาจำนวนคนดื่มเหล้าก็ไม่ได้ลดน้อยลง การโฆษณาเป็นเพียงการแข่งขันการขายของบริษัทผู้ผลิตสุราเท่านั้น ใครมีทุนโฆษณามากก็อาจโน้มน้าวใจให้คอสุรามาดื่มยี่ห้อของตนมากขึ้น แต่ไม่น่าจะส่งผลต่อคนที่ไม่เคยดื่มสุราเพราะคนที่ไม่ดื่มสุราก็คงยังไม่ดื่มแม้ว่าโฆษณาจะน่าสนใจแค่ไหนก็ตาม

ลำดับข้อโต้แย้ง ๓

อย่างไรก็ตามความเห็นของฝ่ายบริหารบ้านเมืองก็ยังเชื่อว่า การโฆษณาสุรามีส่วนโน้มน้าวใจให้เยาวชนคนรุ่นใหม่นิยมการดื่มสุราเพิ่มมากขึ้น เพราะโฆษณาบางเรื่องพุ่งกลุ่มเป้าหมายไปที่กลุ่มเยาวชนโดยเฉพาะ และมีแนวโน้มว่าได้ผลทั้งเยาวชนชายและเยาวชนหญิงก็เริ่มหันมานิยมดื่มสุราตามแฟชั่นตะวันตกมากขึ้นแม้จะมีอีกฝ่ายหนึ่งพยายามรณรงค์ว่าสุราทำลายสุขภาพและทำให้ใบหน้าหมองคล้ำและแก่เร็วก็ตาม

ลงสรุป

โดยหลักของการโฆษณาส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่าสามารถโน้มน้าวใจกลุ่มเป้าหมายได้ การโฆษณาสุราทางโทรทัศน์ก็ย่อมส่งผลต่อผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้เช่นกัน ฉะนั้นเมื่อพบว่าสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทั้งหลายสร้างผลกระทบในทางลบอย่างมากมาย การโฆษณาในช่วงเวลาดีก็น่าจะแก้ปัญหได้ในระดับหนึ่ง

กรอบการฝึกเขียนอภิปราย

ชื่อเรื่อง (?).....(เกี่ยวกับสื่อสารมวลชน)

ความนำ มีการถกเถียงกันเกี่ยวกับ.....
ว่า.....หรือไม่ ซึ่งมีบุคคลและกลุ่มบุคคลแสดงทัศนะ
ในเรื่องนี้กันในหลายแง่มุม

ลำดับข้อโต้แย้ง ๑ ผู้ที่เห็นด้วยกับความคิดนี้ เช่น (บุคคล/กลุ่ม-บุคคล).....
กล่าวอ้างว่า(เนื้อความที่แสดงความคิดเห็น).....

.....
.....พวกเขายังมีความเห็นอีกว่า(อีกประเด็น
ความคิดเห็นหนึ่ง).....

.....ด้วยเช่น
กันสิ่งที่แสดงให้เห็นมากกว่านี้ก็คือ.....

ลำดับข้อโต้แย้ง ๒ อย่างไรก็ตามได้มีความคิดที่ขัดแย้งกับมุมมองดังกล่าว(บุคคล/
กลุ่ม-บุคคล).....เชื่อว่า(ข้อความที่เป็นไปในทางตรงข้ามกับ
ที่กล่าวมาแล้ว).....

ลำดับข้อโต้แย้ง ๒ ความเห็นอื่น ๆ อีกได้แก่(ความคิดตรงข้ามเพิ่มเติม).....

นอกจากนี้(ข้อมูลตรงข้ามเพิ่มเติมเชิงสรุป).....

ลงสรุป หลังจากได้รับรู้ความคิดเห็นที่แตกต่างพร้อมเหตุผลที่เป็นหลัก
ฐานอ้างอิง(ความเห็นของผู้เขียน)ความคิดของแต่ละความคิดดังกล่าวข้าง
ต้นแล้วข้าพเจ้ามีความคิดว่า.....

.....เพราะว่า.....

แบบฝึกเสริม ๒ ว

การเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)

วัตถุประสงค์ในการฝึกเขียน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถ

๑. เขียน เล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชา นิเวศวิทยาได้
๒. ได้เรียนรู้แบบการเขียน “เล่าเรื่องจากประสบการณ์” ที่ถูกต้องเหมาะสม
 - ๒.๑ เข้าใจโครงสร้างการดำเนินเนื้อความของการเขียน “เล่าเรื่องจากประสบการณ์”
 - ๒.๒ จัดลำดับเรื่องราวที่เล่าได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
 - ๒.๓ ใช้คำเชื่อมโยงเรื่องราวที่เล่าได้อย่างเหมาะสมและอ่านเข้าใจได้ง่าย

คำชี้แจงวิธีการฝึกเขียน

ให้นักศึกษานำความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนรายวิชา “นิเวศวิทยา” บทใดก็ได้ที่เรียนผ่านไปแล้วหรือการไปศึกษาดูงานมาเขียนให้เป็นเรื่องราวได้ใจความ ตามกรอบการเขียนที่มีให้ เป็นแนวไว้ เพื่อสะดวกในการฝึกทั้งนี้ นักศึกษาควรศึกษาทำความเข้าใจ เรื่อง การเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ จากเอกสารใบความรู้และจากตัวอย่างงานเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่แจกให้ไว้แล้วด้วย รวมทั้งนักศึกษาควรทำความเข้าใจกับ ชื่อเรื่อง คำ หรือข้อความ ที่ปรากฏอยู่ในกรอบการเขียนเพื่อเป็นเครื่องช่วยในการนำคำ หรือข้อความ เดิมต่อ ขยายความ ได้อย่างเหมาะสมเป็นเรื่องเดียวกัน

เมื่อเขียนเรียบร้อยแล้วให้นักศึกษา ตรวจสอบและประเมินผลงานตนเอง แล้วให้เพื่อนประเมินผลงานตามแบบประเมินที่มีให้ แล้วจึงนำผลงานส่งผู้สอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารประกอบแบบฝึกเสริม ๒ ว

การเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)

วัตถุประสงค์ เพื่อนำเรื่องราว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีขึ้น ปรากฏขึ้นมาแล้วในอดีตตามที่ผู้เขียนมี ประสบการณ์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมมาเขียนบรรยายเรียบเรียงเป็นเรื่องราวตามลำดับ ของการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ให้ผู้อ่านได้รับรู้ เข้าใจ และได้ประโยชน์จากสิ่งที่เขียนขึ้น

โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ

๑. เริ่มต้นด้วย “ความนำ” ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐาน ให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน แสดงทิศทางของเรื่องและสะท้อนจุดประสงค์ รวมทั้งมีความน่าสนใจ
๒. ตามด้วย “ลำดับเหตุการณ์” เป็นการบรรยายเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ตามลำดับการ เกิด หรือตามลำดับเวลา จำนวนเหตุการณ์มี มาก-น้อย ตามความเป็นจริง
๓. จบลงด้วย “บทลงท้าย” ที่เป็นการกล่าวย้ำเรื่องสำคัญ ประเด็นสำคัญที่ได้บรรยายมาทั้งหมด เป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญ หรือประโยชน์และ คุณค่า ที่ได้จากการเขียนเล่าเรื่อง ราว อาจมีการแทรกความคิดเห็นส่วนบุคคลต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บรรยายมา

ลักษณะเฉพาะทางการใช้ภาษา

๑. มักใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ หรือ นามเฉพาะของบุคคล เป็นผู้เล่าเรื่อง
๒. ใช้คำที่แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต หรือเป็นอดีตกาล เช่น กิริยา+ ...แล้ว, ได้+กิริยา หรือการใช้คำบอกเวลาแสดงความเป็นอดีต เช่น เมื่อวานนี้, สัปดาห์ที่แล้ว, ปีที่ผ่านมา เป็นต้น
๓. ใช้คำเชื่อมที่เกี่ยวกับเวลา ได้แก่ ไม่นานมานี้, เมื่อ, หลังจาก..., ก่อนอื่น, อันดับแรก และคำเชื่อมแสดงความคล้อยตามกัน เช่น และ, แล้ว....จึง, อีกด้วย เป็นต้น
๔. มีคำวิเศษณ์ขยายกิริยา หรือวิเศษณ์ขยายวิเศษณ์ เพื่อให้รายละเอียดที่มากกว่า
๕. ใช้กิริยาที่แสดงการกระทำเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ขับรถ, ซื้อของ, คิมน้ำ, สอบถาม, เดิน ทาง, ช่วยเหลือ เป็นต้น
๖. ใช้คำนาม หรือ นามวลีเพื่อบอกชื่อสถานที่ เช่น วัด, องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เป็นต้น

ตัวอย่างงานเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์

ชื่อเรื่อง

ค่ายอนุรักษ์ธรรมชาติ

ความนำ

เมื่อสมัยเป็นนักศึกษา ผมเคยเป็นผู้อำนวยความสะดวกค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติ ได้พาน้อง ๆ เด็กนักเรียนมัธยมไปเข้าค่ายฯ ในป่า ซึ่งรู้สึกภูมิใจในความเป็นนักอนุรักษ์นิยม

ลำดับเหตุการณ์ ๑

ตอนนั้น เหตุเพราะความไม่ถ่องแท้ในความเป็นนักอนุรักษ์ที่แท้จริงจึงดูเหมือน ผมไม่ได้สนใจรับรู้ว่าจะได้ตัดต้นไม้เล็ก ๆ ไปกี่ต้น เพื่อเตรียมบริเวณตากผ้าสำหรับชาวค่าย ไม่รับรู้ว่ามีภารกิจ ล้างจาน ปั่นเป็อนฟอสเฟตลงไปในลำธารแห่งป่านั้นมากน้อยแค่ไหน

ลำดับเหตุการณ์ ๒

น้องในค่ายบางคนมองการกระทำของพี่ผู้นำค่าย แล้วรำพึงออกมาเมื่อมีโอกาสว่า ถ้าเลือกเกิดได้ จะไม่ขอเกิดเป็นต้นไม้ที่ถูกฟันล้มตายตรงราวตากผ้า ผมได้ยินน้องว่าเช่นนั้นก็รู้สึกสะท่อนใจในพฤติกรรมของตน เป็นอย่างยิ่ง

บทลงท้าย

ครั้งนั้นนับเป็นบทเรียนที่สำคัญยิ่งของผม และผมไม่ทำเช่นนั้นอีกในการไปค่ายอนุรักษ์ครั้งต่อ ๆ มาอีกเลย ผมได้เข้าใจรากของการอนุรักษ์ที่แท้จริงก็คือการให้ความรักและความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว อันได้แก่สิ่งมีชีวิตทุกชนิดเท่า ๆ กับการให้ความรักและความสำคัญกับตนเอง โดยการไม่ทำลาย ทำให้เสมือนว่าทุกสิ่งอยู่รวมอย่างรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบการฝึกเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์

ชื่อเรื่อง

การออกสำรวจด้านนิเวศวิทยาที่.....(ชื่อสถานที่)

ความนำ (ข้อมูลพื้นฐาน)
(ใคร, อะไร, ที่ไหน, เมื่อไร)

เมื่อวันที่.....ข้าพเจ้าได้ออก-
เดินทางไปศึกษาสำรวจทางนิเวศวิทยา เกี่ยวกับ.....
.....กับเพื่อน และอาจารย์
ผู้สอนวิชา.....
ที่.....

ลำดับเหตุการณ์ ๑

เจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับบรรยายสรุปให้ฟังว่า.....

.....
.....

ลำดับเหตุการณ์ ๒

นอกจากนี้ข้าพเจ้าและเพื่อนยังได้รู้อีกว่า.....

.....
.....
และ.....

ลำดับเหตุการณ์ ๓

เพื่อนคนหนึ่งได้ถามวิทยากรเกี่ยวกับ.....

.....
และได้รับคำอธิบายว่า.....
.....

ซึ่งทำให้พวกเราที่ไปศึกษาสำรวจได้รับความเข้าใจชัดเจนมาก
ขึ้น

บทลงท้าย

(ย้ำประเด็นสำคัญที่ได้-
จากการไปศึกษาดูงาน)

จากการไปศึกษาสำรวจทางนิเวศวิทยาในครั้งนี้ ทุกคน
ได้รับความรู้เรื่อง.....
และ.....
อันนับว่าเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในปัจจุบันและการประกอบ
วิชาชีพต่อไปในอนาคตอย่างยิ่ง

หมายเหตุ อาจนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเขียนเพิ่มเติมจากสิ่งที่ได้ไปศึกษามาให้เรื่องดูมีสาระมากขึ้นได้
รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนคำหรือข้อความที่กำหนดไว้เป็นคำหรือข้อความอื่น ได้ด้วย

สำหรับผู้เรียน

คู่มือการเรียนรู้ตามรูปแบบบูรณาการการสอนเขียนแบบบรรณฐานในรายวิชาระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง

เอกสารฉบับนี้เป็นคำแนะนำแนวทางการร่วมกิจกรรมฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแก่ผู้เรียน ในรายวิชาต่าง ๆ ที่ผู้สอนรายวิชานั้น ๆ ได้นำ "รูปแบบบูรณาการการสอนเขียนแบบบรรณฐานในรายวิชาระดับอุดมศึกษา" ไปใช้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวปฏิบัติเป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ตามขั้นตอนต่าง ๆ ในขณะที่ผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งในกระบวนการฝึกทักษะการเขียนของผู้เรียน เนื่องจากกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวจะเป็นไปในลักษณะที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้โดยมีความมุ่งหวังว่าการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ นี้ จะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ ขอผู้เรียนจงโปรดศึกษาทำความเข้าใจ และปฏิบัติตามคำแนะนำโดยตลอดอย่างตั้งใจ

ความสำคัญของการเขียน

"การเขียน มีความสำคัญต่อมนุษย์และพัฒนาการของโลกอย่างมากมายมหาศาล เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง จากคนกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง และจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

การเขียน เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ที่สำคัญของมนุษย์ ข้อเขียนที่ทรงพลังของนักเขียนหลายคนในโลกนี้มีอิทธิพลต่อผู้คน สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงชีวิต สังคม และโลกได้อย่างน่าอัศจรรย์ใจ" (คมสัน หุตะแพทย์)

โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

ก่อนการเรียนรู้

1. ศึกษาทบทวนความรู้ความเข้าใจเนื้อหารายวิชาที่เรียนไปแล้ว
2. ศึกษาทำความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการฝึกการเขียนจาก "คู่มือสำหรับผู้เรียน"

ระหว่างการเรียน

3. ทำกิจกรรมการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติการเขียน ตามคำชี้แจง การแนะนำช่วยเหลือจากผู้สอน
4. ชักถามข้อสงสัยต่าง ๆ จากผู้สอนให้ได้คำตอบตามที่ต้องการ จนหมดข้อสงสัย

หลังการเรียนรู้

5. ทบทวนตรวจสอบแบบแผนการเขียนแบบต่าง ๆ จาก "คู่มือสำหรับผู้เรียน"
6. ประเมินผลการเขียนของตนเอง และของเพื่อน

บทบาทของผู้เรียนในขณะเรียน

1. ผู้เรียนดำเนินการเรียนรู้ ด้วยตนเอง และกลุ่ม ตามคำแนะนำ ช่วยเหลือของผู้สอนโดยใช้ "แบบฝึกการเขียน" ที่ผู้สอนสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือหลัก
2. ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง จากการดำเนินการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเขียน"
3. ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น ให้ความร่วมมือกับ "คู่เรียน" และ กลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน เกิดการเรียนรู้และทักษะจาก "คู่เรียน" และ กลุ่ม รวมทั้งช่วยให้ "คู่เรียน" และกลุ่ม เกิดการเรียนรู้และทักษะ

ความรู้พื้นฐานเรื่องอรรถลักษณะ

ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน มีหลายชนิด ดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในการสื่อความ ดังนี้

1. การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา และจากประสบการณ์ของผู้เขียน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. เริ่มด้วยบทนำ
- ข. มีลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
- ค. มีบทสรุป

ลักษณะของภาษา

- ก. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลาและลำดับของเหตุการณ์
- ข. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
- ค. เป็นเรื่องเล่า ซึ่งจะเป็นเรื่องในอดีต
- ง. มีคำเชื่อม เพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลัง และให้ใจความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เช่น แล้ว ดังนั้น จากนั้น ต่อจากนั้น ก่อนที่จะ หลีกจาก ฯลฯ
- จ. ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยมหรือความเห็นส่วนตัว

2. การรายงาน (Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

ก. จะมีบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความหรือนิยามทั่วไปของเรื่อง

ข. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้นๆ เช่น ประเภท ลักษณะ ท่าที หรือลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ

ลักษณะของภาษา

- ก. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง
- ข. กริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ ฯลฯ
- ค. อาจมีหัวข้อกล่าวนำเป็นเรื่อง ๆ
- ง. มักเป็นประโยคบอกเล่า

3. การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุ และกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. บอกหลักการ สาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ
- ข. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นประโยคบอกเล่า
- ข. ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง
- ค. มีคำสันธานเชื่อมประโยค เพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน
- ง. ใช้คำวิเศษณ์เพื่อการขยายความของการกระทำให้ชัดเจนขึ้น

4. การแสดงความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. แสดงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนหรือแสดงความคิดเห็น (เช่น เขียนแสดงให้เห็นถึงประโยชน์หรือความสำคัญ)
- ข. มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอในแต่ละความคิด
- ค. มีบทสรุปย้ำการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของเรื่องให้น่าสนใจและน่าเชื่อถือ

ลักษณะของภาษา

- ก. มีข้อความหรือเนื้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง
- ข. มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด
- ค. ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึง
- ง. มีคำแสดงเจตคติ

5. การแสดงวิธีการ (Procedure) เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการกระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน
- ข. หารายละเอียดของวัสดุ อุปกรณ์ที่ต้องใช้
- ค. เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นประโยคคำสั่ง
- ข. ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
- ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงไม่อ้างอิงตัวบุคคล
- ง. ใช้คำนาม

6. การเล่าเรื่องหรือการบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่า จินตนาการส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่อง บ่งบอกตัวบุคคล สถานที่ หรือเวลา
- ข. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง
- ค. แสดงปมปัญหาของเรื่อง
- ง. แสดงความคลี่คลายของเรื่อง หรือการแก้ปมปัญหา
- จ. อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นเรื่องเล่าในอดีตหรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว
- ข. ใช้บุพบทบ่งบอกเวลา สถานที่
- ค. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคลหรือสิ่งของอื่น ๆ
- ง. อาจมีการซ้ำ ย้ำเรื่อง
- จ. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องและบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผล ความคล้อยตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

7. การอภิปราย (Discussion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผล และความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดี ข้อเสีย เป็นการจูงใจผู้อ่านคล้อยตาม

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการหรือความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน
- ข. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนโดยมีการอ้างอิงแสดงผล
- ค. ตอนท้ายกล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่า ควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดยย้ำหลักการหรือความสำคัญของเรื่องเช่นเดียวกับในบทนำ

ลักษณะของภาษา

- ก. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องของตนเองและผู้อื่น
- ข. ใช้ประโยคบอกเล่า
- ค. มีข้อความสนับสนุนหรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล
- ง. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้งคล้อยตามหรือเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

8. การสังเกต (Observation) เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต บ่งเวลาหรือสถานที่

ข. มีลำดับของการบอกรายละเอียด

ค. ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะของภาษา

ก. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลาหรือสถานที่ และลำดับของการบอกรายละเอียด

ข. ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามต่าง ๆ

ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเขียนแสดงความคิดเห็น (Exposition)

ความหมาย การเขียนแสดงความคิดเห็น หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลแสดงความคิดเห็นหรือเจตคติของตนเองในเชิงตอบโต้ต่อความคิดเห็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งเพียงทิศทางเดียวแล้วแสดงออกมาโดยการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งอาจมีลักษณะไปในทางสนับสนุนหรือโต้แย้งทางใดทางหนึ่งก็ได้

(ต่างจาก การเขียนอภิปรายเพราะการเขียนอภิปราย ต้องแสดงความคิดเห็นในหลายทิศทางต่อประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายเรื่องเดียว)

วัตถุประสงค์ การเขียนแสดงความคิดเห็น มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อ

- แสดงออกซึ่งความคิดเห็นส่วนตัวของบุคคล
- ต่อ ประเด็นความคิดเห็นของบุคคลอื่น หรือ
- ต่อ กรณีต่าง ๆ เหตุการณ์ สภาวะ เรื่องราว หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิด ขึ้น มีขึ้น

ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง (ทิศทางใดทิศทางหนึ่ง) ดังต่อไปนี้ คือ

ลักษณะที่ ๑ มีความคิดเห็นที่ สอดคล้อง, คล้อยตามหรือสนับสนุน

ลักษณะที่ ๒ มีความคิดเห็นที่ ขัดแย้ง, ตรงกันข้ามหรือไม่เห็นด้วย

จนทำให้ผู้อื่น(ผู้อ่าน) เกิดความเชื่อถือ หรือเปลี่ยนความคิดของตนไปตามความคิดเห็นที่ผู้เขียนแสดงออกมา

โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ

๑. เริ่มต้นด้วย ข้อความที่บ่งชี้ให้เห็น สภาพจริงของประเด็นหลักที่ผู้เขียนต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง พร้อมกับข้อความที่แสดงให้เห็นถึง แนวความคิดเชิงโต้แย้ง ต่อประเด็นที่ต้องการแสดงความคิดเห็นนั้นพอให้เห็นเป็นภาพนำเบื้องต้น
๒. ตามด้วย ข้อความสนับสนุนที่ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล หรือเป็นเหตุเป็นผล อันเป็นข้อโต้แย้งของผู้เขียนตามที่ได้วางเค้าโครงและจัดลำดับไว้เหมาะสมแล้ว
๓. จบลงด้วย ข้อความเชิงสรุปที่เน้นย้ำด้วยประเด็นหลัก ๆ ซึ่งสนับสนุนความคิดเห็นของผู้เขียนให้เด่นชัดขึ้น เป็นการเน้นความสำคัญของเรื่อง ให้น่าสนใจและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ลักษณะเฉพาะของการใช้ภาษาในงานเขียนแสดงความคิดเห็น

๑. ใช้คำที่แสดงความเป็น ส่วนรวม/ทั่วไป มากกว่า คำที่แสดงความเป็นรายบุคคล/เจาะจง
๒. ใช้ประโยคที่ไม่ซับซ้อน และแสดงความเป็นปัจจุบัน
๓. ใช้คำเชื่อม สำหรับเชื่อมโยง ความคิดเห็นประการต่าง ๆ ได้แก่ คำว่า ประการแรก, อย่างไรก็ตาม, อีกนัยหนึ่ง, ด้วยเหตุนี้ และ ประการสุดท้าย เป็นต้น
๔. ใช้คำที่แสดงอารมณ์ ได้แก่ คำว่า ประหลาดใจ, เสียใจ, หวาดกลัว, สนุกสนาน เป็นต้น
๕. ใช้คำที่แสดงคุณสมบัติของข้อความ ได้แก่ ก่อให้เกิดประโยชน์, น่าเชื่อถือ และมีความสำคัญ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างงานเขียนแสดงความคิดเห็น

ข้อเรื่อง	การจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ	
ข้อเรื่อง ความเบื้องต้น	สภาพ	ในทางเกษตรกรรม ยังไม่มีวิธีใดที่จะจัดการควบคุมเรื่องเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืชได้เลย ส่วนใหญ่มักใช้ยาฆ่าแมลงในการจัดการ แต่ก็ยังเป็นต้นเหตุของปัญหาที่ตามมาอีกมากมาย การรวบรวมวิธีปฏิบัติในการจัดการอันหลากหลายที่มีความแตกต่างกันนับเป็นวิธีการควบคุมแมลงศัตรูพืชต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด
	แนวความคิดนำ	
ข้อโต้แย้ง ๑	ความคิดที่นำเสนอ	ประการแรก สารเคมีในยาฆ่าแมลงจะสะสมเป็นสารตกค้างในสิ่งแวดล้อม สิ่งนี้ทำให้ผลผลิตพืชไร้มีคุณภาพต่ำลง
	ให้รายละเอียดเพิ่ม	
ข้อโต้แย้ง ๒	ความคิดที่นำเสนอ	ในทำนองเดียวกัน แมลงศัตรูพืชสามารถค่อย ๆ กลับมาทันทานต่อ ยาฆ่าแมลงได้มากขึ้น มากขึ้น พฤติกรรมเช่นนี้แสดงว่าแมลงรุ่นใหม่ ๆ ต้องพัฒนาให้มีความแข็งแรงขึ้นกว่าเดิม
	ให้รายละเอียดเพิ่ม	
ข้อโต้แย้ง ๓	ความคิดที่นำเสนอ	ยาฆ่าแมลงบางชนิดส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหายกับสัตว์ที่ไม่มีเกราะป้องกันตัวอย่างปลาและผึ้ง สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อความสมดุลทางธรรมชาติ
	ให้รายละเอียดเพิ่ม	
ข้อโต้แย้ง ๔	ความคิดที่นำเสนอ	ความมุ่งหมายในการทำลายล้างแมลงศัตรูพืชให้หมดไปโดยสิ้นเชิง ก็อาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมากด้วยเช่นกัน บางที ความเสียหายจากยาฆ่าแมลง คิดเป็นมูลค่าแล้วยังจะน้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งวิธีการในการควบคุมจัดการกับแมลงเสียอีก
	ให้รายละเอียดเพิ่ม	
ข้อโต้แย้ง ๕	ความคิดที่นำเสนอ	ประการสุดท้าย ความเข้าใจเกี่ยวกับนิเวศวิทยาของพื้นที่อันเป็นแหล่งเพาะปลูกช่วยเรื่องการจัดการควบคุมแมลงศัตรูพืชได้อย่างมาก
	ให้รายละเอียดเพิ่ม	ศัตรูโดยธรรมชาติสามารถใช้เป็นตัวควบคุมแมลงศัตรูพืชได้ อาจจะเลือกใช้ยาฆ่าแมลงได้หากไม่ส่งผลกระทบต่อศัตรูธรรมชาติเหล่านั้น
ข้อความย่อประเด็นความคิดเห็น		ด้วยเหตุนี้การจัดการปัญหาแมลงศัตรูพืชอย่างบูรณาการย่อมประหยัดและเป็นทางเลือกที่มีประสิทธิภาพในวงการเกษตรกรรม

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียน

เกณฑ์	5	4	3	2	1
1. เนื้อเรื่อง	<p>-มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สามารถสื่อความเข้าใจได้ดีมาก</p> <p>-สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการ และวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ชัดเจนมาก</p> <p>-เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพมากที่สุด</p> <p>-มีความยาวของเรื่องไม่น้อยกว่าที่กำหนด</p> <p>-เป็นเรื่องที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ทันสมัย และน่าสนใจมาก</p>	<p>-มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สามารถสื่อความเข้าใจได้ดี</p> <p>-สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ชัดเจน</p> <p>-เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพมาก</p> <p>-มีความยาวของเรื่องไม่น้อยกว่า 2/3 ส่วนของความยาวที่กำหนด</p> <p>-เป็นเรื่องที่ ทันสมัย และน่าสนใจมาก แต่ไม่ปรากฏความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>-มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สามารถสื่อความเข้าใจได้พอควร</p> <p>-สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้พอควร</p> <p>-เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพพอควร</p> <p>-มีความยาวของเรื่องไม่น้อยกว่า 1/2 ของความยาวที่กำหนด</p> <p>-เป็นเรื่องที่ ค่อนข้างทันสมัย และมีความน่าสนใจพอควร</p>	<p>-มีสาระที่แสดงเรื่องราวที่สื่อความเข้าใจได้ยาก</p> <p>-สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ไม่ชัดเจน</p> <p>-เนื้อเรื่องโดยรวมมีความเป็นเอกภาพน้อย</p> <p>-มีความยาวของเรื่องไม่ถึง 1/2 ของความยาวที่กำหนด</p> <p>-เป็นเรื่องที่ ไม่ทันสมัย และมีความน่าสนใจน้อย</p>	<p>-ไม่สามารถสื่อให้เกิดความเข้าใจได้</p> <p>-ไม่สะท้อนความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการของผู้เขียน</p> <p>-เนื้อเรื่องโดยรวมไม่มีความเป็นเอกภาพ</p> <p>-มีความยาวของเรื่องน้อยกว่า 1/2 ของความยาวที่กำหนด</p> <p>-เป็นเรื่องที่ ไม่ทันสมัย และไม่มีค่าน่าสนใจ</p>
2. การจัดลำดับความคิด	<p>-เรียบเรียงความคิดได้อย่างครอบคลุม เหมาะสมกับลักษณะของเรื่องและมีเนื้อหาดี</p> <p>-ปรากฏความคิดหลักและความคิดรองที่ชัดเจนและสอดคล้องกันมากที่สุด</p> <p>-เชื่อมโยงความคิดได้ดี</p> <p>-เรื่องราวมีความต่อเนื่องดี</p> <p>-ขยายความคิดหลักด้วยความคิดรอง ได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมมากที่สุด</p> <p>-สามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายมากที่สุด</p>	<p>-เรียบเรียงความคิดได้อย่างครอบคลุม เหมาะสมกับลักษณะของเรื่องและมีเนื้อหาดี</p> <p>-ปรากฏความคิดหลักและความคิดรองที่ชัดเจนและสอดคล้องกันมาก</p> <p>-เชื่อมโยงความคิดได้ดี</p> <p>-เรื่องราวมีความต่อเนื่องดี</p> <p>-ขยายความคิดหลักด้วยความคิดรอง ได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมมาก</p> <p>-สามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายมาก</p>	<p>-เรียบเรียงความคิดได้เหมาะสมกับลักษณะของเรื่อง และมีเนื้อหา</p> <p>-ปรากฏความคิดหลักและความคิดรองที่ชัดเจนและสอดคล้องกันพอควร</p> <p>-เชื่อมโยงความคิดและเรื่องราวมีความต่อเนื่อง</p> <p>-ขยายความคิดหลักด้วยความคิดรอง ได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมพอควร</p> <p>-สามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายพอควร</p>	<p>-เรียบเรียงความคิดยังไม่เหมาะสมกับลักษณะของเรื่อง และมีเนื้อหาไม่ดี</p> <p>-ปรากฏความคิดหลักที่ชัดเจนพอควรแต่ความคิดรองไม่ชัดเจน และไม่สอดคล้องกัน</p> <p>-เชื่อมโยงความคิดได้บ้าง แต่เรื่องราวขาดความต่อเนื่อง</p> <p>-การขยายความคิดหลัก มีความชัดเจนและความเหมาะสมน้อย</p> <p>-สามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้เข้าใจเรื่องได้น้อย</p>	<p>-การเรียบเรียงความคิดยังสับสน ไม่เหมาะสมกับลักษณะของเรื่อง และมีเนื้อหาไม่ดี</p> <p>-ไม่ปรากฏความคิดหลักและความคิดรอง</p> <p>-ขาดการเชื่อมโยงความคิดและความต่อเนื่องของเรื่องราว</p> <p>-การขยายความคิดหลัก ไม่มีความชัดเจนและไม่มีความเหมาะสม</p> <p>-ไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้เข้าใจเรื่องได้</p>

<p>3.การใช้ ภาษา</p>	<p>-ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความได้เหมาะสมกับเนื้อความ ตรงความหมาย ดีมาก</p> <p>-ผูกประโยคได้เหมาะสมมีใจความสมบูรณ์ กะทัดรัดและชัดเจนดีมาก</p> <p>-ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสมกับแนวเนื้อเรื่องมีความคมคายและน่าสนใจมากที่สุด</p> <p>-ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้อย่างดีมาก</p> <p>-เขียนสะกดคำได้ถูกต้องทั้งหมด</p>	<p>-ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความได้เหมาะสมกับเนื้อความ ตรงความหมาย ดี</p> <p>-ผูกประโยคได้เหมาะสมมีใจความสมบูรณ์ กะทัดรัดและชัดเจนดี</p> <p>-ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสม กับแนวเนื้อเรื่องมีความคมคายและน่าสนใจมาก</p> <p>-ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้อย่างดี</p> <p>-เขียนสะกดคำผิด ๒-๓ คำ</p>	<p>-ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความได้เหมาะสมกับเนื้อความ ตรงความหมาย พอควร</p> <p>-ผูกประโยคได้เหมาะสมมีใจความสมบูรณ์ กะทัดรัดและชัดเจนพอควร</p> <p>-ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสมกับแนวเนื้อเรื่องมีความคมคายและน่าสนใจพอควร</p> <p>-ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้พอควร</p> <p>-เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๑๐ คำขึ้นไป</p>	<p>-ใช้คำเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว, เชื่อมประโยคและขยายความไม่เหมาะสมกับเนื้อความ และมีความหมายกำกวม</p> <p>-ผูกประโยคไม่เหมาะสม ใจความมีความสมบูรณ์บ้างไม่สมบูรณ์บ้าง</p> <p>-ใช้สำนวนภาษาและโวหารในการเขียนได้เหมาะสมบ้างไม่เหมาะสมบ้างแลไม่น่าสนใจ</p> <p>-ใช้ระดับภาษาในการเขียนที่ไม่สอดคล้องกับแนวเนื้อหา ทำให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้ยาก</p> <p>-เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๑๐ คำขึ้นไป และทำให้เสียความ</p>	<p>-ใช้คำไม่เหมาะสมกับเนื้อความ และมี ความหมาย กำกวมมาก</p> <p>-ผูกประโยคไม่เหมาะสมและมีใจความไม่สมบูรณ์</p> <p>-สำนวนภาษาและโวหารที่ใช้ในการเขียนไม่เหมาะสมและไม่น่าสนใจ</p> <p>-ระดับภาษาที่ใช้ไม่เหมาะสมกับแนวเนื้อหา ทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้</p> <p>-เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๑๕ คำ และทำให้ไม่เข้าใจเนื้อความ</p>
--------------------------	--	--	---	---	--

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์	5	4	3	2	1
4.กลไกการเขียน	-	-	<ul style="list-style-type: none"> -มี องค์ประกอบการเขียนครบถ้วนและมีสัดส่วนที่เหมาะสม คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป -แบ่งวรรคตอน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสมมาก -จัดแบ่งข้อความย่อหน้าได้อย่างถูกต้องได้สัดส่วนและเหมาะสมมาก -ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสะอาดมาก -เขียนลายมือที่อ่านง่าย ตัวอักษรชัดเจน และสวยงามมาก 	<ul style="list-style-type: none"> -มี องค์ประกอบการเขียนครบถ้วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป แต่การแบ่งสัดส่วนไม่เหมาะสม -แบ่งวรรคตอน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสมพอควร -จัดแบ่งข้อความย่อหน้าได้อย่างถูกต้องได้สัดส่วนและเหมาะสมพอควร -ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสะอาดพอควร -เขียนลายมือที่อ่านง่าย ตัวอักษรชัดเจน พอควร 	<ul style="list-style-type: none"> -องค์ประกอบการเขียนไม่ครบถ้วน และไม่จัดแบ่งให้เห็นว่าเป็นคำนำ เนื้อเรื่อง หรือสรุป -เว้นวรรคตอนบ้าง ไม่เว้นบ้าง หรือไม่เว้นวรรคตอนเลยและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด -ไม่มีการจัดแบ่งข้อความย่อหน้า หรือจัดไว้ไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสม -ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสกปรก -เขียนลายมืออ่านยาก ตัวอักษรไม่ชัดเจน ทำให้ยากต่อการเข้าใจเนื้อความ
5.การตั้งชื่อเรื่อง	-	-	-	<ul style="list-style-type: none"> -มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เขียนมาก -มีความสอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่เขียนมาก -ใช้ถ้อยคำกะทัดรัดชัดเจนดี -คำที่ใช้ตั้งชื่อเรื่องสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึก การกระทำหรือกระตุ้นความสนใจได้ดี -แปลกใหม่ ทันสมัย น่าสนใจ -นำไปในทางที่ดีและสร้างสรรค์ 	<ul style="list-style-type: none"> -มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เขียน น้อยหรือไม่สอดคล้อง -มีความสอดคล้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่เขียนน้อย หรือไม่สอดคล้อง -ใช้ถ้อยคำไม่กะทัดรัด ฟุ่มเฟือย เยิ่นเย้อ -ใช้คำธรรมดา ๆ ฟัน ๆ ในการตั้งชื่อ ไม่สามารถสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกหรือกระตุ้นความสนใจได้ -ไม่สามารถแสดงความสร้างสรรค์จากชื่อเรื่องได้

แบบประเมินการฝึกเขียน (สำหรับประเมินตนเอง)

ผู้เขียน.....ผู้ตรวจ.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ลงความเห็นประเมิน

รายการประเมิน / ระดับการประเมิน	เขียนได้ดีมาก	พอเข้าใจได้	ยังต้องปรับปรุงแก้ไข
เนื้อหา คุณภาพของข้อมูล			
ความสามารถในการเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง			
ทักษะการเขียน ความชัดเจนในการสื่อความ			
ความกะทัดรัดของการใช้ถ้อยคำ-ประโยค			
ความเหมาะสมของรูปแบบ			
กลไกการเขียน (วรรคตอน, ลายมือ, ย่อหน้า)			

แบบประเมินการฝึกเขียน (สำหรับประเมินเพื่อน)

ผู้ตรวจ.....ผู้เขียน.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ลงความเห็นประเมิน

รายการประเมิน / ระดับการประเมิน	เขียนได้ดีมาก	พอเข้าใจได้	ยังต้องปรับปรุงแก้ไข
เนื้อหา คุณภาพของข้อมูล			
ความสามารถในการเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง			
ทักษะการเขียน ความชัดเจนในการสื่อความ			
ความกะทัดรัดของการใช้ถ้อยคำ-ประโยค			
ความเหมาะสมของรูปแบบ			
กลไกการเขียน (วรรคตอน, ลายมือ, ย่อหน้า)			

แผนการสอนกลุ่มทดลอง สาขาสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1

รายวิชา หลักการสื่อสารมวลชน

เรื่อง การสื่อสารมวลชน

เวลา 3 คาบ

สาระสำคัญ การสื่อสารมวลชนเป็นกระบวนการสื่อสารไปยังคนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน เป็นการสื่อสารที่มีการเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหวอย่างไม่หยุดนิ่ง มีความสำคัญและสัมพันธ์กับกระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. วิเคราะห์สื่ออรรถลักษณะที่เป็นตัวอย่างของการเขียนอธิบายได้
2. เขียนอธิบายความหมายและความสำคัญของการสื่อสารมวลชนได้
3. ระบุองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารมวลชนของนักการสื่อสารมวลชนที่มีชื่อเสียงได้

เนื้อหาสาระ

1. ความหมายของการสื่อสารมวลชน
2. ความสำคัญของการสื่อสารมวลชน
3. กระบวนการการสื่อสารมวลชน
4. องค์ประกอบของกระบวนการการสื่อสารมวลชนและแบบจำลองตามแนวคิดของนักการสื่อสารมวลชน
5. หน้าที่ของสื่อมวลชนในสังคม
6. อิทธิพลของสื่อมวลชน

ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการเรียนการสอน	กิจกรรมการเรียนการสอน
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้สอนกล่าวทักทายผู้เรียน แล้วนำ หนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ กับ หนังสือเรียน 1 เล่ม หรือ แถบบันทึกภาพ 1 ตลับ กับ เครื่องเล่นวิทยุโทรทัศน์ 1 เครื่อง แสดงให้ผู้เรียนดู แล้วตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ ว่า สิ่งใดเป็นวัสดุเพื่อการสื่อสารมวลชน เมื่อผู้เรียนตอบคำถามแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันเฉลยคำตอบและและอธิบายขยายความให้เข้าใจเรื่องการสื่อสารมวลชนโดยสังเขป</p>

ชั้นการเรียนรู้

1. ชั้นการเรียนรู้จากตัวแบบ เป็นขั้น

ของการทำความรู้จักอรรถลักษณะ

ที่ต้องการฝึกเขียนด้วยการอ่าน

และวิเคราะห์ โครงสร้างและการ

ใช้ภาษา

1.1 ชั้นนำเสนอเรื่องราว/เนื้อความที่มี

อรรถลักษณะที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา

แก่ผู้เรียน

1.2 ชั้นศึกษาเรียนรู้ ทำความเข้าใจ

กับเรื่องราว/เนื้อหา

1.3 ชั้นวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนิน

เนื้อความของอรรถลักษณะ

1.4 ชั้นวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษา

ของอรรถลักษณะ

1. ผู้สอนแจกเอกสารประกอบการเรียน ที่ 1.1 ท คือบทความ เรื่อง.....ซึ่งมีลักษณะเป็นอรรถลักษณะแบบอธิบาย แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้อ่านจับใจความสำคัญและย่อความ

2. ผู้เรียนอ่านเอกสารเป็นรายบุคคลเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง และเตรียมย่อความ

3. ให้ผู้เรียนรวมกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน เพื่อช่วยกันบันทึกส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง และแยกออกไว้เป็นประเด็น ๆ ที่ชัดเจน โดยผู้สอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญได้ในเวลาอันรวดเร็วด้วยการตั้งคำถามนำ เช่น "เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร หรือใคร" "ประโยคใดเป็นใจความหลักของเนื้อความ" เป็นต้น แล้วให้ผู้เรียนเขียนประเด็นต่าง ๆ ไว้ในลักษณะเป็นผังภูมิการลำดับเรื่องของผู้เขียน

4. ผู้สอนตั้งคำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะแบบอธิบาย

5. ผู้เรียนร่วมกันในกลุ่ม สรุปโครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะแบบอธิบาย

6. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเพื่อสรุปโครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะแบบอธิบาย

7. ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนให้สังเกตและหาข้อสรุปร่วมกันเรื่องลักษณะของการใช้ภาษาของอรรถลักษณะแบบอธิบาย ทั้งระดับ ถ้อยคำและประโยค

8. ผู้เรียนในกลุ่มเขียนสรุปลักษณะการใช้ภาษาในอรรถลักษณะแบบอธิบายแล้วผู้สอนนำสรุปร่วมกันหน้าชั้นเรียน แล้วผู้สอนกล่าวย้ำลักษณะเด่นให้ชัดเจนอีกครั้ง

- 1.5 ขั้นเชื่อมโยงเนื้อความกับ
ประสบการณ์ของผู้เรียน
2. ขั้นการฝึกเขียนเป็นกลุ่ม
- 2.1 ขั้นวางแผนร่วมกันในการเขียน
เรื่องใหม่ ในอรรถลักษณะเดิม
- 2.2 ขั้นกำหนดโครงเรื่องใหม่
- 2.3 ขั้นแสวงหาข้อมูลสำหรับ
เนื้อความของเรื่องใหม่ที่จะเขียน
3. ขั้นการฝึกเขียนรายบุคคล
- 3.1 ขั้นบันทึกย่อสาระของเรื่องตาม
แผนการเขียน
- 3.2 ขั้นร่วมกันเขียนเรื่องใหม่ฉบับร่าง
9. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่
เกี่ยวข้องจนสามารถเชื่อมโยงกับเนื้อความที่อ่านใหม่นี้ได้ แล้ว
สนทนาร่วมกันทั้งห้องเรียนถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเพื่อ
ให้ผู้เรียนมองเห็นประเด็นเนื้อความที่มีอยู่หรือยังไม่มีอยู่ในตัวผู้
เรียน เป็นการสร้างความตระหนักในการแสวงหาข้อมูลความรู้ที่
มากขึ้นต่อไป
10. ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนผังความคิดเกี่ยวกับ
ประเด็นเนื้อหาที่สนทนาร่วมกันในข้อ 9 เพื่อเป็นหลักฐานที่
สะท้อนความเข้าใจของผู้เรียนและเพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียน
การสอนในขั้นต่อไป
1. ผู้เรียนในกลุ่มย่อย ร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดกรอบเนื้อหา
ของเรื่องใหม่ เป็นการวางแผนเพื่อนำไปสู่การเขียน โดยผู้สอน
ช่วยกระตุ้น และให้กำลังใจ
2. ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันสรุปขอบเขตของเนื้อหาใหม่แล้ว
ร่วมกันเขียนโครงร่างประเด็นเนื้อหาที่จะใช้เขียน โดยผู้สอน
คอยเชื้อเหลือแนะนำ และตอบข้อสงสัยของผู้เรียน
3. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกัน ระลึกถึงเนื้อความที่ตนมีอยู่แล้ว
เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน แล้วบันทึกเป็นสาระโดยสังเขปไว้
รวมทั้งศึกษาเนื้อหาจากเอกสารประกอบการสอนที่ผู้สอน
เตรียมไว้ให้สืบค้นเป็นแหล่งเรียนรู้ภายในชั้นเรียน แล้วเขียน
บันทึกไว้
1. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยนำบันทึกสาระที่ได้จากข้อ 3. ของขั้นที่ 2
มาเรียบเรียงจัดลำดับเป็นโครงร่างงานเขียนใหม่ของกลุ่มตนเอง
โดยผู้สอนคอยเดินแนะนำให้กำลังใจตามกลุ่มย่อยต่าง ๆ
2. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันเขียนเรื่องใหม่โดยขยายความจาก
โครงเรื่องในโครงร่างงานเขียนในข้อ 1. ในอรรถลักษณะเดิมคือ
แบบอธิบาย และให้พยายามเขียนโดยคำนึงถึงการให้มืองค์-
ประกอบงานเขียนที่ดีไว้อันได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป เป็น -

3.3 ชั้นทบทวน ตรวจสอบ แก้ไข

ฉบับร่างครั้งแรก โดยผู้สอนคอยกระตุ้น ให้กำลังใจและตอบข้อสงสัยของผู้เรียน

3. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันอ่านทบทวนงานเขียนอธิบายของกลุ่มตนเอง ในด้านการลำดับความ ลักษณะการใช้ภาษา ว่าเป็นไปตามโครงสร้างของการเขียนอธิบายหรือไม่ รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การเขียนเรียบเรียงประโยค การเชื่อมโยงประโยค การเขียนสะกดคำ การย่อหน้า ซึ่งผู้สอนจะมีเอกสารคู่มือการตรวจให้กลุ่มได้ศึกษา และใช้แบบการตรวจวัดผลและประเมินการเขียนที่ผู้สอนสร้างขึ้นไว้มาให้ผู้เรียนใช้ในการตรวจ ซึ่งเป็นตารางรูบริค ทั้งนี้ผู้สอนจะคอยแนะนำและตอบข้อสงสัย แก่ผู้เรียนตลอดเวลา

3.4 ชั้นเรียบเรียงเรื่องที่ตรวจสอบ ประเมินผลแล้ว

4. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันเขียนเรียบเรียงเรื่องใหม่อีกครั้ง ตามที่ได้มีการตรวจประเมินผลไว้เองให้เป็นความเรียงเรื่องใหม่ ในอรรถลักษณะแบบอธิบายและมีเนื้อความเกี่ยวข้องกับสาระที่ต้องเรียนรู้ในรายวิชาหรือใกล้เคียงลงในแผ่นโป่งใส แล้วนำเสนอผู้สอน

5. ผู้สอนสุ่มนำผลงานการเขียนที่เห็นว่าดีหรือพอใช้ได้ของกลุ่มย่อย 1 เรื่องที่เขียนลงแผ่นโป่งใส มาฉายขึ้นจอโดยใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ เพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นร่วมกันพิจารณา แล้วร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ ผู้สอนให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียน ในประเด็นสำคัญ ๆ รวมทั้งความถูกต้องด้านเนื้อหา

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนและเรื่องกระบวนการเขียนอธิบาย และนำเสนอภูมิแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความและลักษณะการใช้ภาษาของการเขียนอรรถลักษณะแบบอธิบาย และแผนภูมิแสดงการเขียนโครงเรื่องเรียงความแบบกรอบมโนทัศน์ แล้วกำหนดให้ผู้เรียนไปอ่านเนื้อหาเรื่อง การสื่อสารมวลชนจากหนังสือเอกสารประกอบการสอนรายวิชา แล้วเขียนความเรียงแบบอธิบาย เป็นรายบุคคล คนละ 1 เรื่อง เป็นการบ้านและกำหนดให้ส่งภายใน 3 วันเพื่อนำมาตรวจและ ส่งคืนพร้อมการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียนที่ 1.1 ท เรื่อง
2. คู่มือผู้เรียนที่เรียนโดยผู้สอนใช้รูปแบบบูรณาการการสอนเขียนแบบบรรณฐาน
3. แบบการตรวจประเมินผลการเขียนความเรียงร้อยแก้วของผู้เรียน
4. เอกสารประกอบการสืบค้นข้อมูลเนื้อหาในเรื่องที่เรียน จำนวน 10 รายการ
5. แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความและลักษณะการใช้ภาษาของการเขียนอรรถลักษณะแบบอธิบาย
6. แผนภูมิแสดง การเขียนโครงเรื่องเรียงความแบบกรอบมโนทัศน์
7. แผ่นโป่งใส พร้อมปากกาเขียนแผ่นโป่งใสและเครื่องฉายข้ามศีรษะ

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ผลงานการเขียนอธิบายของกลุ่ม
3. ผลงานการเขียนอธิบายรายบุคคล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนกลุ่มทดลอง สาขาวิทยาศาสตร์ ครั้งที่ 1

รายวิชา นิเวศวิทยา

เรื่อง นิเวศวิทยาแหล่งน้ำ

เวลา 3 คาบ

สาระสำคัญ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. วิเคราะห์สื่ออรรถลักษณะที่เป็นตัวอย่างของการเขียนอธิบายได้
2. เขียนอธิบายสาระที่เกี่ยวกับนิเวศวิทยาแหล่งน้ำได้
3. จำแนกความแตกต่างของนิเวศวิทยาในแหล่งน้ำจืดและนิเวศวิทยาในทะเลได้

เนื้อหาสาระ

1. นิเวศวิทยาในแหล่งน้ำจืด
 - 1.1 สังคมแหล่งน้ำนิ่ง
 - 1.2 สังคมแหล่งน้ำไหล
2. นิเวศวิทยาในทะเล
 - 2.1 ปัจจัยทางนิเวศวิทยา
 - ก. กระแสน้ำ
 - ข. อุณหภูมิ
 - ค. ความเค็ม
 - ง. ความถ่วงจำเพาะ
 - ฯลฯ
 - 2.2 การแบ่งกลุ่มสิ่งมีชีวิตในทะเล

ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการเรียนการสอน	กิจกรรมการเรียนการสอน
<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้สอนกล่าวทักทายผู้เรียน แล้วนำภาพ 2 ภาพ คือภาพของแม่น้ำ 1 ภาพ และภาพของทะเล 1 ภาพ มาแสดงให้ผู้เรียนดู แล้วตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบว่า แต่ละภาพเป็นภาพของสิ่งใด มีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไรตามที่มองเห็นได้ด้วยตา และมีสิ่งใดหรือไม่มีที่ผู้เรียนยังไม่รู้ เป็นสิ่งเร้าลับที่ควรรู้เกี่ยวกับแม่น้ำและทะเล รวมทั้งมีข้อสงสัยเกี่ยวกับแม่น้ำและทะเลและยังไม่สามารถหาคำตอบได้ เมื่อมีผู้เรียนถามผู้สอน ก็ยังไม่ให้คำตอบแต่โน้มหน้าให้ติดตามต่อไปในกระบวนการเรียนรู้</p>

ขั้นการเรียนรู้

1. ขั้นการเรียนรู้จากตัวแบบแบบ

เป็นขั้นของการทำความรู้จักอรรถลักษณะที่ต้องการฝึกเขียนด้วยการอ่าน และวิเคราะห์ โครงสร้างและการใช้ภาษา

1.1 ขั้นนำเสนอเรื่องราว/เนื้อความที่มีอรรถลักษณะที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษาแก่ผู้เรียน

1.2 ขั้นศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจกับเรื่องราว/เนื้อหา

1.3 ขั้นวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะ

1.4 ขั้นวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาของอรรถลักษณะ

1.5 ขั้นเชื่อมโยงเนื้อความกับประสบการณ์ของผู้เรียน

1. ผู้สอนแจกเอกสารประกอบการเรียน ที่ 1.1 ท คือบทความเรื่อง ปราบฏกการณ "เอล นีโน" ซึ่งมีลักษณะเป็นอรรถลักษณะแบบอธิบาย แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้อ่านจับใจความสำคัญ และย่อความ

2. ผู้เรียนอ่านเอกสารเป็นรายบุคคลเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง และเตรียมย่อความ

3. ให้ผู้เรียนรวมกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน เพื่อช่วยกันบันทึกส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง และแยกออกไว้เป็นประเด็น ๆ ที่ชัดเจน โดยผู้สอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญได้ในเวลาอันรวดเร็วด้วยการตั้งคำถามนำ เช่น "เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร หรือใคร" "ประโยคใดเป็นใจความหลักของเนื้อความ" เป็นต้น แล้วให้ผู้เรียนเขียนประเด็นต่าง ๆ ไว้ในลักษณะเป็นผังภูมิการลำดับเรื่องของผู้เขียน

4. ผู้สอนตั้งคำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะแบบอธิบาย

5. ผู้เรียนร่วมกันในกลุ่ม สรุปโครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะแบบอธิบาย

6. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเพื่อสรุปโครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะแบบอธิบาย

7. ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนให้สังเกตและหาข้อสรุปร่วมกันเรื่องลักษณะของการใช้ภาษาของอรรถลักษณะแบบอธิบาย ทั้งระดับ ถ้อยคำและประโยค

8. ผู้เรียนในกลุ่มเขียนสรุปลักษณะการใช้ภาษาในอรรถลักษณะแบบอธิบายแล้วผู้สอนนำสรุปร่วมกันหน้าชั้นเรียน แล้วผู้สอนกล่าวย้ำลักษณะเด่นให้ชัดเจนอีกครั้ง

9. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องจนสามารถเชื่อมโยงกับเนื้อความที่อ่านใหม่นี้ได้ แล้ว

2. ขั้นการฝึกเขียนเป็นกลุ่ม

2.1 ขั้นวางแผนร่วมกันในการเขียน
เรื่องใหม่ ในอรรถลักษณะเดิม

2.2 ขั้นกำหนดโครงเรื่องใหม่

2.3 ขั้นแสวงหาข้อมูลสำหรับ
เนื้อความของเรื่องใหม่ที่จะเขียน

3. ขั้นการฝึกเขียนรายบุคคล

3.1 ขั้นบันทึกย่อสาระของเรื่องตาม
แผนการเขียน

3.2 ขั้นร่วมกันเขียนเรื่องใหม่ฉบับร่าง

สนทนาร่วมกันทั้งห้องเรียนถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นประเด็นเนื้อความที่มีอยู่หรือยังไม่มีอยู่ในตัวผู้เรียน เป็นการสร้างความตระหนักในการแสวงหาข้อมูลความรู้ที่มากขึ้นต่อไป

10. ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนผังความคิดเกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาที่สนทนาร่วมกันในข้อ 9 เพื่อเป็นหลักฐานที่สะท้อนความเข้าใจของผู้เรียนและเพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นต่อไป

1. ผู้เรียนในกลุ่มย่อย ร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดกรอบเนื้อหาของเรื่องใหม่ เป็นการวางแผนเพื่อนำไปสู่การเขียน โดยผู้สอนช่วยกระตุ้น และให้กำลังใจ

2. ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันสรุปขอบเขตของเนื้อหาใหม่แล้ว ร่วมกันเขียนโครงร่างประเด็นเนื้อหาที่จะใช้เขียน โดยผู้สอนคอยช่วยเหลือแนะนำ และตอบข้อสงสัยของผู้เรียน

3. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกัน ระลึกถึงเนื้อความที่ตนมีอยู่แล้ว เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน แล้วบันทึกเป็นสาระโดยสังเขปไว้ รวมทั้งศึกษาเนื้อหาจากเอกสารประกอบการสอนที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้สืบค้นเป็นแหล่งเรียนรู้ภายในชั้นเรียน แล้วเขียนบันทึกไว้

1. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยนำบันทึกสาระที่ได้จากข้อ 3. ของขั้นที่ 2 มาเรียบเรียงจัดลำดับเป็นโครงร่างงานเขียนใหม่ของกลุ่มตนเอง โดยผู้สอนคอยเดินแนะนำให้กำลังใจตามกลุ่มย่อยต่าง ๆ

2. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันเขียนเรื่องใหม่โดยขยายความจากโครงเรื่องในโครงร่างงานเขียนในข้อ 1. ในอรรถลักษณะเดิมคือแบบอธิบาย และให้พยายามเขียนโดยคำนึงถึงการให้มีองค์ประกอบงานเขียนที่ดีไว้อันได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป เป็น - ฉบับร่างครั้งแรก โดยผู้สอนคอยกระตุ้น ให้กำลังใจและตอบข้อสงสัยของผู้เรียน

3.3 ขั้นทบทวน ตรวจสอบ แก้ไข

3. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันอ่านทบทวนงานเขียนอธิบายของกลุ่มตนเอง ในด้านการลำดับความ ลักษณะการใช้ภาษา ว่าเป็นไปตามโครงสร้างของการเขียนอธิบายหรือไม่ รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การเขียนเรียบเรียงประโยค การเชื่อมโยงประโยค การเขียนสะกดคำ การย่อหน้า ซึ่งผู้สอนจะมีเอกสารคู่มือการตรวจให้กลุ่มได้ศึกษา และใช้แบบการตรวจวัดผลและประเมินการเขียนที่ผู้สอนสร้างขึ้นไว้มาให้ผู้เรียนใช้ในการตรวจ ซึ่งเป็นตารางสรุป ทิ้งนี้ผู้สอนจะคอยแนะนำและตอบข้อสงสัย แก่ผู้เรียนตลอดเวลา

3.5 ขั้นเรียบเรียงเรื่องที่ตรวจสอบ ประเมินผลแล้ว

4. ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันเขียนเรียบเรียงเรื่องใหม่อีกครั้ง ตามที่ได้มีการตรวจประเมินผลไว้เองให้เป็นความเรียงเรื่องใหม่ ในอรรถลักษณะแบบอธิบายและมีเนื้อความเกี่ยวข้องกับสาระที่ต้องเรียนรู้ในรายวิชาหรือใกล้เคียงลงในแผ่นโป่งใส แล้วนำเสนอผู้สอน

5. ผู้สอนสุ่มนำผลงานการเขียนที่เห็นว่าดีหรือพอใช้ได้ของกลุ่มย่อย 1 เรื่องที่เขียนลงแผ่นโป่งใส มาฉายขึ้นจอโดยใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ เพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นร่วมกันพิจารณา แล้วร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ ผู้สอนให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนในประเด็นสำคัญ ๆ รวมทั้งความถูกต้องด้านเนื้อหา

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหารายวิชาที่เรียนและเรื่องกระบวนการเขียนอธิบาย และนำแผนภูมิแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนิน เนื้อความและลักษณะการใช้ภาษาของการเขียนอรรถลักษณะแบบอธิบาย และแผนภูมิแสดงการเขียนโครงเรื่องเรียงความแบบกรอบมโนทัศน์ แล้วกำหนดให้ผู้เรียนไปอ่านเนื้อหาเรื่อง นิเวศวิทยาแหล่งน้ำจากหนังสือเอกสารประกอบการสอนรายวิชาแล้วเขียนความเรียงแบบอธิบาย เป็นรายบุคคล คนละ 1 เรื่องเป็นการบ้านและกำหนดให้ส่งภายใน 3 วันเพื่อนำมาตรวจ และส่งคืนพร้อมการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนการสอน

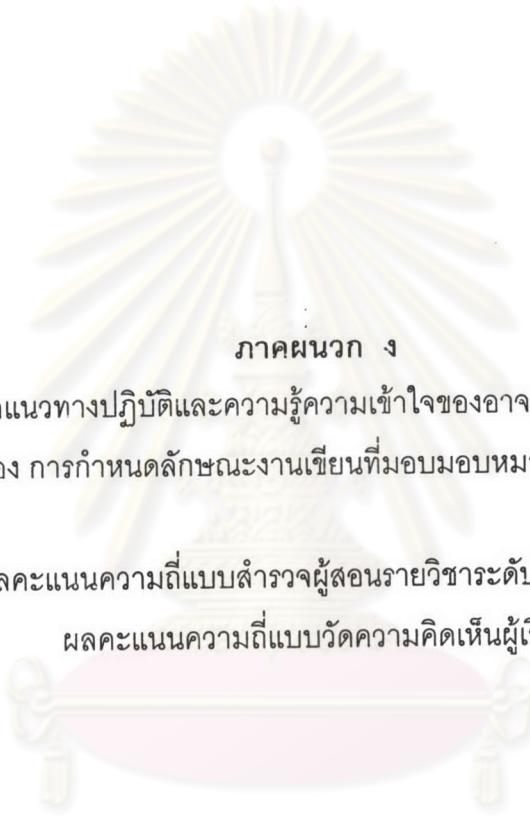
1. เอกสารประกอบการเรียนที่ 1.1 ท เรื่อง ปรากฎการณ์ เอล นีโน
2. คู่มือผู้เรียนที่เรียนโดยผู้สอนใช้รูปแบบบูรณาการการสอนเขียนแบบอรรถฐาน
3. แบบการตรวจประเมินผลการเขียนความเรียงร้อยแก้วของผู้เรียน
4. เอกสารประกอบการสืบค้นข้อมูลเนื้อหาในเรื่องที่เรียน จำนวน 10 รายการ
5. แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความและลักษณะการใช้ภาษาของการเขียนอรรถลักษณะแบบอธิบาย
6. แผนภูมิแสดง การเขียนโครงเรื่องเรียงความแบบกรอบมโนทัศน์
7. แผ่นโป่งใส พร้อมปากกาเขียนแผ่นโป่งใสและเครื่องฉายข้ามศีรษะ

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ผลงานการเขียนอธิบายของกลุ่ม

ผลงานการเขียนอธิบายรายบุคคล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

แบบสำรวจแนวทางปฏิบัติและความรู้ความเข้าใจของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา

เรื่อง การกำหนดลักษณะงานเขียนที่มอบหมายแก่ผู้เรียน

ผลคะแนนความถี่แบบสำรวจผู้สอนรายวิชาระดับอุดมศึกษา

ผลคะแนนความถี่แบบวัดความคิดเห็นผู้เรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจ แนวทางปฏิบัติและความรู้ความเข้าใจของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา
เรื่อง การกำหนดลักษณะงานเขียนที่มอบหมายแก่ผู้เรียน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของอาจารย์ผู้ตอบแบบสำรวจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าคำหรือกลุ่มคำที่เลือก

๑. เพศ ชาย หญิง

๒. ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก

๓. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ครุศาสตร์
 ศิลปศาสตร์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์
 นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์
 นิเทศศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

๔. ระยะเวลาในการทำหน้าที่สอนหนังสือตั้งแต่เริ่มต้นการประกอบวิชาชีพครู

๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี ๑๑ - ๑๕ ปี
 ๑๖ - ๒๐ ปี ๒๑ - ๒๕ ปี ๒๖ - ๓๐ ปี
 ๓๑ - ๓๕ ปี ๓๖ - ๔๐ ปี มากกว่า ๔๐ ปี

๕. เคยมีประสบการณ์ในการสอนระดับชั้นใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

ก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา มัธยมศึกษา
 อนุปริญญา ปริญญาตรี บัณฑิตศึกษา

๖. ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่สอนในระดับอุดมศึกษา

๑-๑๐ ปี ๑๑ - ๒๐ ปี ๒๑ - ๓๐ ปี
 ๓๑ - ๔๐ ปี ๔๐ ปีขึ้นไป

๗. สาขาวิชาที่สอน ๕ ปีที่ผ่านมาและปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

☐ วิทยาศาสตร์	☐ มนุษยศาสตร์	☐ ครุศาสตร์
☐ ศิลปศาสตร์	☐ สังคมศาสตร์	☐ เศรษฐศาสตร์
☐ นิติศาสตร์	☐ รัฐศาสตร์	☐ พาณิชยศาสตร์
☐ นิเทศศาสตร์	☐ เทคโนโลยี	☐ อุตสาหกรรม
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		

๘. ระดับชั้นปีที่สอน ๕ ปีที่ผ่านมาและปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

☐ ปริญญาตรี ปี ๑	☐ ปริญญาตรี ปี ๒	☐ ปริญญาตรี ปี ๓
☐ ปริญญาตรี ปี ๔	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก

๙. วิชาที่รับผิดชอบสอน ๕ ปีที่ผ่านมาและปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- วิชาเอก (โปรดระบุ) ๑. ชื่อวิชา
- โปรแกรม/ภาควิชา.....
๒. ชื่อวิชา.....
- โปรแกรม/ภาควิชา.....
- วิชาบังคับเลือก(โปรดระบุ) ๑. ชื่อวิชา.....
- โปรแกรม/ภาควิชา.....
๒. ชื่อวิชา.....
- โปรแกรม/ภาควิชา.....
- วิชาเลือกเสรี(โปรดระบุ) ๑. ชื่อวิชา.....
- โปรแกรม/ภาควิชา.....
๒. ชื่อวิชา.....
- โปรแกรม/ภาควิชา.....

๑๐. ตำแหน่งทางวิชาการในปัจจุบัน

☐ อาจารย์ ๑	☐ อาจารย์ ๒	☐ อาจารย์ ๓
☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์	☐ รองศาสตราจารย์	☐ ศาสตราจารย์

ส่วนที่ ๒ ลักษณะงานเขียนที่มอบหมายผู้เรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าคำหรือข้อความที่ปรากฏ

(ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

๑. งานเขียนใดที่ท่านมอบให้ผู้เรียนทำในรายวิชาที่ท่านสอน

- จัดบันทึกความรู้จากการฟัง
- บันทึกการเรียนรู้หลังการเรียน
- ทำแบบฝึกหัดด้วยการเขียนตอบแบบความเรียง
- ทำแบบทดสอบด้วยการเขียนตอบแบบความเรียง
- เขียนรายงานทางวิชาการ/รายงานการศึกษาค้นคว้า
- เขียนโครงการ หรือ โครงงาน
- เขียนภาคินิพนธ์ หรือ ศิลปนิพนธ์
- เขียนบันทึกการสังเกต
- เขียนบันทึกการทดลอง
- เขียนแผนการสอน / แผนการจัดการเรียนการสอน
- เขียนบทความ / สารคดี / ข่าว
- เขียนนิทาน / เรื่องสั้น / นวนิยาย
- เขียนย่อความจากการฟัง / อ่าน
- เขียนความเรียงร้อยแก้ว / เรียงความ
- เขียนร้อยกรอง
- อื่นๆ.....

๒. งานเขียนลักษณะใดที่ท่านต้องการให้ผู้เรียนแสดงออกเป็นผลงานการเขียนในรายวิชาที่ท่านสอน

- เขียนอธิบาย
- เขียนแสดงวิธีการ
- เขียนแสดงเหตุผล
- เขียนแสดงความคิดเห็น ได้แย้ง / คล้อยตาม
- เขียนชี้แจงข้อเท็จจริง เชิงบอกเล่า / เชิงปฏิเสธ
- เขียนเล่าเรื่องที่ฟังมา / อ่านมา / มีประสบการณ์ตรง
- เขียนเล่าเรื่องจากจินตนาการ

- เขียนบรรยาย / พรรณนา
- เขียนวิพากษ์วิจารณ์
- เขียนโน้มน้าวใจ / เชิญชวน / ขอร้อง / ปลุกใจ
- เขียนเอกสารข้อความเชิงกฎหมาย / รุกรกรรม
- เขียนข้อความเชิงการสื่อสาร เช่น จดหมาย / จดหมายอิเล็กทรอนิกส์(E-Mail)
- อื่น ๆ

๓. ท่านมีวัตถุประสงค์อะไรบ้างในการมอบหมายงานเขียนให้ผู้เรียนทำ

- เพื่อให้ผู้เรียนฝึกถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ และความคิดเป็นลายลักษณ์อักษรจนมีความสามารถ / ทักษะในการเขียน
- เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิดของผู้เรียน
- เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน
- เพื่อใช้เป็นชิ้นงานสำหรับให้คะแนนเก็บประจำภาคเรียนในรายวิชาที่ท่านสอน
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนอธิบายได้อย่างถูกต้องชัดเจน
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงวิธีการได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงเหตุผลได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนชี้แจงข้อเท็จจริงได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ / จินตนาการได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนบรรยายหรือพรรณนาได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์ได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนโน้มน้าวใจ / เชิญชวน / ขอร้อง / ปลุกใจได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนสรุปสาระจากการอ่าน / ฟังได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนเอกสารทางกฎหมายได้
- เพื่อให้ผู้เรียนเขียนจดหมายเพื่อการสื่อสารได้
- อื่น ๆ

๔. ท่านคาดหวัง ผลงานของผู้เรียนในลักษณะใด

- ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานแต่ละชิ้น
- ถูกต้องตามแบบแผน
- ใช้รูปแบบการเขียนที่เหมาะสม
- ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเนื้อหา / ลักษณะเฉพาะของวิชา
- เรียบเรียงประโยคถูกต้องเหมาะสม
- ลำดับความได้ดี
- แบ่งวรรคตอนย่อหน้าได้เหมาะสม
- อ่านเข้าใจง่ายและตรงประเด็น
- เขียนสะกดคำถูกต้อง
- มีองค์ประกอบของรูปแบบการเขียนที่เลือกใช้/ตามที่กำหนด ครบถ้วน และถูกต้อง
- เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย
- เขียนเรียงเรียงด้วยความรู้ความเข้าใจของตนเอง
- เป็นผลงานที่เกิดจากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาหรือมีประสบการณ์
- อื่นๆ.....

๕. ผลงานของผู้เรียนที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของท่านมีลักษณะใด

- ผิดวัตถุประสงค์
- คัดลอกจากเอกสาร/หนังสือ มาติดต่อกัน
- ลำดับความสับสนวุ่น
- เขียนเนื้อความซ้ำซ้อน
- ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย/กำกวม
- ใช้ประโยคซับซ้อนเข้าใจยาก
- ใช้ศัพท์เฉพาะทางวิชาการไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม
- เขียนอธิบายไม่ชัดเจน
- เขียนให้เหตุผลไม่เป็น
- เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ได้

- เขียนโน้มน้าวใจไม่เป็น
 - เขียนแสดงวิธีการไม่เป็นขั้นเป็นตอน หรือสลับสับสนขั้นตอน
 - เขียนบรรยายหรือพรรณนาไม่ถูกต้อง
 - อื่นๆ.....
-
-
-

๖. สิ่งใดที่ท่านพบว่าเป็นปัญหา

- ผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่ง / วัตถุประสงค์ของการทำงานนั้น ๆ
 - ผู้เรียนขาดทักษะในการเขียน ทั้งระดับการใช้คำ การเรียบเรียงประโยค การลำดับความ การเขียนโครงเรื่อง
 - ผู้สอนขาดความรู้/ทักษะ ในการชี้แนะแนวทางเพื่อการพัฒนาทางการเขียน
 - ผู้สอนไม่มีเวลาเพียงพอที่จะอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเขียนที่ดี
 - ผู้สอนมีความเข้าใจว่าผู้เรียนรู้ขั้นตอนการทำงานดีแล้วจึงไม่ได้เน้นย้ำกระบวนการหรือวิธีการในการทำงาน
 - ผู้เรียนขาดความเอาใจใส่/ความสนใจอย่างจริงจังในการทำงานที่ใช้ทักษะการเขียน
 - ผู้เรียนคัดลอกงานเขียนของผู้อื่นมาส่ง
 - ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ความสามารถในการเขียนในระดับต่ำ
 - อื่นๆ.....
-
-

๗. แนวทางการแก้ปัญหาแบบใดที่ท่านเลือกปฏิบัติ

- พยายามชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานที่มอบหมายทุกครั้งอย่างชัดเจนโดยการพูดอธิบาย
- พยายามชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานที่มอบหมายทุกครั้งอย่างชัดเจนโดยการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร
- แนะนำให้ไปปรึกษาอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

- แนะนำให้ไปศึกษาจากตัวอย่างในเอกสารสิ่งพิมพ์หรือตำราต่าง ๆ
- แนะนำให้ไปศึกษาหลัก/วิธีการในการเขียนจากเอกสารสิ่งพิมพ์หรือตำราต่าง ๆ
- นำตัวอย่างที่ถูกต้องเหมาะสมมาให้ผู้เรียนศึกษาเป็นแบบอย่าง
- ผู้สอนนัดหมายให้ความรู้และฝึกทักษะการเขียนให้แก่ผู้เรียนนอกเวลาเรียนปกติ
- อื่นๆ.....

๘. วิธีการแก้ปัญหาตามแบบใดที่ท่านเห็นว่าจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด และมีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด

- ให้ผู้สอนวิชาภาษาไทยรับผิดชอบอย่างจริงจัง
- ให้ผู้สอนวิชาภาษาไทยแนะนำให้ความรู้แก่ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ
- ให้ผู้สอนวิชาภาษาไทยสร้างคู่มือการสอนทักษะการเขียนให้ผู้สอนรายวิชาอื่นนำไปใช้
- ให้ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชาในระดับอุดมศึกษา ช่วยสอนและฝึกทักษะการเขียนแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
- ให้ผู้สอนวิชาภาษาไทยสร้างรูปแบบการเรียนการสอน/วิธีสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแก่ผู้เรียน สำหรับผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ นำไปใช้โดยการบูรณาการเข้ากับรายวิชาของตน
- อื่นๆ.....

ส่วนที่ ๓ ความรู้ความเข้าใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานเขียน

ตอนที่ ๓.๑ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางการเขียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วแสดงความคิดเห็นของท่าน

โดยทำเครื่องหมาย ในช่อง ด้านขวา ว่า เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่แน่ใจ

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๑. การฝึกทักษะการเขียนในระดับอุดมศึกษาต้องเน้นด้วยการเริ่มต้นทบทวนความรู้เรื่องการใช้ภาษาก่อนทุกครั้ง	☐	☐	☐
๒. การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดของบุคคล	☐	☐	☐
๓. การฝึกทักษะการเขียนในระดับอุดมศึกษาควรเริ่มต้นให้มีความคิดที่ลึบคายอย่างต่อเนื่องในเรื่องที่จะเขียนก่อนแล้วจึงขัดเกลาแก้ไขเรื่องการใช้ภาษา	☐	☐	☐
๔. ความรู้และประสบการณ์ ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนมากกว่าความสามารถในการค้นคว้าหาข้อมูล	☐	☐	☐
๕. การเขียนเป็นเรื่องที่สามารถฝึกฝนได้	☐	☐	☐
๖. ทักษะการเขียน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา	☐	☐	☐
๗. บทบาทหน้าที่การพัฒนาทักษะการเขียนแก่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นบทบาทของผู้สอนทุกรายวิชา	☐	☐	☐
๘. การมอบหมายงานเขียนแก่ผู้เรียนโดยไม่มี การชี้แนะวิธีการเขียนแต่ละแบบในแต่ละครั้ง มักได้ชิ้นงานที่ขาดคุณภาพเสมอ	☐	☐	☐
๙. การเขียนสะกดคำผิด เป็นปัญหาที่แก้ไขภายหลังได้	☐	☐	☐
๑๐. ผู้เรียนระดับปริญญาบัณฑิตต้องมีความสามารถทางการเขียนในระดับดี	☐	☐	☐

ความสามารถทางการเขียนในระดับดี

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๑๑. วัตถุประสงค์ในการเขียน เป็นสิ่งสำคัญ- ประการแรกที่ผู้เขียนต้องคำนึงถึง	☐	☐	☐
๑๒. วัตถุประสงค์ในการเขียนที่ต่างกันนำไปสู่- การเลือกใช้รูปแบบการเขียนที่ต่างกัน	☐	☐	☐
๑๓. ในการเขียนทุกประเภทต้องไม่มีภาษาพูด- ปะปนอยู่เลย	☐	☐	☐
๑๔. การกระตุ้นให้คิด เป็นกลวิธีช่วยให้ผู้เรียน- เริ่มต้นงานเขียนของตนได้	☐	☐	☐
๑๕. การเขียน ทั้งในระดับย่อหน้า และระดับบท- ตอน - เรื่อง ควรมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อความ และส่วนลงท้าย	☐	☐	☐
๑๖. ก่อนการเขียนในทุกรูปแบบ ควร มีการกำหนดเค้าโครงเรื่องไว้ก่อนเสมอ	☐	☐	☐
๑๗. การเขียนทุกประเภท ทุกรูปแบบ ควร- คำนึงถึงกระบวนการการเขียน คือ - เตรียมความพร้อมก่อนเขียน ลงมือเขียน- ฉบับร่าง และ ปรับปรุงแก้ไขฉบับร่าง และเขียนฉบับสมบูรณ์ โดยลำดับ	☐	☐	☐
๑๘. การฝึกเขียนบ่อย ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนที่มี- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีทักษะ- การเขียนที่ดีขึ้นได้	☐	☐	☐
๑๙. การฝึกเขียนในชั้นเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียน สามารถเป็นผู้ร่วมตรวจงานเขียนในชั้นต้น ก่อนให้ผู้สอนตรวจได้	☐	☐	☐
๒๐. ในบรรดาความรู้และทักษะทั้งหมด อันได้แก่ ความรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ การเรียบเรียงประโยค ความสามารถ- ในการสืบค้นข้อมูล ฯลฯ จะไม่เกิด-	☐	☐	☐

ประโยชน์เลย ถ้าผู้เรียนขาดทักษะการคิด
ตอนที่ ๓.๒ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการเขียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วแสดงความคิดเห็นของท่าน

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ด้านขวา ว่า เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่แน่ใจ

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๑. การบรรยายกับการพรรณนา เป็นแบบ- การเขียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อบอกเล่า- เรื่องราวเหมือนกัน	☐	☐	☐
๒. การบรรยายใช้กับงานเขียนได้ทุกรูปแบบ	☐	☐	☐
๓. การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า- ส่วนใหญ่เป็นการเขียนแบบบรรยาย	☐	☐	☐
๔. งานเขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้- ความเข้าใจอย่างชัดเจนอย่างมีเหตุผล- เป็นการเขียนแบบอธิบาย	☐	☐	☐
๕. รูปแบบการเขียนที่ต่างชนิดกัน อาจใช้ - ลักษณะในการเขียนที่เหมือนกันได้ เช่น การเขียนเรียงความกับการเขียน - รายงานการศึกษาค้นคว้า ใช้ลักษณะ- การเขียนแบบบรรยาย เป็นต้น	☐	☐	☐
๖. การเขียนตอบคำถามแบบอรรถนัยใน- แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ อาจใช้- ลักษณะการเขียนแบบบรรยาย แบบอธิบาย หรือแบบแสดง - ความคิดเห็นก็ได้ทั้งสิ้น	☐	☐	☐
๗. ชนิดของรูปแบบการเขียน จำแนกตาม วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร และการ - นำไปใช้ในงานที่แตกต่างกัน เป็นสำคัญ	☐	☐	☐

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๘. แบบการเขียนสาระทางสังคมศาสตร์และ วิทยาศาสตร์แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง	☐	☐	☐
๙. แบบการเขียนเพื่อแสดงวิธีการ และแบบ - การสังเกตใช้ได้กับเฉพาะงานเขียนทาง- วิทยาศาสตร์เท่านั้น	☐	☐	☐
๑๐. การเขียนอภิปรายมีวัตถุประสงค์ อย่างเดียวกับการพูดอภิปราย	☐	☐	☐

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอรรถลักษณะในการเขียน

คำชี้แจง โปรดอ่านทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับ คำว่า "อรรถลักษณะ" (GENRE) แล้วตอบคำถามในส่วนที่ ๔.๑ และ ๔.๒

อรรถลักษณะ(อัต-ถะ-ลัก-สะ-หนะ) หรือ อรรถลักษณะ(อัต-ถะ-ลัก) [Genre]

ในการสื่อสารด้วยการพูดหรือการเขียนแต่ละครั้ง หรือแต่ละช่วง ผู้ส่งสารย่อมมีเจตนาหรือวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดความแตกต่างในด้านโครงสร้างของการดำเนินเนื้อความและถ้อยคำภาษาที่ใช้ อย่างค่อนข้างชัดเจน เนื้อความที่ปรากฏให้เห็นได้เป็นช่วง ๆ หรือเป็นย่อหน้า ๆ (ถ้าเป็นงานเขียน) เรียกว่า อรรถลักษณะ ซึ่งได้มีการกำหนดเรียกให้แตกต่างกันไปตามความแตกต่างดังกล่าว ซึ่งได้แก่ อรรถลักษณะประเภทอธิบาย อรรถลักษณะประเภทบรรยาย อรรถลักษณะประเภทแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง อรรถลักษณะ ก็คือชนิด หรือลักษณะของเนื้อความ (Text) ที่สะท้อนเป้าหมายหรือเจตนาในการสื่อความของผู้ส่งสารซึ่งมีความแตกต่างกันไปในด้านต่าง ๆ ได้แก่

- การลำดับความ
- รายละเอียดของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ
- ลักษณะถ้อยคำภาษาที่ใช้
- ระเบียบทางไวยากรณ์โครงสร้าง

ในการสื่อสารด้วยการเขียนในแบบต่าง ๆ จะปรากฏอรรถลักษณะต่าง ๆ กัน ตามเป้าหมายหรือเจตนาในการสื่อสารที่ต่างกัน โดยอาจปรากฏเป็นอรรถลักษณะที่เด่นชัดนั้น ๆ โดยเฉพาะเป็นส่วน ๆ หรือแต่ละย่อหน้า หรือปรากฏรวมเป็นเรื่องเดียวกันอันประกอบด้วยหลายย่อหน้า

ในการสื่อสารด้วยการพูดและเขียนทั้งในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ (อย่างภาษาอังกฤษ) ลักษณะของเนื้อความจะมีความแตกต่างกันไปตามเป้าหมายในการสื่อสารที่ต่างกัน สามารถจำแนกเป็นชนิดได้ดังนี้

๑. เรื่องบอกเล่า บรรยาย พรรณนาจากประสบการณ์ (Recount)
๒. เรื่องบอกเล่า บรรยาย พรรณนาจากจินตนาการ (Narrative)
๓. เรื่องอธิบาย (Explanation)
๔. เรื่องรายงาน (Report)
๕. เรื่องแสดงความคิดเห็น คล้อยตาม หรือโต้แย้ง (Exposition)
๖. เรื่องอภิปราย (Discussion)

๗. เรื่องแสดงวิธีการ (Procedure)
 ๘. เรื่องบันทึกจากการสังเกต (Observation)

หมายเหตุ ในที่นี้จะมุ่งเน้นเกี่ยวกับการเขียนเท่านั้น

คำชี้แจง สำหรับ ข้อ ๔.๑ และ ๔.๒ โปรดอ่านข้อความแล้วแสดงความคิดเห็นของท่าน
 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ด้านขวา ว่า เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่แน่ใจ

๔.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดต่าง ๆ ของงานเขียนกับอรรถลักษณะในการเขียน

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๑. การทำรายงานการศึกษาค้นคว้าใน รายวิชาต่าง ๆ ใช้อรรถลักษณะ แบบรายงาน(Report)	☐	☐	☐
๒. การเขียนแผนการเรียนการสอน เขียนโครงการ/โครงการ ใช้อรรถลักษณะ- แบบรายงาน (Report) เช่นกัน	☐	☐	☐
๓. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Journal) และบันทึกการประชุม เขียนข่าว เขียนจดหมาย เขียนสารคดีใช้อรรถลักษณะแบบ การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)	☐	☐	☐
๔. การเขียนตอบแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ- ที่เป็นอัตนัย ใช้อรรถลักษณะแบบอธิบาย (Explanation) หรืออภิปราย (Discussion) หรือ การเล่าเรื่องจาก - ประสบการณ์ (Recount) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันก็ได้	☐	☐	☐
๕. การเขียนบันทึกการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ใช้อรรถลักษณะแบบแสดงวิธีการ (Procedure) หรือแบบบันทึกการสังเกต (Observation) หรือ แบบอธิบาย (Explanation) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันก็ได้	☐	☐	☐
๖. การแต่งนิทานหรือแต่งบทร้อยกรอง ควร- เลือกใช้อรรถลักษณะแบบเล่าเรื่องจากจินตนาการ (Narrative)	☐	☐	☐

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๗. เมื่อมีวัตถุประสงค์ในการเขียนเรื่องที่เป็น- ประเด็นโต้แย้ง ควรเลือกใช้วรรณลักษณะแบบ- แสดงความคิดเห็น (Exposition)	☐	☐	☐
๘. บันทึกประจำวัน(อนุทิน)ใช้วรรณลักษณะ แบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)	☐	☐	☐
๙. วรรณลักษณะแบบแสดงวิธีการ (Procedure) ใช้ได้กับงานเขียนในทุกสาขาวิชาการ ทั้งด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์	☐	☐	☐
๑๐. งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ควรใช้ วรรณลักษณะแบบแสดงความคิดเห็น (Exposition)	☐	☐	☐

๔.๒ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องโครงสร้างของการดำเนินเนื้อความ (Schematic Structure) และลักษณะภาษา (Linguistic Features) ของวรรณลักษณะแบบต่าง ๆ

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๑. วรรณลักษณะแบบการเล่าเรื่องจาก- ประสบการณ์ (Recount) และวรรณลักษณะ- แบบการเล่าเรื่องจากจินตนาการ(Narrative) มีโครงสร้างที่เป็นจุดเน้นเหมือนกันคือ การจัดลำดับ- ใจความตามความสำคัญของเหตุการณ์เป็นหลัก	☐	☐	☐
๒. โครงสร้างการดำเนินเนื้อความของ วรรณลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากจินตนาการ(Narrative) มีการสร้างปมปัญหาของเรื่องแล้วดำเนินเรื่องด้วยการ คลี่คลายปมปัญหาหรือแก้ปมปัญหา แต่วรรณลักษณะแบบ การเล่าเรื่องจากประสบการณ์(Recount) ไม่มี	☐	☐	☐
๓. วรรณลักษณะที่มักนิยมใช้ถ้อยคำที่- แสดงอดีตกาล คือวรรณลักษณะแบบ- การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)	☐	☐	☐

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
๔. อรรถลักษณะที่เน้นการแสดงข้อเท็จจริง (Fact) ไม่แสดงจินตนาการ ความรู้สึก หรือความคิดเห็น คือ อรรถลักษณะแบบรายงาน (Report)	☐	☐	☐
๕. อรรถลักษณะที่มีการใช้คำศัพท์เฉพาะ - ทางวิชาการ (Technical Terms) ได้แก่ อรรถลักษณะแบบรายงาน (Report) แบบอภิปราย (Discussion) หรือแบบแสดง-วิธีการ (Procedure) เป็นต้น	☐	☐	☐
๖. อรรถลักษณะที่เน้นการแสดงความสัมพันธ์-ของเหตุผล คือ อรรถลักษณะแบบอธิบาย(Explanation)	☐	☐	☐
๗. ถ้าต้องการแสดงความคิดเชิงโต้แย้ง หรือ โน้มน้าว ควรใช้อรรถลักษณะแบบ-การแสดงความคิดเห็น (Exposition)	☐	☐	☐
๘. การเขียนที่มีการแสดงความคิดเห็น-หลากหลายทั้งเห็นด้วยหรือโต้แย้ง เพื่อหา-ข้อยุติหรือเพื่อแก้ไขปัญหาคืออรรถลักษณะ-แบบอภิปราย (Discussion)	☐	☐	☐
๙. อรรถลักษณะแบบอภิปราย (Discussion) แบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount) และแบบการเล่าเรื่องจากจินตนาการ (Narrative) อาจใช้ภาษาพูดในการเขียนได้	☐	☐	☐
๑๐. การถ่ายทอดสิ่งที่มองเห็น ได้ยิน หรือรับรู้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ทำ จะใช้อรรถลักษณะแบบบันทึกจากการสังเกต (Observation)	☐	☐	☐

"ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจและตั้งใจ"

ผลการศึกษาลำรวจผู้สอนรายวิชาระดับอุดมศึกษา

จากแบบสำรวจตอบกลับภายในระยะเวลา 10 สัปดาห์ นับจากวันส่งไป จำนวน 318 ฉบับ คิดเป็น 79.5% ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน/ฉบับ ได้ข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติของผู้ตอบแบบสำรวจ จากจำนวน 318 คน จำแนกเป็น
 - 1.1 เพศชาย 129 คน หญิง 189 คน
 - 1.2 ระดับการศึกษาปริญญาเอก 65 คน ปริญญาโท 229 คน ปริญญาตรี 22 คน ต่ำกว่าปริญญาตรี 2 คน
 - 1.3 วุฒิทางการศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ 92 คน สาขาทางสังคมศาสตร์ 226 คน
 - 1.4 ระยะเวลาการปฏิบัติการสอนในระดับอุดมศึกษา 1 - 10 ปี จำนวน 171 คน 11 - 20 ปี จำนวน 69 คน, 21 - 30 ปี จำนวน 49 คน, 31 - 40 ปี จำนวน 28 คน และ 40 ปีขึ้นไป 1 คน
 - 1.5 สอนในระดับปริญญาตรี 210 คน และสอนระดับปริญญาโทและเอก 108 คน
2. ลักษณะงานเขียนที่มอบหมายแก่ผู้เรียน
 - 2.1 ประเภทงานเขียนที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนเขียน เฉพาะที่ได้คะแนนความถี่ของการเลือก ตั้งแต่ 100 คะแนน จากจำนวน 318 คะแนน ลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้
 - 2.1.1 เขียนรายงานทางวิชาการ / รายงานการศึกษาค้นคว้า 242 คะแนน (76.1%)
 - 2.1.2 จัดบันทึกความรู้จากการฟัง 195 คะแนน (61.3%)
 - 2.1.3 ทำแบบฝึกหัดด้วยการเขียนตอบแบบความเรียง 170 คะแนน (53.5%)
 - 2.1.4 ทำแบบทดสอบด้วยการเขียนตอบแบบความเรียง 160 คะแนน (50.3%)
 - 2.1.5 เขียนโครงการ หรือโครงการ 137 คะแนน (43.1%)
 - 2.1.6 บันทึกการเรียนรู้หลังการเรียน 106 คะแนน (33.3%)

นอกจากนี้ผู้สอนสาขาทางวิทยาศาสตร์มีการกำหนดให้ผู้เรียนเขียนบันทึกจากการสังเกต จำนวน 78 คะแนน (24.5%) และเขียนบันทึกการทดลอง 76 คะแนน (23.9%)

2.2 ลักษณะงานเขียนที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนแสดงออกในงานเขียนที่มอบให้
 มากน้อยตามลำดับที่ได้คะแนนความถี่ในการเลือกจากผู้สอนมากกว่า 100 คะแนนขึ้นไป มีดังนี้

- 2.2.1 การเขียนแสดงเหตุผล 246 คะแนน (77.4%)
- 2.2.2 การเขียนอธิบาย 236 คะแนน (74.2%)
- 2.2.3 การเขียนแสดงวิธีการ 179 คะแนน (56.3%)
- 2.2.4 การเขียนแสดงความคิดเห็นได้แย้ง / คล้อยตาม 178 คะแนน
(56.0%)
- 2.2.5 การเขียนวิพากษ์วิจารณ์ 124 คะแนน (39.0%)
- 2.2.6 การเขียนเล่าเรื่องที่ฟัง/อ่าน/มีประสบการณ์ 108 คะแนน
(34.0%)

2.3 วัตถุประสงค์ในการมอบหมายงานเขียนแก่ผู้เรียน ลำดับตามคะแนนความถี่
 ที่เลือกเกิน 100 คะแนนขึ้นไป ได้ดังนี้

- 2.3.1 เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความรู้ ความ
 เข้าใจ และความคิดของผู้เรียน 270 คะแนน (84.9%)
- 2.3.2 เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน 254 คะแนน
(79.9%)
- 2.3.3 เพื่อกำหนดเป็นชิ้นงานสำหรับให้เป็นคะแนนสะสมของรายวิชาประจำ
 ภาคเรียน 238 คะแนน (74.8%)
- 2.3.4 เพื่อให้เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนฝึกหัดการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ
 และความคิดเป็นลายลักษณ์อักษร 223 คะแนน (70.1%)
- 2.3.5 เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงเหตุผลได้ 201 คะแนน (63.1%)
- 2.3.6 เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นได้ 188 คะแนน (59.1%)
- 2.3.7 เพื่อให้ผู้เรียนเขียนอธิบายได้อย่างถูกต้องชัดเจน 172 คะแนน
(54.1%)
- 2.3.8 เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงวิธีการได้ 154 คะแนน (48.4%)
- 2.3.9 เพื่อให้ผู้เรียนเขียนชี้แจงข้อเท็จจริงได้ 127 คะแนน (39.9%)
- 2.3.10 เพื่อให้ผู้เรียนเขียนสรุปสาระจากการอ่าน / ฟังได้ 120 คะแนน
(37.7%)
- 2.3.11 เพื่อให้ผู้เรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์ได้ 116 คะแนน (36.5%)

2.4 ประเด็นที่ผู้สอนคาดหวังจากผลงานการเขียนของผู้เรียน ในแบบสำรวจตามหัวข้อหลักนี้มีคะแนนความถี่ของการเลือกเกิน 100 คะแนน ทุกประเด็น ลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้

ผู้สอนคาดหวังให้ผลงานเขียนของผู้เรียนเป็นดังนี้

2.4.1 ตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละชิ้นงานที่มอบ 256 คะแนน (80.5%)

2.4.2 อ่านเข้าใจง่ายและตรงประเด็น 233 คะแนน (73.3%)

2.4.3 เขียนลำดับความได้ดี 193 คะแนน (60.7%)

2.4.4 เขียนด้วยความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเอง 191 คะแนน (60.1%)

2.4.5 ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเนื้อหา/ลักษณะเฉพาะของวิชาที่เรียน
182 คะแนน (57.2%)

2.4.6 เป็นผลงานที่เกิดจากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาหรือมี
ประสบการณ์ 170 คะแนน (53.5%)

2.4.7 ใช้รูปแบบการเขียนที่เหมาะสม 156 คะแนน (49.1%)

2.4.8 เขียนสะกดคำถูกต้อง 154 คะแนน (48.4%)

2.4.9 เรียบเรียงประโยคถูกต้องเหมาะสม 146 คะแนน (45.9%)

2.4.10 เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย 129 คะแนน (40.6%)

2.4.11 ถูกต้องตามแบบแผน 122 คะแนน (38.4%)

2.4.12 มีองค์ประกอบของรูปแบบการเขียนที่เลือกใช้/ตามที่กำหนด
ครบถ้วนและถูกต้อง 114 คะแนน (35.8%)

2.4.13 แบ่งวรรคตอน ย่อหน้า ได้เหมาะสม 106 คะแนน (33.3%)

2.5 ลักษณะผลงานการเขียนของผู้เรียนที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของผู้สอนที่มีคะแนนความถี่ของการเลือกตอบ 100 คะแนนขึ้นไป ลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้

2.5.1 ผู้เขียนคัดลอกข้อความจากเอกสาร/หนังสือ มาตัดต่อกัน 227
คะแนน (71.4%)

2.5.2 ผู้เรียนเขียนแสดงเหตุผลไม่ได้ 223 คะแนน (70.1%)

2.5.3 ผู้เรียนเขียนอธิบายได้ไม่ชัดเจน 221 คะแนน (69.5%)

2.5.4 ผู้เรียนเขียนลำดับความสับสนวุ่น 213 คะแนน (67.0%)

2.5.5 ผู้เรียนเขียนผิดวัตถุประสงค์ที่กำหนด 183 คะแนน (57.5%)

2.5.6 ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นไม่ได้ 179 คะแนน (56.3%)

2.5.7 ผู้เรียนเขียนโดยใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย/กำกวม 152 คะแนน
(48.7%)

- 2.5.8 ผู้เรียนเขียนเนื้อความซ้ำซ้อน 148 คะแนน (46.5%)
- 2.5.9 ผู้เรียนเขียนโดยใช้ศัพท์เฉพาะทางวิชาการไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม
146 คะแนน (45.9%)
- 2.5.10 ผู้เรียนเขียนแสดงวิธีการไม่เป็นขั้นเป็นตอน หรือสลับสับสนขั้นตอน
134 คะแนน (42.1%)

2.6 สิ่งที่ผู้สอนพบแล้วถือว่าเป็นปัญหา มีคะแนนความถี่ของการเลือกเกิน
100 คะแนน ลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้

- 2.6.1 ผู้เรียนขาดความเอาใจใส่ / ความสนใจอย่างจริงจังในการทำงานที่ใช้
ทักษะการเขียน 196 คะแนน (61.6%)
- 2.6.2 ผู้เรียนขาดทักษะในการลำดับความคิด และผู้เรียนคัดลอกงานเขียน
ของผู้อื่นมาส่ง 188 คะแนนเท่ากัน (59.1%)
- 2.6.3 ผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่ง / วัตถุประสงค์ของการทำงานที่ผู้สอนมอบหมาย
ให้ทำ 162 คะแนน (50.9%)
- 2.6.4 ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียบเรียงประโยค 150 คะแนน (47.2%)
- 2.6.5 ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ความสามารถในการเขียนในระดับต่ำ 140
คะแนน (44%)
- 2.6.6 ผู้เรียนขาดทักษะในการใช้คำในการเขียน 138 คะแนน (43.4%)
- 2.6.7 ผู้เรียนขาดทักษะในการเขียนวางโครงเรื่อง 128 คะแนน (40.3%)
- 2.6.8 ผู้สอนมีความเข้าใจว่าผู้เรียนรู้ขั้นตอนการทำงานดีแล้ว จึงไม่ได้
เน้นย้ำกระบวนการหรือวิธีการทำงาน จึงส่งผลให้ผลงานเขียนของ
ผู้เรียนไม่สมบูรณ์ 116 คะแนน (36.5%)

2.7 แนวทางการแก้ปัญหาที่ผู้สอนเลือกปฏิบัติ จากคะแนนความถี่ของการเลือก
100 คะแนนขึ้นไปได้ผล ดังนี้

- 2.7.1 ผู้สอนพยายามชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานเขียนที่มอบหมายแก่ผู้เรียน
ทุกครั้งอย่างชัดเจน ด้วยการพูดอธิบาย 251 คน (78.9%)
- 2.7.2 ผู้สอนนำตัวอย่างที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นแบบอย่างให้ผู้เรียนได้ศึกษา
190 คะแนน (59.7%)
- 2.7.3 ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนไปศึกษาตัวอย่างงานเขียนจากเอกสารสิ่งพิมพ์
หรือตำราต่าง ๆ และผู้สอนพยายามชี้แจงวัตถุประสงค์ในงานเขียนที่
มอบให้แต่ละครั้งอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ได้คะแนน 154 คะแนน
เท่ากัน (48.4%)

2.7.4 ผู้สอนแนะนำให้ไปศึกษาหลัก/วิธีการในการเขียนจากเอกสารสิ่งพิมพ์ หรือตำราต่าง ๆ 125 คะแนน (39.3%)

2.8 วิธีการแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยเสนอแนะไว้ ซึ่งผู้สอนเห็นว่าจะเป็นประโยชน์มากที่สุดและมีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด พบว่า วิธีการที่เสนอไว้ คือ

2.8.1 ให้ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชาในระดับอุดมศึกษาช่วยสอนและฝึกทักษะการเขียนแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ได้คะแนนความถี่ในการลงความเห็นเลือกของผู้สอนที่ตอบกลับ แบบสำรวจจำนวน 227 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.4%

2.8.2 ให้ผู้สอนวิชาภาษาไทยสร้างรูปแบบการเรียนการสอน/วิธีสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ นำไปใช้ด้วยการบูรณาการเข้ากับรายวิชาที่สอน ได้คะแนนความถี่ในการลงความเห็นเลือกของผู้สอนที่ตอบกลับแบบสำรวจ จำนวน 132 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.5%

3. ความรู้ความเข้าใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานเขียน

3.1 ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางการเขียน ผู้ตอบแบบสำรวจแสดงความคิดเห็น คิดเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละจากจำนวนแบบสำรวจตอบกลับ 318 ฉบับ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. การฝึกทักษะการเขียนในระดับอุดมศึกษาต้องเน้นการเริ่มต้นทบทวนความรู้เรื่องการใช้ภาษาก่อนทุกครั้ง	175/55%	77/24.2%	66/20.8%
2. การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดของบุคคล	301/94.7%	11/3.5%	6/19%
3. การฝึกทักษะการเขียนในระดับอุดมศึกษาควรเริ่มต้นให้มีความคิดที่สั้นไหลอย่างต่อเนื่องในเรื่องที่จะเขียนก่อนแล้วจึงขีดเกลากแก้ไขเรื่องการใช้ภาษา	256/80.5%	19/6.0%	43/13.5%
4. ความรู้และประสบการณ์ ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนมากกว่าความสามารถในการค้นคว้าหาข้อมูล	186/58.5%	63/19.8%	69/21.7%
5. การเขียนเป็นเรื่องที่สามารถฝึกฝนได้	306/96.2%	6/1.9%	6/1.9%
6. ทักษะการเขียน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา	300/94.3%	9/2.8%	9/2.8%
7. บทบาทหน้าที่การพัฒนาทักษะการเขียนแก่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นบทบาทของผู้สอนทุกรายวิชา	232/73%	36/11.3%	50/15.7%
8. การมอบหมายงานเขียนแก่ผู้เรียนโดยไม่มีภาระชี้แนะวิธีการเขียนแต่ละแบบในแต่ละครั้งมักได้ชิ้นงานที่ขาดคุณภาพเสมอ	191/60.1%	49/15.4%	78/24.5%
9. การเขียนสะกดคำผิด เป็นปัญหาที่แก้ไขภายหลังได้	157/49.4%	113/35.5%	48/15.1%
10. ผู้เรียนระดับปริญญาบัณฑิตต้องมีความสามารถทางการเขียนในระดับดี	282/88.7%	9/2.8%	27/8.5%
11. วัตถุประสงค์ในการเขียนเป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่ผู้เขียนต้องคำนึงถึง	294/92.5%	8/2.5%	16/5.0%
12. วัตถุประสงค์ในการเขียนที่ต่างกันนำไปสู่การเลือกใช้รูปแบบการเขียนที่ต่างกัน	282/88.7%	9/2.8%	27/8.5%

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
13. ในการเขียนทุกประเภทต้องไม่มีภาษาพูดปะปนอยู่เลย	74/23.3%	153/48.1%	91/28.6%
14. การกระตุ้นให้คิด เป็นกลวิธีช่วยให้ผู้เรียนเริ่มต้นงานเขียนของตนได้	285/89.6%	9/2.8%	24/7.5%
15. การเขียน ทั้งในระดับย่อหน้า และระดับบทตอน-เรื่อง ควรมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อความ และส่วนลงท้าย	217/68.2%	43/13.5%	58/18.2%
16. ก่อนการเขียนในทุกรูปแบบ ควรมีการกำหนดเค้าโครงเรื่องไว้ก่อนเสมอ	291/91.5%	11/3.5%	16/5.0%
17. การเขียนทุกประเภท ทุกรูปแบบ ควรคำนึงถึงกระบวนการการเขียน คือ เตรียมความพร้อมก่อนเขียน ลงมือเขียนฉบับร่าง และปรับปรุงแก้ไขฉบับร่าง และเขียนฉบับสมบูรณ์โดยลำดับ	256/80.5%	32/10.1%	30/9.4%
18. การฝึกเขียนบ่อย ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีทักษะการเขียนที่ดีขึ้นได้	63/19.8%	216/67.9%	39/12.3%
19. การฝึกเขียนในชั้นเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียน สามารถเป็นผู้ร่วมตรวจงานเขียนในชั้นต้นก่อนให้ผู้สอนตรวจได้	236/74.2%	36/11.3%	46/14.5%
20. ในบรรดาความรู้และทักษะทั้งหมด อันได้แก่ ความรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ การเรียบเรียงประโยค ความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ฯลฯ จะไม่เกิดประโยชน์เลย ถ้าผู้เรียนขาดทักษะการคิด	237/74.5%	31/9.7%	50/15.7%

3.2 ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการเขียน

ผู้ตอบแบบสำรวจแสดงความเห็นคิดเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละจากจำนวนแบบสำรวจตอบกลับ 318 ฉบับ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. การบรรยายกับการพรรณนา เป็นแบบการเขียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อบอกเล่าเรื่องราวเหมือนกัน	175/55.0%	88/27.7%	55/17.3%
2. การบรรยายใช้กับงานเขียนได้ทุกรูปแบบ	149/46.9%	108/34.0%	61/19.2%
3. การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า ส่วนใหญ่เป็นการเขียนแบบบรรยาย	206/64.8%	59/18.6%	53/16.4%
4. งานเขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนอย่างมีเหตุผล เป็นการเขียนแบบอธิบาย	254/79.9%	35/11.0%	29/9.1%
5. รูปแบบการเขียนที่ต่างชนิดกัน อาจใช้ลักษณะในการเขียนที่เหมือนกันได้ เช่น การเขียนเรียงความกับการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า ใช้ลักษณะการเขียนแบบบรรยาย เป็นต้น	187/58.8%	55/17.3%	76/23.9%
6. การเขียนตอบคำถามแบบอัตนัยในแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ อาจใช้ลักษณะการเขียนแบบบรรยายแบบอธิบาย หรือแบบแสดงความคิดเห็นก็ได้ทั้งสิ้น	269/84.6%	21/6.6%	28/8.8%
7. ชนิดของรูปแบบการเขียน จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร และการนำไปใช้ในงานที่แตกต่างกัน เป็นสำคัญ	282/88.7%	12/3.8%	24/7.5%
8. แบบการเขียนสาระทางสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง	98/30.8%	116/36.5%	104/32.7%
9. แบบการเขียนเพื่อแสดงวิธีการ และแบบการสังเกตใช้ได้กับเฉพาะงานเขียนทางวิทยาศาสตร์นั้น	37/11.6%	203/63.8%	78/24.5%
10. การเขียนอภิปรายมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับการพูดอภิปราย	116/36.5%	97/30.5%	105/33.0%

4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอรรถลักษณะในการเขียน

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดต่าง ๆ ของงานเขียนกับอรรถลักษณะในการเขียน

ผู้ตอบแบบสำรวจแสดงความเห็น คิดเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละจาก

จำนวนแบบสำรวจตอบกลับ 318 ฉบับ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. การทำรายงานการศึกษาค้นคว้าในรายวิชาต่าง ๆ ใช้อรรถลักษณะ แบบรายงาน (Report)	256/80.5%	30/9.4%	32/10.1%
2. การเขียนแผนการเรียนการสอน เขียนโครงการ/โครงการ ใช้อรรถลักษณะ แบบรายงาน (Report) เช่นกัน	140/44.0%	121/38.1%	57/17.9%
3. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Journal) และบันทึกการประชุม เขียนข่าว เขียนจดหมาย เขียนสารคดี ใช้อรรถลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)	162/50.9%	102/32.1%	54/17.0%
4. การเขียนตอบแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบที่เป็นอัตนัย ใช้อรรถลักษณะแบบอธิบาย (Explanation) หรืออภิปราย (Discussion) หรือการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount) ใดๆอย่างหนึ่งหรือรวมกันก็ได้	255/80.2%	28/8.8%	35/11.0%
5. การเขียนบันทึกการทดลองทางวิทยาศาสตร์ใช้อรรถลักษณะแบบแสดงวิธีการ (Procedure) หรือแบบบันทึกการสังเกต (Observation) หรือแบบอธิบาย (Explanation) ใดๆอย่างหนึ่งหรือรวมกันก็ได้	282/88.7%	18/5.7%	18/5.7%
6. การแต่งนิทานหรือแต่งบทร้อยกรอง ควรเลือกใช้ อรรถลักษณะแบบเล่าเรื่องจากจินตนาการ (Narrative)	260/81.8%	19/6.0%	39/12.3%
7. เมื่อมีวัตถุประสงค์ในการเขียนเรื่องที่เป็นประเด็นโต้แย้ง ควรเลือกใช้อรรถลักษณะแบบแสดงความคิดเห็น (Exposition)	266/83.6%	17/5.3%	35/11.0%

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
8. บันทึกรประจำวัน (อนุทิน) ใช้อรรถลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)	265/83.3%	23/7.2%	30/9.4%
9. อรรถลักษณะแบบแสดงวิธีการ (Procedure) ใช้ได้กับงานเขียนในทุกสาขาวิชาการ ทั้งด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์	231/72.6%	35/11.0%	52/16.4%
10. งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ควรใช้อรรถลักษณะแบบแสดงความคิดเห็น (Exposition)	189/59.4%	61/19.2%	68/21.4%

4.2 ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องโครงสร้างของการดำเนินเนื้อความ (Schematic Structure) และลักษณะภาษาที่ใช้ (Linguistic Features) ของอรรถลักษณะแบบต่าง ๆ

ผู้ตอบแบบสำรวจ แสดงความคิดเห็น ค่าความถี่และค่าร้อยละจากจำนวนแบบสำรวจตอบกลับ 318 ฉบับ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตอน 4.2 ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องโครงสร้างของการดำเนินเนื้อความ (Schematic Structure) และลักษณะภาษา (Linguistic Features) ของอรรถลักษณะแบบต่าง ๆ

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. อรรถลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount) และอรรถลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากจินตนาการ (Narrative) มีโครงสร้างที่เป็นจุดเน้นเหมือนกันคือ การจัดลำดับใจความตามความสำคัญของเหตุการณ์เป็นหลัก	214/67.3%	36/11.3%	68/21.4%
2. โครงสร้างการดำเนินเนื้อความของอรรถลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากจินตนาการ (Narrative) มีการสร้างปมปัญหาของเรื่องแล้วดำเนินเรื่องด้วยการคลี่คลายปมปัญหาหรือแก้ปมปัญหา แต่อรรถลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount) ไม่มี	145/45.6%	69/21.7%	104/32.7%

ประเด็นข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
3. อรรถลักษณะที่มักนิยมใช้ด้วยคำที่แสดงอดีตกาล คือ อรรถลักษณะแบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount)	241/75.8%	26/8.2%	51/16.0%
4. อรรถลักษณะที่เน้นการแสดงข้อเท็จจริง (Fact) ไม่แสดงจินตนาการ ความรู้สึก หรือความคิดเห็น คือ อรรถลักษณะแบบรายงาน (Report)	220/69.2%	37/11.6%	61/19.2%
5. อรรถลักษณะที่มีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางวิชาการ (Technical Terms) ได้แก่ อรรถลักษณะแบบรายงาน (Report) แบบอภิปราย (Discussion) หรือแบบแสดงวิธีการ (Procedure) เป็นต้น	246/77.4%	25/7.9%	47/14.8%
6. อรรถลักษณะที่เน้นการแสดงความสัมพันธ์ของเหตุผล คือ อรรถลักษณะแบบอธิบาย (Explanation)	243/76.4%	29/9.1%	46/14.5%
7. ถ้าต้องการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง หรือ โน้มน้าว ควรใช้อรรถลักษณะแบบการแสดงความคิดเห็น (Exposition)	243/76.4%	26/8.2%	49/15.4%
8. การเขียนที่มีการแสดงความคิดเห็นหลากหลายทั้ง เห็นด้วยหรือโต้แย้ง เพื่อหาข้อยุติหรือเพื่อแก้ไขปัญหา คือ อรรถลักษณะแบบอภิปราย (Discussion)	258/81.1%	25/7.9%	35/11.0%
9. อรรถลักษณะแบบอภิปราย (Discussion) แบบการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount) และแบบการเล่าเรื่องจากจินตนาการ (Narrative) อาจใช้ภาษาพูดในการเขียนได้	206/64.8%	47/14.8%	65/20.4%
10. การถ่ายทอดสิ่งที่มีมองเห็น ได้ยินหรือรับรู้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ทำ จะใช้อรรถลักษณะแบบบันทึกจากการสังเกต (Observation)	257/80.8%	19/6.0%	42/13.2%

แบบสอบถามความคิดเห็น(สำหรับนักศึกษา)

การบูรณาการการสอนเขียนในรายวิชาระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางด้านขวามือตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน

ความคิดเห็น	ระดับ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประเด็นความคิดเห็น						
๑. ทักษะการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนระดับอุดมศึกษา		31.66	55	11.67	1.67	-
๒. การบูรณาการการสอนทักษะการเขียนในรายวิชาที่นักศึกษาเรียน(นิเทศฯ/นิเวศฯ)มีประโยชน์		13.34	56.66	28.33	1.67	-
๓. ช่วงเวลา/ระยะเวลาในการบูรณาการการสอนทักษะการเขียนในรายวิชามีความเหมาะสม		-	23.33	61.66	13.34	1.67
๔. จำนวนครั้งในการบูรณาการการสอนทักษะการเขียนในรายวิชามีความเหมาะสม		1.67	25	60	13.33	-
๕. นักศึกษาได้นำความรู้ความเข้าใจในการเขียนที่ได้จากกระบวนการฝึกเขียนไปใช้เป็นประโยชน์ในรายวิชาที่เรียน		8.33	55	33.33	3.34	-
๖. ความรู้ความเข้าใจและการฝึกทักษะการเขียนทำให้การเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาดีขึ้น		6.66	50	40	-	3.34
๗. การบูรณาการการสอนการเขียนทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ภาษาในการเขียน		6.67	51.66	38.35	3.32	-
๘. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องการลำดับความ		3.34	45	45	6.66	-
๙. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องโครงสร้างการเขียน(การวางโครงเรื่องเพื่อการเขียน)		5	53.33	36.67	5	-
๑๐. การตรวจประเมินผลงานเขียนด้วยตนเองและเพื่อนช่วยประเมินผลงานเขียนมีประโยชน์		8.34	35	50	6.66	-
๑๑. การอ่านวิเคราะห์ตัวอย่างงานเขียนทำให้นักศึกษาเข้าใจวิธีการเขียนความเรียงที่ดี		6.67	48.33	41.66	3.34	-
๑๒. การอ่านเป็นประโยชน์ต่อการเขียน		33.34	51.66	15	-	-
๑๓. เอกสารการสอนทักษะการเขียนในชั้นเรียนและเอกสารเสริมนอกเวลาเรียนมีประโยชน์		8.34	53.33	38.33	-	-
๑๔. การบูรณาการการสอนเขียนผู้สอนรายวิชาควรสอนเอง		13.33	40	43.33	1.67	1.67
๑๕. การบูรณาการการสอนเขียนควรให้ผู้สอนวิชาภาษาไทยช่วยสอน		11.67	28.33	56.66	1.67	1.67

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายอภิรักษ์ อนุะมาน เกิดวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ.2500 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2524 สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2529 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2542 ปัจจุบันรับราชการที่ โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย